

Spis treści

I Akty ustawodawcze

DYREKTYWY

- ★ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/412 z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie zmiany dyrektywy 2001/18/WE w zakresie umożliwienia państwom członkowskim ograniczenia lub zakazu uprawy organizmów zmodyfikowanych genetycznie (GMO) na swoim terytorium ⁽¹⁾ 1
- ★ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/413 z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie ułatwień w zakresie transgranicznej wymiany informacji dotyczących przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego ⁽¹⁾ 9

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/414 z dnia 12 marca 2015 r. zmieniające dyrektywę 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do soli glukozaminowej kwasu (6S)-5-metylotetrahydrofoliowego stosowanej w produkcji suplementów diety ⁽¹⁾ 26
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/415 z dnia 12 marca 2015 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresu zatwierdzenia substancji czynnych etefon i fenamifos ⁽¹⁾ 28
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/416 z dnia 12 marca 2015 r. zatwierdzające dinotefuran jako substancję czynną do stosowania w produktach biobójczych typu 18 ⁽¹⁾ 30
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/417 z dnia 12 marca 2015 r. zatwierdzające *Bacillus sphaericus* 2362, serotyp H5a5b, szczep ABTS1743 jako substancję czynną przeznaczoną do stosowania w produktach biobójczych typu 18 ⁽¹⁾ 33

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/418 z dnia 12 marca 2015 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do warunków zatwierdzenia substancji czynnej octan Z-13-heksadecenu-11-yn-1-ylu⁽¹⁾ 36
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/419 z dnia 12 marca 2015 r. zatwierdzające tolifluanid jako substancję czynną do stosowania w produktach biobójczych typu 21⁽¹⁾ 39
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/420 z dnia 12 marca 2015 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 43

DECYZJE

- ★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/421 z dnia 17 grudnia 2014 r. w sprawie uruchomienia instrumentu elastyczności 45
- ★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/422 z dnia 17 grudnia 2014 r. w sprawie uruchomienia Funduszu Solidarności Unii Europejskiej 47
- ★ Decyzja Rady (UE) 2015/423 z dnia 6 marca 2015 r. określająca stanowisko, jakie ma zostać przyjęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach siódmego posiedzenia Konferencji Stron do konwencji rotterdamskiej w odniesieniu do zmian do załącznika III do Konwencji rotterdamskiej w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami 48
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/424 z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie zatwierdzenia decyzji o odstępstwie, zgodnie z art. 9 dyrektywy Rady 96/67/WE, odnoszącej się do świadczenia niektórych usług obsługi naziemnej w Międzynarodowym Porcie Lotniczym Zagrzeb (notyfikowana jako dokument nr C(2015) 473) 50
- ★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2015/425 z dnia 15 grudnia 2014 r. zmieniająca decyzję EBC/2010/21 w sprawie rocznego sprawozdania finansowego Europejskiego Banku Centralnego (EBC/2014/55) 54

WYTYCZNE

- ★ Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2015/426 z dnia 15 grudnia 2014 r. zmieniające wytyczne EBC/2010/20 w sprawie ram prawnych rachunkowości i sprawozdawczości finansowej w Europejskim Systemie Banków Centralnych (EBC/2014/54) 69

REGULAMINY WEWNĘTRZNE

- ★ Zmiana 1/2014 z dnia 15 grudnia 2014 r. regulaminu Rady ds. Nadzoru Europejskiego Banku Centralnego 88

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) nr 517/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do unijnego celu ograniczenia częstości występowania niektórych serotypów salmonelli w stadach kur niosek gatunku *Gallus gallus* oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2160/2003 i rozporządzenie Komisji (UE) nr 200/2010 (Dz.U. L 138 z 26.5.2011) 90

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

- ★ **Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1086/2011 z dnia 27 października 2011 r. zmieniającego załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz załącznik I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 2073/2005 w odniesieniu do salmonelli w świeżym mięsie drobiowym (Dz.U. L 281 z 28.10.2011)** 90
- ★ **Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) nr 200/2012 z dnia 8 marca 2012 r. w sprawie unijnego celu ograniczenia występowania *Salmonella enteritidis* i *Salmonella typhimurium* w stadach brojlerów zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 71 z 9.3.2012)** 90
- ★ **Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1190/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie unijnego celu ograniczenia występowania *Salmonella Enteritidis* i *Salmonella Typhimurium* w stadach indyków zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 340 z 13.12.2012)** 91
- ★ **Sprostowanie do dyrektywy 2004/28/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. zmieniającej dyrektywę 2001/82/WE w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych (Dz.U. L 136 z 30.4.2004) (Polskie wydanie specjalne, rozdział 13, tom 34, s. 286)** 91

I

(Akty ustawodawcze)

DYREKTYWY

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2015/412

z dnia 11 marca 2015 r.

w sprawie zmiany dyrektywy 2001/18/WE w zakresie umożliwienia państwom członkowskim ograniczenia lub zakazu uprawy organizmów zmodyfikowanych genetycznie (GMO) na swoim terytorium

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/18/WE ⁽⁴⁾ oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1829/2003 ⁽⁵⁾ tworzą kompleksowe ramy prawne dla zatwierdzania organizmów zmodyfikowanych genetycznie (GMO); ramy te w pełni stosują się do GMO, które mają być wykorzystane do uprawy w Unii jako nasiona lub inny materiał rozmnożeniowy roślin (zwane dalej „GMO przeznaczonymi do uprawy”).
- (2) W ramach tych przepisów GMO przeznaczone do uprawy podlegają indywidualnej ocenie ryzyka przed zatwierdzeniem ich wprowadzenia na rynek unijny zgodnie z załącznikiem II do dyrektywy 2001/18/WE przy uwzględnieniu skutków bezpośrednich i pośrednich, natychmiastowych i opóźnionych oraz kumulacyjnych skutków długoterminowych dla zdrowia ludzkiego i dla środowiska. Ta ocena ryzyka zawiera opinie naukowe do wykorzystania w procesie decyzyjnym i w jej następstwie zapada decyzja dotycząca zarządzania ryzykiem. Celem tej procedury zatwierdzania jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony życia i zdrowia ludzkiego, zdrowia i dobrostanu zwierząt, środowiska i interesów konsumentów, przy zagwarantowaniu efektywnego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Należy osiągnąć i utrzymywać jednolity wysoki poziom ochrony zdrowia, środowiska i konsumentów na całym terytorium Unii Europejskiej. W ramach dyrektywy 2001/18/WE i jej późniejszego wdrażania należy zawsze uwzględniać zasadę ostrożności.
- (3) Zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 4 grudnia 2008 r. dotyczącymi organizmów zmodyfikowanych genetycznie (zwane dalej „konkluzje Rady z 2008 r.”) należy dążyć do poprawy wdrażania ram prawnych zatwierdzania GMO.

⁽¹⁾ Dz.U. C 54 z 19.2.2011, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. C 102 z 2.4.2011, s. 62.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 5 lipca 2011 r. (Dz.U. C 33 E z 5.2.2013, s. 350) oraz stanowisko Rady w pierwszym czytaniu z dnia 23 lipca 2014 r. (Dz.U. C 349 z 3.10.2014, s. 1). Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 13 stycznia 2015 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 2 marca 2015 r.

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/18/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylająca dyrektywę Rady 90/220/EWG (Dz.U. L 106 z 17.4.2001, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 1).

W tym kontekście należy w razie potrzeby regularnie aktualizować zasady oceny ryzyka w celu uwzględnienia stałego postępu wiedzy naukowej i procedur analitycznych, szczególnie w odniesieniu do długoterminowego oddziaływania na środowisko upraw genetycznie zmodyfikowanych oraz ich potencjalnego wpływu na organizmy inne niż docelowe, cechy środowiska przyjmującego i obszary geograficzne, na których mogą być uprawiane rośliny zmodyfikowane genetycznie, oraz kryteria i wymogi oceny GMO wytwarzających pestycydy i GMO tolerujących herbicydy. W związku z tym należy odpowiednio zmienić załączniki do dyrektywy 2001/18/WE.

- (4) Poza zatwierdzeniem do celów wprowadzenia do obrotu odmiany zmodyfikowane genetycznie muszą także spełniać wymogi prawa unijnego w zakresie obrotu nasionami i materiałem rozmnożeniowym roślin, określone w szczególności w dyrektywach Rady 66/401/EWG⁽¹⁾, 66/402/EWG⁽²⁾, 68/193/EWG⁽³⁾, 98/56/WE⁽⁴⁾, 1999/105/WE⁽⁵⁾, 2002/53/WE⁽⁶⁾, 2002/54/WE⁽⁷⁾, 2002/55/WE⁽⁸⁾, 2002/56/WE⁽⁹⁾, 2002/57/WE⁽¹⁰⁾ oraz 2008/90/WE⁽¹¹⁾. Wśród nich dyrektywy 2002/53/WE i 2002/55/WE zawierają przepisy, które umożliwiają państwom członkowskim zakazać, pod pewnymi ściśle określonymi warunkami, stosowania danej odmiany na całości lub części ich terytorium lub określenie odpowiednich warunków dla uprawy tej odmiany.
- (5) Po zatwierdzeniu GMO przeznaczonych do uprawy zgodnie z unijnymi ramami prawnymi dotyczącymi GMO oraz spełnieniu przez nie, odnośnie do odmiany, która ma zostać wprowadzona do obrotu, wymogów prawa unijnego w zakresie obrotu nasionami i materiałem rozmnożeniowym roślin, państwa członkowskie nie mogą na swoim terytorium zakazać, ograniczyć lub utrudniać swobodnego obrotu nimi, o ile nie mają zastosowania warunki określone w prawie unijnym.
- (6) Doświadczenie pokazało, że uprawa GMO jest kwestią, która jest rozpatrywana bardziej szczegółowo na poziomie państw członkowskich. W celu ochrony rynku wewnętrznego kwestie związane z wprowadzaniem do obrotu i przywozem GMO powinny być nadal regulowane na szczeblu Unii. Kwestia uprawy może jednak w pewnych przypadkach wymagać większej elastyczności, gdyż ma ona wyraźny wymiar krajowy, regionalny i lokalny ze względu na związki z użytkowaniem gruntów, lokalnymi strukturami rolniczymi oraz ochroną lub utrzymaniem siedlisk, ekosystemów i krajobrazów. Zgodnie z art. 2 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) państwa członkowskie mają możliwość przyjmowania wiążących aktów prawnych ograniczających uprawę lub zakazujących uprawy GMO na swoim terytorium po zatwierdzeniu wprowadzenia takich GMO do obrotu w Unii. Jednak elastyczność ta nie powinna negatywnie wpływać na wspólną procedurę zatwierdzania, a zwłaszcza na proces oceny przeprowadzany przede wszystkim przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (zwany dalej „Urzędem”).
- (7) W przeszłości w celu ograniczenia lub zakazania uprawy GMO niektóre państwa członkowskie zastosowały klauzule ochronne i środki nadzwyczajne zgodnie z art. 23 dyrektywy 2001/18/WE oraz z art. 34 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 – w zależności od przypadku – w wyniku uzyskania po wydaniu zezwolenia nowych lub dodatkowych informacji mających wpływ na ocenę ryzyka dla środowiska lub w wyniku ponownej oceny posiadanych wcześniej informacji. Inne państwa członkowskie zastosowały procedurę notyfikacji określoną w art. 114 ust. 5 i 6 TFUE, która wymaga przedstawienia nowych dowodów naukowych dotyczących ochrony środowiska lub środowiska pracy. Ponadto proces decyzyjny okazał się szczególnie trudny w odniesieniu do uprawy GMO ze względu na obawy o charakterze narodowym, związane nie tylko z bezpieczeństwem GMO dla zdrowia lub dla środowiska.
- (8) W tym kontekście wydaje się właściwe przyznanie państwom członkowskim, zgodnie z zasadą pomocniczości, większej swobody decydowania, czy chcą one uprawiać GMO na swoim terytorium, bez zmieniania procedury oceny ryzyka przewidzianej w unijnym systemie zatwierdzania GMO zarówno w trakcie, jak i po zakończeniu procedury zatwierdzania, i niezależnie od środków, do wprowadzenia których państwa członkowskie prowadzące

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 66/401/EWG z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin pastewnych (Dz.U. L 125 z 11.7.1966, s. 2298).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 66/402/EWG z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin zbożowych (Dz.U. L 125 z 11.7.1966, s. 2309).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 68/193/EWG z dnia 9 kwietnia 1968 r. w sprawie wprowadzania do obrotu materiału do wegetatywnego rozmnażania winorośli (Dz.U. L 93 z 17.4.1968, s. 15).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 98/56/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin ozdobnych (Dz.U. L 226 z 13.8.1998, s. 16).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Rady 1999/105/WE z dnia 22 grudnia 1999 r. w sprawie obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym (Dz.U. L 11 z 15.1.2000, s. 17).

⁽⁶⁾ Dyrektywa Rady 2002/53/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie Wspólnego katalogu odmian gatunków roślin rolniczych (Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 1).

⁽⁷⁾ Dyrektywa Rady 2002/54/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym buraka (Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 12).

⁽⁸⁾ Dyrektywa Rady 2002/55/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym warzyw (Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 33).

⁽⁹⁾ Dyrektywa Rady 2002/56/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu sadzeniakami ziemniaków (Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 60).

⁽¹⁰⁾ Dyrektywa Rady 2002/57/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin oleistych i włóknistych (Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 74).

⁽¹¹⁾ Dyrektywa Rady 2008/90/WE z dnia 29 września 2008 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin sadowniczych oraz roślinami sadowniczymi przeznaczonymi do produkcji owoców (Dz.U. L 267 z 8.10.2008, s. 8).

uprawy GMO są upoważnione lub zobowiązane przez zastosowanie dyrektywy 2001/18/WE w celu zapobieżenia niezamierzonemu występowaniu GMO w innych produktach. Przyznanie państwom członkowskim takich możliwości może poprawić proces zatwierdzania GMO, a zarazem zagwarantować swobodę wyboru konsumentom, rolnikom i podmiotom gospodarczym, zapewniając jednocześnie zainteresowanym stronom większą przejrzystość w odniesieniu do uprawy GMO w Unii. Niniejsza dyrektywa powinna ułatwić zatem sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

- (9) W celu zagwarantowania, że skutkiem uprawy GMO nie będzie niezamierzone występowanie GMO w innych produktach oraz przy jednoczesnym poszanowaniu zasady pomocniczości, szczególną uwagę należy poświęcić zapobieganiu możliwym skażeniom transgranicznym między państwem członkowskim, w którym uprawa jest dozwolona, a sąsiednim państwem członkowskim, w którym jest ona zakazana, chyba że zainteresowane państwa członkowskie uznają to za zbędne z uwagi na konkretne warunki geograficzne.
- (10) Zalecenie Komisji z dnia 13 lipca 2010 r.⁽¹⁾ dostarcza państwom członkowskim wskazówek dotyczących opracowania środków w zakresie współistnienia upraw, w tym na obszarach przygranicznych. W zaleceniu zachęca się państwa członkowskie do współpracy przy wdrażaniu odpowiednich środków na granicach między państwami członkowskimi w celu uniknięcia niezamierzonych skutków transgranicznego skażenia.
- (11) W czasie procedury zatwierdzania danego GMO należy zapewnić państwu członkowskiemu możliwość wystąpienia z wnioskiem o dostosowanie zakresu geograficznego zgłoszenia/wniosku przedstawionego zgodnie z częścią C dyrektywy 2001/18/WE lub zgodnie z art. 5 i 17 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, w celu wykluczenia uprawy na całości lub na części terytorium tego państwa członkowskiego. Komisja powinna ułatwiać procedury, bezzwłocznie przekazując wniosek państwa członkowskiego zgłaszającemu/wnioskodawcy, a zgłaszający/wnioskodawca powinien udzielić odpowiedzi na ten wniosek w określonym terminie.
- (12) Zakres geograficzny zgłoszenia/wniosku należy odpowiednio dostosować, chyba że zgłaszający/wnioskodawca potwierdzi zakres geograficzny swojego zgłoszenia/wniosku w określonym terminie od przekazania mu wniosku przez Komisję. Jednak takie potwierdzenie pozostaje bez uszczerbku dla uprawnień Komisji zgodnie z art. 19 dyrektywy 2001/18/WE albo art. 7 i 19 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, w zależności od przypadku, do dokonania w stosownych przypadkach takiego dostosowania w świetle oceny ryzyka dla środowiska przeprowadzonej przez Urząd.
- (13) Choć oczekuje się, że większość ograniczeń lub zakazów przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą zostanie wprowadzonych w życie na etapie zezwolenia lub jego odnowienia, państwa członkowskie powinny mieć też dodatkowo możliwość przyjmowania uzasadnionych środków ograniczających uprawę lub zakazujących uprawy na całym lub na części ich terytorium zatwierdzonych już poszczególnych GMO lub grup GMO określonych rodzajem albo cechą uprawy, opierając się na czynnikach zgodnych z prawem Unii, różnych, ale komplementarnych do tych ocenianych uznanych zgodnie ze zharmonizowanym zestawem przepisów unijnych, to jest dyrektywą 2011/18/WE i rozporządzeniem (WE) nr 1829/2003. Podstawy te mogą być związane z celami polityki ochrony środowiska lub polityki rolnej lub mogą to być inne istotne podstawy, takie jak zagospodarowanie przestrzenne w miastach i na obszarach wiejskich, użytkowanie gruntów, wpływ na sytuację społeczno-gospodarczą, współistnienie upraw i polityka publiczna. Podstawy te mogą być stosowane pojedynczo lub w połączeniu, w zależności od szczególnych okoliczności występujących w danym państwie członkowskim, regionie lub obszarze, w którym te środki będą obowiązywały.
- (14) Poziom ochrony zdrowia ludzkiego i zdrowia zwierząt oraz ochrony środowiska stosowany w Unii pozwala na jednolitą ocenę naukową w całej Unii; niniejsza dyrektywa nie powinna zmieniać tej sytuacji. Aby zatem uniknąć wszelkiego ingerowania w kompetencje przyznane osobom oceniającym ryzyko i zarządzającym ryzykiem na mocy dyrektywy 2001/18/WE i rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, państwo członkowskie powinno stosować wyłącznie te podstawy związane z celami polityki ochrony środowiska dotyczące skutków, które są różne, ale komplementarne do celów uwzględnionych w ramach oceny ryzyka dla zdrowia i środowiska przeprowadzanej w kontekście procedury zatwierdzania przewidzianej w dyrektywie 2001/18/WE i rozporządzeniu (WE) nr 1829/2003, takie jak utrzymanie i rozwijanie praktyk rolniczych, które mogą skuteczniej pogodzić produkcję z trwałością ekosystemów, utrzymanie lokalnej różnorodności biologicznej, w tym niektórych siedlisk i ekosystemów lub pewnych cech typów przyrodniczych i krajobrazowych oraz szczególnych funkcji ekosystemu i usług ekosystemowych.
- (15) Państwa członkowskie powinny również być w stanie oprzeć decyzje przyjmowane na mocy dyrektywy 2001/18/WE na podstawach związanych ze społeczno-gospodarczymi skutkami mogącymi wynikać z uprawy GMO na terytorium danego państwa członkowskiego. Mimo zalecenia Komisji z 13 lipca 2010 r. w sprawie środków dotyczących współistnienia upraw państwom członkowskim należy także umożliwić na mocy niniejszej dyrektywy przyjmowanie środków ograniczających uprawę lub zakazujących uprawy zatwierdzonych GMO na całości lub części ich terytorium. Podstawy przyjęcia takich środków mogą być związane z wysokimi kosztami, praktyczną niewykonalnością lub niemożliwością wdrożenia środków dotyczących współistnienia upraw ze względu na szczególne warunki geograficzne, jak w przypadku małych wysp lub obszarów górskich, lub z koniecznością uniknięcia obecności GMO w innych produktach, takich jak konkretne lub szczególne produkty. Ponadto Komisja – zgodnie z wezwaniem zawartym w konkluzjach Rady z 2008 r. – przedstawiła Parlamentowi

⁽¹⁾ Zalecenie Komisji z dnia 13 lipca 2010 r. w sprawie wytycznych w zakresie opracowywania krajowych środków dotyczących współistnienia upraw i mających na celu zapobieżenie niezamierzonemu występowaniu GMO w uprawach konwencjonalnych i ekologicznych (Dz.U. C 200 z 22.7.2010, s. 1).

Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat społeczno-gospodarczych skutków uprawy GMO. Wnioski z tego sprawozdania mogą mieć dużą wartość informacyjną dla państw członkowskich w kontekście podejmowania decyzji na podstawie niniejszej dyrektywy. Podstawy związane z celami polityki rolnej mogą obejmować konieczność ochrony różnorodności produkcji rolnej oraz konieczność zapewnienia czystości nasion i materiału rozmnożeniowego roślin. Państwa członkowskie powinny móc opierać swoje środki również na innych podstawach, które mogą obejmować przeznaczenie gruntów i zagospodarowanie przestrzenne w miastach i na obszarach wiejskich, a także inne istotne czynniki, np. związane z tradycjami kulturalnymi.

- (16) Ograniczenia lub zakazy przyjęte na mocy niniejszej dyrektywy powinny dotyczyć uprawy, a nie swobodnego obrotu genetycznie zmodyfikowanymi nasionami i materiałem rozmnożeniowym roślin, a także materiałem ze zbioru, w charakterze produktów lub w ich składzie, i ich przywozu, a ponadto powinny być zgodne z Traktatami, w szczególności jeśli chodzi o zasadę niedyskryminacji pomiędzy produktami krajowymi i zagranicznymi, zasadę proporcjonalności oraz o art. 34, 36 i art. 216 ust. 2 TFUE.
- (17) Środki przyjęte przez państwa członkowskie na mocy niniejszej dyrektywy powinny podlegać procedurze kontroli i udzielania informacji na szczeblu Unii. W świetle poziomu kontroli i udzielania informacji na poziomie unijnym nie jest konieczne dodatkowe uwzględnienie zastosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/34/WE⁽¹⁾. Państwa członkowskie mogą ograniczyć uprawę lub zakazać uprawy GMO na całości lub części swojego terytorium, począwszy od dnia wejścia w życie zezwolenia unijnego oraz przez cały okres obowiązywania zezwolenia, pod warunkiem że upłynął określony okres zawieszenia, podczas którego Komisja miała możliwość przedstawienia uwag na temat proponowanych środków. Zainteresowane państwo członkowskie powinno zatem przekazać Komisji projekt tych środków co najmniej 75 dni przed ich przyjęciem, by umożliwić jej przedstawienie uwag do niego; w tym okresie powinno ono powstrzymać się od przyjęcia i wdrożenia tych środków. Po upływie wskazanego okresu zawieszenia państwo członkowskie powinno mieć możliwość przyjęcia środków w ich pierwotnym brzmieniu lub ze zmianami uwzględniającymi uwagi Komisji.
- (18) We wskazanym okresie zawieszenia posiadacz zezwolenia/wnioskodawca, którego dotyczyłyby środki wprowadzające ograniczenie lub zakaz uprawy danego GMO w danym państwie członkowskim, powinien powstrzymać się od wszelkich działań związanych z uprawą tego GMO w tym państwie członkowskim.
- (19) Podejmowane przez państwa członkowskie decyzje o ograniczeniu uprawy GMO lub jej zakazie na całości lub części ich terytorium nie powinny uniemożliwiać prowadzenia badań biotechnologicznych pod warunkiem zachowania podczas takich badań wszystkich niezbędnych środków bezpieczeństwa dotyczących zdrowia ludzkiego i zdrowia zwierząt oraz ochrony środowiska, a także z zastrzeżeniem, że działalność ta będzie prowadzona z poszanowaniem podstaw, w oparciu o które wprowadzono ograniczenie lub zakaz. Ponadto Urząd i państwa członkowskie powinny dążyć do stworzenia rozległej sieci organizacji naukowych reprezentujących wszystkie dyscypliny, w tym dotyczące zagadnień ekologicznych, oraz współpracować w celu wykrycia na wczesnym etapie wszelkich potencjalnych rozbieżności między opiniami naukowymi w celu o rozwiązania lub wyjaśnienia spornych kwestii naukowych. Komisja i państwa członkowskie powinny dopilnować, by zapewniono niezbędne środki na prowadzenie niezależnych badań nad potencjalnymi zagrożeniami wynikającymi z zamierzonego uwalniania lub wprowadzania GMO do obrotu oraz by niezależni naukowcy mieli dostęp do wszystkich istotnych materiałów, przy jednoczesnym poszanowaniu praw własności intelektualnej.
- (20) Biorąc pod uwagę znaczenie dowodów naukowych przy podejmowaniu decyzji w sprawie zakazu lub zatwierdzenia GMO, Urząd powinien gromadzić i analizować wyniki badań dotyczących ryzyka lub zagrożenia dla zdrowia ludzkiego lub środowiska spowodowanego GMO i informować podmioty zarządzające ryzykiem o wszelkich pojawiających się zagrożeniach. Takie informacje należy udostępniać opinii publicznej.
- (21) Państwo członkowskie powinno mieć możliwość zwrócenia się do właściwego organu lub do Komisji o włączenie całości lub części jego terytorium do zakresu geograficznego zezwolenia, z którego zostało ono wcześniej wykluczone. W tym przypadku nie ma potrzeby przekazywania wniosku posiadaczowi zezwolenia i zwracania się o jego zgodę. Właściwy organ, który wydał pisemne zezwolenie, lub Komisja, odpowiednio na mocy dyrektywy 2001/18/WE lub rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, powinny odpowiednio zmienić zakres geograficzny zezwolenia lub decyzji o zezwoleniu.

⁽¹⁾ Dyrektywa 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz.U. L 204 z 21.7.1998, s. 37).

- (22) Pisemne zezwolenie lub decyzja o zezwoleniu wydane lub przyjęte z ograniczeniem zakresu geograficznego do pewnych obszarów lub środki przyjęte przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszą dyrektywą a dotyczące ograniczenia lub zakazu uprawy GMO nie powinny uniemożliwiać ani ograniczać stosowania przez inne państwa członkowskie zatwierdzonych GMO. Ponadto niniejsza dyrektywa i środki krajowe przyjęte na jej podstawie powinny pozostawać bez uszczerbku dla wymogów prawa unijnego dotyczących niezamierzonej lub przypadkowej obecności GMO w niezmodyfikowanych genetycznie odmianach nasion i materiale rozmnożeniowym roślin, i nie powinny zapobiegać uprawie odmian spełniających te wymogi.
- (23) Rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 przewiduje, że odniesienia dokonane w częściach A i D dyrektywy 2001/18/WE do GMO zatwierdzonych na podstawie części C tej dyrektywy uznaje się za mające tożsame zastosowanie do GMO zatwierdzonych na podstawie tego rozporządzenia. W związku z tym środki przyjęte przez państwa członkowskie zgodnie z dyrektywą 2001/18/WE powinny mieć także zastosowanie do GMO zatwierdzonych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1829/2003.
- (24) Niniejsza dyrektywa nie narusza zobowiązań państw członkowskich w odniesieniu do swobodnego obrotu nasionami tradycyjnymi, materiałem rozmnożeniowym roślin oraz materiałem ze zbioru, zgodnie z odnośnym prawem unijnym i zgodnie z TFUE.
- (25) W celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumentów państwa członkowskie i podmioty gospodarcze powinny też podejmować skuteczne środki dotyczące etykietowania i informowania zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1829/2003 i rozporządzeniem (WE) nr 1830/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾, aby zagwarantować przejrzystość w odniesieniu do obecności GMO w produktach.
- (26) Aby pogodzić cele niniejszej dyrektywy z uzasadnionymi interesami podmiotów gospodarczych w odniesieniu do tych GMO, które zostały zatwierdzone lub których proces zatwierdzania był w toku przed wejściem w życie niniejszej dyrektywy, należy przewidzieć właściwe środki przejściowe. Środki przejściowe są również uzasadnione koniecznością uniknięcia ewentualnych zakłóceń konkurencji powodowanych odmiennym traktowaniem obecnych posiadaczy zezwoleń od przyszłych wnioskodawców ubiegających się o zezwolenie. W interesie pewności prawa okres, w którym można przyjmować środki przejściowe, powinien być ograniczony do tego, co jest ściśle konieczne, aby zapewnić sprawne przejście na nowy system. Takie środki przejściowe powinny zatem umożliwić państwom członkowskim stosowanie przepisów niniejszej dyrektywy w odniesieniu do produktów, które zostały zatwierdzone lub których proces zatwierdzania był w toku przed wejściem w życie niniejszej dyrektywy, pod warunkiem że nie wpłyną one na zgodne z prawem nasadzenia zatwierdzonych odmian zmodyfikowanych genetycznie nasion i materiału rozmnożeniowego roślin.
- (27) Przepisy określone w art. 26b i 26c dyrektywy 2001/18/WE mają zastosowanie bez uszczerbku dla art. 23 tej dyrektywy, jak również dla art. 34 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003.
- (28) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2001/18/WE,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 2001/18/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 26a dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Poczynając od dnia 3 kwietnia 2017 r., państwa członkowskie, w których uprawia się GMO, podejmują odpowiednie środki na obszarach przygranicznych swoich terytoriów w celu zapobiegnięcia możliwym skażeniom transgranicznym w sąsiednich państwach członkowskich, w których uprawa tych GMO jest zakazana, chyba że takie środki nie są konieczne w związku ze szczególnymi warunkami geograficznymi. Informacje o tych środkach są przekazywane Komisji.”;

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1830/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. dotyczące możliwości śledzenia i etykietowania organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz możliwości śledzenia żywności i produktów paszowych wyprodukowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie i zmieniające dyrektywę 2001/18/WE (Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 24.).

2) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 26b

Uprawa

1. W czasie procedury zatwierdzania danego GMO lub podczas odnawiania zezwolenia państwo członkowskie może wystąpić z wnioskiem o dostosowanie zakresu geograficznego pisemnego zezwolenia lub decyzji o zezwoleniu, by wykluczyć z uprawy całość lub część terytorium tego państwa członkowskiego. Wniosek ten musi zostać przekazany Komisji najpóźniej w terminie 45 dni od rozesłania sprawozdania z oceny zgodnie z art. 14 ust. 2 niniejszej dyrektywy lub od otrzymania opinii Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności na podstawie art. 6 ust. 6 i art. 18 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003. Komisja niezwłocznie przedkłada wniosek państwa członkowskiego zgłaszającemu/wnioskodawcy oraz pozostałym państwom członkowskim. Komisja upublicznia wniosek w formie elektronicznej.

2. W ciągu 30 dni od przedłożenia wniosku przez Komisję zgłaszający/wnioskodawca może dostosować lub potwierdzić zakres geograficzny swojego wstępnego zgłoszenia/wniosku.

W przypadku braku potwierdzenia dostosowanie zakresu geograficznego zgłoszenia/wniosku zostaje uwzględnione w pisemnym zezwoleniu wydanym na mocy niniejszej dyrektywy i, w stosownych przypadkach, do decyzji wydanej zgodnie z art. 19 niniejszej dyrektywy oraz decyzji o zezwoleniu przyjętej na mocy art. 7 i 19 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003.

Pisemne zezwolenie wydane na mocy niniejszej dyrektywy oraz, w stosownych przypadkach, decyzję wydaną zgodnie z art. 19 niniejszej dyrektywy oraz decyzję o zezwoleniu przyjętą na mocy art. 7 i 19 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 wydaje się zatem z uwzględnieniem dostosowanego zakresu geograficznego zgłoszenia/wniosku.

Jeżeli wniosek złożony zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu zostaje przekazany Komisji po dacie rozesłania sprawozdania z oceny określonego w art. 14 ust. 2 niniejszej dyrektywy lub po otrzymaniu opinii Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności na mocy art. 6 ust. 6 i art. 18 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, ramy czasowe wydania pisemnego zezwolenia określone w art. 15 niniejszej dyrektywy lub, w zależności od przypadku, w art. 7 i 19 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 przekazania Komitetowi projektu wymaganej decyzji powinny zostać jednorazowo przedłużone o 15 dni niezależnie od liczby państw członkowskich składających takie wnioski.

3. Jeżeli nie złożono wniosku zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu lub w przypadku gdy zgłaszający/wnioskodawca potwierdził zakres geograficzny swojego wstępnego zgłoszenia/wniosku, dane państwo członkowskie może przyjmować środki ograniczające uprawę lub zakazujące na całym lub na części swojego terytorium uprawy danego GMO lub grup GMO określonych rodzajem albo cechą uprawy już zatwierdzonych zgodnie z częścią C niniejszej dyrektywy lub zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1829/2003, pod warunkiem że te środki są zgodne z prawem unijnym, uzasadnione, proporcjonalne i niedyskryminacyjne oraz że mają ponadto istotne podstawy, takie jak związane z:

- a) celami polityki ochrony środowiska;
- b) zagospodarowaniem przestrzennym w miastach i na obszarach wiejskich;
- c) użytkowaniem gruntów;
- d) skutkami społeczno-gospodarczymi;
- e) unikaniem obecności GMO w innych produktach, bez uszczerbku dla art. 26a;
- f) celami polityki rolnej;
- g) polityką publiczną.

Podstawy te mogą być stosowane pojedynczo lub łącznie, z wyjątkiem podstawy określonej w lit. g), która musi być stosowana w połączeniu z inną, w zależności od konkretnych okoliczności występujących w danym państwie członkowskim, w regionie lub na obszarze, gdzie te środki będą miały zastosowanie, ale w żadnym wypadku nie mogą kolidować z oceną ryzyka dla środowiska przeprowadzoną zgodnie z niniejszą dyrektywą lub rozporządzeniem (WE) nr 1829/2003.

4. Państwo członkowskie, które zamierza przyjąć środki na mocy ust. 3 niniejszego artykułu, najpierw przekazuje Komisji swój projekt tych środków oraz informuje o podstawach, na których zostały one oparte. Może to mieć miejsce przed zakończeniem procedury zatwierdzania GMO na mocy części C niniejszej dyrektywy lub na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003. W okresie 75 dni od daty takiego powiadomienia:

- a) zainteresowane państwo członkowskie powstrzymuje się od przyjmowania i wdrażania tych środków;
- b) zainteresowane państwo członkowskie zapewnia, by podmioty gospodarcze powstrzymały się od uprawy danego GMO lub danych GMO; oraz
- c) Komisja może zgłaszać wszelkie uwagi, które uzna za stosowne.

Po upływie okresu 75 dni, o którym mowa w akapicie pierwszym, zainteresowane państwo członkowskie może, przez cały okres obowiązywania zezwolenia, począwszy od dnia wejścia w życie zezwolenia unijnego, przyjąć środki w ich pierwotnym brzmieniu lub ze zmianami uwzględniającymi niewiążące uwagi Komisji. Środki te są niezwłocznie przekazywane Komisji, innym państwom członkowskim i posiadaczowi zezwolenia.

Państwa członkowskie podają wszelkie tego rodzaju środki do wiadomości wszystkich zainteresowanych podmiotów gospodarczych, w tym hodowców.

5. W przypadku gdy państwo członkowskie pragnie ponownego objęcia całości lub części swojego terytorium zakresem geograficznym zezwolenia, z którego zostało ono wcześniej wyłączone na mocy ust. 2, może złożyć wniosek do właściwego organu, który wydał pisemne zezwolenie na mocy niniejszej dyrektywy lub do Komisji, jeżeli dane GMO zostało zatwierdzone na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003. Właściwy organ, który wydał pisemne zezwolenie, lub Komisja, w zależności od przypadku, odpowiednio zmienia zakres geograficzny zezwolenia lub decyzji o zezwoleniu.

6. W celu dostosowania zakresu geograficznego zezwolenia GMO na mocy ust. 5:

- a) w przypadku GMO zatwierdzonych na podstawie niniejszej dyrektywy właściwy organ, który wydał pisemne zezwolenie, dokonuje stosownej zmiany zakresu geograficznego zezwolenia i informuje o tym fakcie Komisję, państwa członkowskie i posiadacza zezwolenia, po dokonaniu zmiany;
- b) w przypadku GMO, które zostały zatwierdzone na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, Komisja wprowadza stosowne zmiany w decyzji o zezwoleniu, bez stosowania procedury określonej w art. 35 ust. 2 tego rozporządzenia. Komisja informuje odpowiednio państwa członkowskie oraz posiadacza zezwolenia.

7. W przypadku gdy państwo członkowskie odwołało środki podjęte zgodnie z ust. 3 i 4, bezzwłocznie powiadamia o tym Komisję i inne państwa członkowskie.

8. Środki przyjęte na mocy niniejszego artykułu nie mogą mieć wpływu na swobodny obrót zatwierdzonymi organizmami GMO w charakterze lub w składzie produktów.

Artykuł 26c

Środki przejściowe

1. Od dnia 2 kwietnia 2015 r. do dnia 3 października 2015 r. państwo członkowskie może wystąpić z wnioskiem o dostosowanie zakresu geograficznego danego zgłoszenia/wniosku złożonego lub zezwolenia przyznanego na podstawie niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 przed dniem 2 kwietnia 2015 r. Komisja niezwłocznie przedkłada wniosek państwa członkowskiego zgłaszającemu/wnioskodawcy, jak również pozostałym państwom członkowskim.

2. W przypadku gdy zgłoszenie/wniosek jest w trakcie rozpatrywania, a zgłaszający/wnioskodawca nie potwierdził zakresu geograficznego swojego wstępnego zgłoszenia/wniosku w terminie 30 dni od przekazania mu wniosku, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zakres geograficzny tego zgłoszenia/wniosku zostaje odpowiednio zmieniony. Pisemne zezwolenie wydane na mocy niniejszej dyrektywy oraz, w stosownych przypadkach, decyzję wydaną zgodnie z art. 19 niniejszej dyrektywy oraz decyzję o zezwoleniu przyjętą na mocy art. 7 i 19 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 wydaje się zatem z uwzględnieniem dostosowanego zakresu geograficznego zgłoszenia/wniosku.

3. W przypadku gdy już udzielono zezwolenia, a posiadacz zezwolenia nie potwierdził jego zakresu geograficznego w terminie 30 dni od dnia przekazania mu wniosku, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zezwolenie zostaje odpowiednio zmienione. W odniesieniu do pisemnego zezwolenia wydanego na podstawie niniejszej dyrektywy właściwy organ dokonuje stosownej zmiany zakresu geograficznego zezwolenia i informuje o tym fakcie Komisję, państwa członkowskie i posiadacza zezwolenia po dokonaniu zmiany. W przypadku zezwolenia na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Komisja wprowadza stosowne zmiany w decyzji o zezwoleniu, bez stosowania procedury określonej w art. 35 ust. 2 tego rozporządzenia. Komisja informuje odpowiednio państwa członkowskie i posiadacza zezwolenia.
4. Jeżeli nie złożono wniosku zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu lub jeżeli zgłaszający/wnioskodawca lub, w zależności od przypadku, posiadacz zezwolenia potwierdził zakres geograficzny swojego wstępnego wniosku lub, w zależności od przypadku, uzyskanego zezwolenia, stosuje się odpowiednio art. 26b ust. 3–8.
5. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla uprawy zatwierdzonych nasion i roślinnego materiału rozmnożeniowego GMO, nasadzonych zgodnie z prawem przed wprowadzeniem ograniczenia lub zakazu ich uprawy w danym państwie członkowskim.
6. Środki przyjęte na mocy niniejszego artykułu nie mogą mieć wpływu na swobodny obrót zatwierdzonymi organizmami GMO w charakterze lub składzie produktów.”.

Artykuł 2

Nie później niż dnia 3 kwietnia 2019 r. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące korzystania przez państwa członkowskie z niniejszej dyrektywy, w tym dotyczące skuteczności przepisów umożliwiających państwom członkowskim ograniczenie lub zakazanie uprawy GMO na całości lub części ich terytorium oraz sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Temu sprawozdaniu mogą towarzyszyć wszelkie wnioski ustawodawcze, które Komisja uzna za właściwe.

W tym samym terminie co określony w akapicie pierwszym Komisja składa też Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące rzeczywistego przeciwdziałania szkodom dla środowiska, do których może dojść w związku z uprawą GMO, na podstawie informacji przekazanych Komisji zgodnie z art. 20 i 31 dyrektywy 2001/18/WE oraz art. 9 i 21 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003.

Artykuł 3

Nie później niż dnia 3 kwietnia 2017 r. Komisja aktualizuje załączniki do dyrektywy 2001/18/WE zgodnie z jej art. 27 w odniesieniu do oceny ryzyka środowiskowego, mając na uwadze uwzględnienie wzmocnionych wytycznych Urzędu z 2010 r. w sprawie oceny ryzyka środowiskowego przeprowadzonej dla roślin zmodyfikowanych genetycznie.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 11 marca 2015 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

Z. KALNIŃA-LUKAŠEVICA

Przewodniczący

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2015/413**z dnia 11 marca 2015 r.****w sprawie ułatwień w zakresie transgranicznej wymiany informacji dotyczących przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 91 ust. 1 lit. c),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Poprawa bezpieczeństwa ruchu drogowego jest jednym z głównych celów polityki transportowej Unii. Unia prowadzi politykę mającą na celu poprawę bezpieczeństwa ruchu drogowego, przyjmując za cel zmniejszenie liczby ofiar śmiertelnych, liczby rannych oraz strat materialnych. Istotnym elementem tej polityki jest spójne egzekwowanie kar za popełnianie w Unii przestępstwa i wykroczenia w ruchu drogowym poważnie zagrażające bezpieczeństwu ruchu drogowego.
- (2) Jednak z uwagi na brak właściwych procedur i niezależnie od możliwości istniejących na podstawie decyzji Rady 2008/615/WSiSW ⁽³⁾ oraz decyzji Rady 2008/616/WSiSW ⁽⁴⁾ (decyzje Prüm) sankcje w postaci kar pieniężnych za pewne przestępstwa lub wykroczenia w ruchu drogowym często nie są egzekwowane, jeśli te przestępstwa lub wykroczenia są popełniane przez kierujących pojazdami zarejestrowanymi w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie, w którym je popełniono. Celem niniejszej dyrektywy jest zapewnienie również w takich przypadkach skuteczności dochodzeń dotyczących przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego.
- (3) W komunikacie z dnia 20 lipca 2010 r. zatytułowanym „W kierunku europejskiego obszaru bezpieczeństwa ruchu drogowego: kierunki polityki bezpieczeństwa ruchu drogowego na lata 2011–2020” Komisja podkreśliła, że egzekwowanie przepisów ruchu drogowego pozostaje jednym z kluczowych czynników w procesie tworzenia warunków dla istotnego zmniejszenia liczby ofiar śmiertelnych i liczby rannych. W konkluzjach z dnia 2 grudnia 2010 r. dotyczących bezpieczeństwa ruchu drogowego Rada wezwała również do rozważenia potrzeby dalszego wzmocnienia egzekwowania przepisów ruchu drogowego przez państwa członkowskie, a w odpowiednich przypadkach – na szczeblu unijnym. Rada zwróciła się do Komisji o zbadanie możliwości zharmonizowania, w stosownych przypadkach, przepisów ruchu drogowego na szczeblu unijnym i o przyjęcie dalszych środków ułatwiających transgraniczne egzekwowanie przepisów dotyczących przestępstw lub wykroczeń w ruchu drogowym, zwłaszcza w odniesieniu do przestępstw lub wykroczeń wiążących się z poważnymi wypadkami drogowymi.
- (4) W dniu 19 marca 2008 r. Komisja przyjęła wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady wprowadzającej ułatwienia w transgranicznym egzekwowaniu prawa dotyczącego bezpieczeństwa drogowego, oparty na art. 71 ust. 1 lit. c) Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (obecny art. 91 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE)). Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/82/UE ⁽⁵⁾ została jednak przyjęta na podstawie art. 87 ust. 2 TFUE. Wyrokiem z dnia 6 maja 2014 r. w sprawie C-43/12 ⁽⁶⁾ Trybunał Sprawiedliwości stwierdził nieważność dyrektywy 2011/82/UE z uwagi na fakt, że nie mogła ona zgodnie z prawem zostać przyjęta na podstawie art. 87 ust. 2 TFUE. Wyrok utrzymał jednak w mocy skutki

⁽¹⁾ Dz.U. C 12 z 15.1.2015, s. 115.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2015 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 2 marca 2015 r.

⁽³⁾ Decyzja Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 1).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2008/616/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 12).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/82/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie ułatwień w zakresie transgranicznej wymiany informacji dotyczących przestępstw lub wykroczeń związanych z bezpieczeństwem ruchu drogowego (Dz.U. L 288 z 5.11.2011, s. 1).

⁽⁶⁾ Wyrok w sprawie C-43/12 Komisja przeciwko Parlamentowi i Radzie, EU:C:2014:298.

dyrektywy 2011/82/UE do czasu wejścia w życie, w rozsądnym terminie nieprzekraczającym dwunastu miesięcy od dnia ogłoszenia wyroku, nowej dyrektywy opartej na art. 91 ust. 1 lit. c) TFUE. W związku z tym nowa dyrektywa powinna zostać przyjęta na podstawie tego artykułu.

- (5) Należy zachęcać do zwiększenia spójności środków kontroli między państwami członkowskimi, a Komisja powinna w związku z tym zbadać potrzebę opracowania wspólnych standardów dla urzędów służących do automatycznej kontroli mającej na celu zapewnienie bezpieczeństwa ruchu drogowego.
- (6) Należy poszerzać wiedzę obywateli Unii na temat obowiązujących w różnych państwach członkowskich przepisów bezpieczeństwa ruchu drogowego oraz na temat wykonywania niniejszej dyrektywy, zwłaszcza przy pomocy odpowiednich środków gwarantujących przekazanie wystarczających informacji na temat konsekwencji nieprzestrzegania przepisów z zakresu bezpieczeństwa ruchu drogowego w czasie podróżowania po państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie rejestracji.
- (7) By poprawić bezpieczeństwo ruchu drogowego w Unii i by zapewnić równe traktowanie kierowców popełniających przestępstwa lub wykroczenia, niezależnie do tego, czy są rezydentami czy nie, należy ułatwić egzekwowanie przepisów niezależnie od państwa członkowskiego zarejestrowania pojazdu. W tym celu należy wykorzystać system transgranicznej wymiany informacji dotyczących pewnych określonych przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego, niezależnie od tego, czy na mocy prawa danego państwa członkowskiego mają one charakter karny, czy administracyjny, zapewniając państwu członkowskiemu popełnienia przestępstwa lub wykroczenia dostęp do danych rejestracyjnych pojazdów państwa członkowskiego rejestracji.
- (8) Skuteczniejsza transgraniczna wymiana danych rejestracyjnych pojazdów, która powinna ułatwić identyfikację osób podejrzanych o popełnienie przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego, mogłaby zwiększyć efekt odstrasżający i zachęcić do ostrożniejszej jazdy kierowców pojazdów zarejestrowanych w innym państwie członkowskim niż państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, co zmniejszy liczbę ofiar wypadków w ruchu drogowym.
- (9) Przestępstwa lub wykroczenia związane z bezpieczeństwem ruchu drogowego objęte niniejszą dyrektywą nie są jednakowo traktowane w państwach członkowskich. Niektóre państwa członkowskie kwalifikują takie czyny na mocy swojego prawa krajowego jako delikty administracyjne, podczas gdy inne kwalifikują je jako wykroczenia lub przestępstwa. Niniejsza dyrektywa powinna mieć zastosowanie niezależnie od kwalifikacji tych czynów na mocy prawa krajowego.
- (10) Państwa członkowskie powinny udostępniać sobie wzajemnie dane rejestracyjne pojazdów w celu usprawnienia wymiany informacji i przyspieszenia obowiązujących procedur. Dlatego w niniejszej dyrektywie powinny zostać w jak największym stopniu uwzględnione przepisy dotyczące specyfikacji technicznych i dostępności systemów automatycznej wymiany danych określone w decyzjach Prüm.
- (11) Decyzja 2008/616/WSiSW określa aspekty bezpieczeństwa odnoszące się do istniejącego oprogramowania oraz powiązane z nimi wymogi techniczne dotyczące wymiany danych rejestracyjnych pojazdów. Bez uszczerbku dla ogólnego stosowania tej decyzji takie aspekty bezpieczeństwa i wymogi techniczne powinny – ze względów efektywności regulacyjnej i praktycznej – być stosowane do celów niniejszej dyrektywy.
- (12) Istniejące oprogramowanie powinno być podstawą wymiany danych na mocy niniejszej dyrektywy, a jednocześnie powinno ułatwiać państwom członkowskim składanie sprawozdań Komisji. Takie oprogramowanie powinno umożliwiać sprawną, bezpieczną i poufną wymianę szczegółowych danych rejestracyjnych pojazdów między państwami członkowskimi. Należy wykorzystać komputerowy europejski system informacji o pojazdach i prawach jazdy (EUCARIS), obowiązkowy dla państw członkowskich na mocy decyzji Prüm w odniesieniu do danych rejestracyjnych pojazdów. Komisja powinna ocenić i przedstawić sprawozdanie z funkcjonowania oprogramowania stosowanego do celów niniejszej dyrektywy.
- (13) Zakres stosowania tego oprogramowania powinien być ograniczony do procedur stosowanych przy wymianie informacji między krajowymi punktami kontaktowymi w państwach członkowskich. Procedury oraz zautomatyzowane procesy, w których informacje te mają być wykorzystywane, nie są objęte zakresem stosowania takiego oprogramowania.
- (14) Strategia zarządzania informacjami do celów ochrony bezpieczeństwa wewnętrznego UE ma na celu znalezienie najprostszycych rozwiązań w zakresie wymiany danych, które najbardziej ułatwiają śledzenie wymiany danych oraz ograniczają koszty.

- (15) Państwa członkowskie powinny być w stanie skontaktować się z właścicielem lub posiadaczem pojazdu lub ze zidentyfikowaną w inny sposób osobą podejrzaną o popełnienie przestępstwa lub wykroczenia związanego z bezpieczeństwem ruchu drogowego, by poinformować tę osobę o mających zastosowanie procedurach i konsekwencjach prawnych wynikających z przepisów państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia. Czyniąc to, państwa członkowskie powinny rozważyć wysłanie informacji o przestępstwie lub wykroczeniu związanym z bezpieczeństwem ruchu drogowego w języku dokumentu rejestracyjnego lub w języku, co do którego zachodzi najwyższe prawdopodobieństwo, że osoba ta go w pełni rozumie, tak by zrozumiała ona informacje, które są jej przekazywane. Państwa członkowskie powinny stosować odpowiednie procedury celem zapewnienia, by informowana była tylko osoba, której to dotyczy, nie zaś strona trzecia. W tym celu państwa członkowskie powinny korzystać ze szczegółowych rozwiązań podobnych do rozwiązań stosowanych w przypadku działań związanych z takimi przestępstwami lub wykroczeniami, obejmujących takie środki jak – w odpowiednich przypadkach – przesyłka polecona. Pozwoli to zainteresowanej osobie zareagować we właściwy sposób na to zawiadomienie, w szczególności wystąpić o dodatkowe informacje, zapłacić mandat lub skorzystać z prawa do obrony, w szczególności w przypadku błędu co do tożsamości. Dalsze postępowanie jest uregulowane w mających zastosowanie aktach prawnych, w tym w aktach prawnych dotyczących wzajemnej pomocy i wzajemnego uznawania, np. w decyzji ramowej Rady 2005/214/WSiSW⁽¹⁾.
- (16) Państwa członkowskie powinny zapewnić równoważne tłumaczenia zawiadomień wysyłanych przez państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, jak przewidziano w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/64/UE⁽²⁾.
- (17) Mając na celu realizację polityki bezpieczeństwa ruchu drogowego zmierzającej do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony wszystkich użytkowników dróg w Unii oraz mając na uwadze niezmiernie różnorodne warunki istniejące na terytorium Unii, państwa członkowskie powinny podejmować działania – bez uszczerbku dla bardziej restrykcyjnych strategii i przepisów – w celu zapewnienia większej spójności przepisów ruchu drogowego oraz ich egzekwowania między państwami członkowskimi. W ramach sprawozdania dla Parlamentu Europejskiego i Rady ze stosowania niniejszej dyrektywy Komisja powinna zbadać potrzebę opracowania wspólnych standardów w celu ustanowienia porównywalnych metod, praktyk i minimalnych standardów na poziomie Unii, przy uwzględnieniu współpracy międzynarodowej i istniejących umów w dziedzinie bezpieczeństwa ruchu drogowego, w szczególności wiedeńskiej Konwencji o ruchu drogowym z dnia 8 listopada 1968 r.
- (18) W sprawozdaniu dla Parlamentu Europejskiego i Rady ze stosowania niniejszej dyrektywy przez państwa członkowskie Komisja powinna zbadać potrzebę opracowania wspólnych kryteriów dotyczących dalszych procedur w państwach członkowskich w przypadku nieuiszczenia kary pieniężnej, zgodnie z przepisami i procedurami obowiązującymi w państwach członkowskich. W sprawozdaniu tym Komisja powinna zająć się takimi kwestiami, jak procedury stosowane między właściwymi organami państw członkowskich, dotyczące przekazywania ostatecznej decyzji o nałożeniu sankcji lub kary pieniężnej, jak też uznawanie i wykonywanie takiej ostatecznej decyzji.
- (19) Przygotowując przegląd niniejszej dyrektywy, Komisja powinna przeprowadzić konsultacje z odpowiednimi zainteresowanymi stronami, takimi jak organy ds. bezpieczeństwa ruchu drogowego lub właściwe organy, stowarzyszenia ofiar i inne organizacje pozarządowe działające w obszarze bezpieczeństwa ruchu drogowego.
- (20) Bliższa współpraca organów ścigania powinna iść w parze z poszanowaniem praw podstawowych, w szczególności prawa do prywatności i ochrony danych osobowych, zagwarantowanych specjalnymi przepisami w zakresie ochrony danych. Przepisy te powinny uwzględniać szczególnie charakter transgranicznego dostępu do elektronicznych baz danych. Konieczne jest, aby oprogramowanie, które ma zostać stworzone, umożliwiło wymianę informacji w bezpiecznych warunkach i zapewniało zachowanie poufności przekazywanych danych. Danych zgromadzonych zgodnie z niniejszą dyrektywą nie należy wykorzystywać do innych celów niż cele niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie powinny przestrzegać obowiązków dotyczących warunków wykorzystywania i tymczasowego przechowywania danych.
- (21) Przewidziane w niniejszej dyrektywie przetwarzanie danych osobowych jest stosownym środkiem służącym osiągnięciu uzasadnionego celu niniejszej dyrektywy w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego, to jest zapewnienia wysokiego poziomu ochrony wszystkich uczestników ruchu drogowego w Unii poprzez ułatwienie transgranicznej wymiany informacji dotyczących przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego i egzekwowania dzięki temu kar, a także nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (22) Dane związane z identyfikacją sprawcy przestępstwa lub wykroczenia są danymi osobowymi. Do przetwarzania danych dokonywanego w zastosowaniu niniejszej dyrektywy powinna mieć zastosowanie dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽³⁾. Bez uszczerbku dla wymogów proceduralnych dotyczących mechanizmów

(1) Decyzja ramowa Rady 2005/214/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do kar o charakterze pieniężnym (Dz.U. L 76 z 22.3.2005, s. 16).

(2) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/64/UE z dnia 20 października 2010 r. w sprawie prawa do tłumaczenia ustnego i tłumaczenia pisemnego w postępowaniu karnym (Dz.U. L 280 z 26.10.2010, s. 1).

(3) Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

odwoływania się i dochodzenia roszczeń obowiązujących w zainteresowanych państwach członkowskich, osobę, której dotyczą dane, należy odpowiednio poinformować w zawiadomieniu o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia o prawie dostępu do danych osobowych oraz o prawie do ich korekty i usunięcia, oraz o maksymalnym zgodnym z prawem okresie przechowywania tych danych. W tym kontekście osoba, której dotyczą dane, powinna również mieć prawo do sprostowania wszelkich nieprawidłowych danych osobowych lub natychmiastowego usunięcia wszelkich danych zgromadzonych niezgodnie z prawem.

- (23) Zgodnie z decyzjami Prüm przetwarzanie danych rejestracyjnych pojazdów zawierających dane osobowe podlega szczegółowym przepisom dotyczącym danych osobowych określonych w decyzji 2008/615/WSiSW. W tym względzie państwa członkowskie mają możliwość stosowania tych szczegółowych przepisów do danych osobowych, które są przetwarzane również do celów niniejszej dyrektywy, pod warunkiem że zapewnią, by przetwarzanie danych dotyczących wszelkich przestępstw lub wykroczeń objętych niniejszą dyrektywą było zgodne z krajowymi przepisami wdrażającymi dyrektywę 95/46/WE.
- (24) Państwa trzecie powinny mieć możliwość uczestnictwa w wymianie danych rejestracyjnych pojazdów pod warunkiem zawarcia stosownej umowy z Unią. Taka umowa powinna zawierać niezbędne postanowienia dotyczące ochrony danych.
- (25) Niniejsza dyrektywa potwierdza prawa podstawowe i zasady uznane w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w tym prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego, prawo do ochrony danych osobowych, prawo do rzetelnego procesu sądowego, domniemanie niewinności i prawo do obrony.
- (26) Aby osiągnąć cel, jakim jest wymiana informacji między państwami członkowskimi za pomocą interoperacyjnych środków, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do uwzględniania odnośnych zmian w decyzjach Prüm lub w przypadkach gdy wymagają tego unijne akty prawne mające bezpośrednie znaczenie dla aktualizacji załącznika I. Szczególnie ważne jest to, aby Komisja podczas prac przygotowawczych, zgodnie z przyjętą praktyką, prowadziła stosowne konsultacje, w tym na szczeblu ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednocześnie, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (27) Komisja powinna przeanalizować stosowanie niniejszej dyrektywy z myślą o określeniu dalszych skutecznych i wydajnych środków w celu poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego. Bez uszczerbku dla obowiązków dotyczących dokonania transpozycji niniejszej dyrektywy również Dania, Irlandia i Zjednoczone Królestwo powinny, w stosownych przypadkach, współpracować z Komisją przy tym zadaniu, aby zapewnić terminową i pełną sprawozdawczość w odniesieniu do tej kwestii.
- (28) Z uwagi na fakt, że cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie zapewnienie wysokiego poziomu ochrony wszystkich uczestników ruchu drogowego w Unii poprzez ułatwienie transgranicznej wymiany informacji dotyczących przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego, popełnionych podczas kierowania pojazdami zarejestrowanymi w innym państwie członkowskim niż państwo członkowskie, w którym popełniono przestępstwo lub wykroczenie, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, możliwe jest natomiast, ze względu na skalę i skutki działań, lepsze osiągnięcie tego celu na szczeblu unijnym, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tego celu.
- (29) Zważywszy na fakt, że Dania, Irlandia i Zjednoczone Królestwo nie były objęte dyrektywą 2011/82/UE i w związku z tym nie dokonały jej transpozycji, wskazane jest przyznanie tym państwom członkowskim dodatkowego czasu na dokonanie tego.
- (30) Zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię w dniu 3 października 2014 r.,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Cel

Celem niniejszej dyrektywy jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony wszystkich uczestników ruchu drogowego w Unii poprzez ułatwienie transgranicznej wymiany informacji dotyczących przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego, a tym samym ułatwienie egzekwowania kar, w przypadkach gdy te przestępstwa lub wykroczenia popełniane są podczas kierowania pojazdami zarejestrowanymi w innym państwie członkowskim niż państwo członkowskie, w którym je popełniono.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

Artykuł 2

Zakres stosowania

Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do następujących przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego:

- a) przekroczenie dopuszczalnej prędkości;
- b) niedopełnienie obowiązku korzystania z pasów bezpieczeństwa;
- c) niezastosowanie się do czerwonego sygnału świetlnego;
- d) kierowanie pojazdem pod wpływem alkoholu;
- e) kierowanie pojazdem pod wpływem środków odurzających;
- f) niedopełnienie obowiązku używania w czasie jazdy kasków ochronnych;
- g) korzystanie z niedozwolonego pasa ruchu;
- h) niezgodne z prawem korzystanie z telefonu komórkowego lub innych środków łączności podczas kierowania pojazdem.

Artykuł 3

Definicje

Na użytek niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- a) „pojazd” oznacza każdy pojazd silnikowy, w tym motocykl, zwykle stosowany do drogowego przewozu osób lub towarów;
- b) „państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia” oznacza państwo członkowskie, w którym popełnione zostało przestępstwo lub wykroczenie;
- c) „państwo członkowskie rejestracji” oznacza państwo członkowskie, w którym zarejestrowany jest pojazd, podczas kierowania którym popełniono przestępstwo lub wykroczenie;
- d) „przekroczenie dopuszczalnej prędkości” oznacza przekroczenie ograniczeń prędkości obowiązujących na danej drodze lub dla danego rodzaju pojazdu w państwie członkowskim, w którym zostało popełnione przestępstwo lub wykroczenie;
- e) „niedopełnienie obowiązku korzystania z pasów bezpieczeństwa” oznacza niedostosowanie się do wymogu zapięcia pasów bezpieczeństwa lub stosowania systemu mocowania dla dzieci, przewidzianego w dyrektywie Rady 91/671/EWG ⁽¹⁾ i w prawie państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;
- f) „niezastosowanie się do czerwonego sygnału świetlnego” oznacza przejazd na czerwonym sygnale nadawanym przez sygnalizator lub niezastosowanie się do innego odpowiedniego znaku nakazującego zatrzymanie się, określonego w prawie państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;
- g) „kierowanie pojazdem pod wpływem alkoholu” oznacza kierowanie pojazdem w stanie ograniczonej zdolności spowodowanej wpływem alkoholu, zgodnie z definicją w prawie państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;
- h) „kierowanie pojazdem pod wpływem środków odurzających” oznacza kierowanie pojazdem w stanie ograniczonej zdolności spowodowanej wpływem narkotyków lub innych substancji działających podobnie, zgodnie z definicją w prawie państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;
- i) „niedopełnienie obowiązku używania w czasie jazdy kasków ochronnych” oznacza jazdę bez kasku, zgodnie z definicją w prawie państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;
- j) „korzystanie z niedozwolonego pasa ruchu” oznacza niezgodne z prawem wykorzystywanie części jezdni, takiej jak pas awaryjny, pas przeznaczony dla komunikacji publicznej lub pas czasowo zamknięty do jazdy z powodu zatoru lub prac drogowych, zgodnie z definicją w prawie państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;
- k) „niezgodne z prawem korzystanie z telefonu komórkowego lub innych środków łączności podczas kierowania pojazdem” oznacza niezgodne z prawem korzystanie z telefonu komórkowego lub innych środków łączności podczas kierowania pojazdem, zgodnie z definicją w prawie państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;
- l) „krajowy punkt kontaktowy” oznacza wyznaczony organ właściwy w sprawach wymiany danych rejestracyjnych pojazdów;
- m) „automatyczne wyszukiwanie” oznacza procedurę dostępu *on-line* do zasobów bazy danych jednego, więcej niż jednego lub wszystkich państw członkowskich lub państw uczestniczących;
- n) „posiadacz pojazdu” oznacza osobę, na której nazwisko pojazd jest zarejestrowany, zgodnie z definicją w prawie państwa członkowskiego rejestracji.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 91/671/EWG z dnia 16 grudnia 1991 r. odnosząca się do obowiązkowego stosowania pasów bezpieczeństwa i systemów mocowania dla dzieci w pojazdach (Dz.U. L 373 z 31.12.1991, s. 26).

Artykuł 4

Procedura wymiany informacji pomiędzy państwami członkowskimi

1. W przypadku dochodzeń w sprawach przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego, o których mowa w art. 2, państwo członkowskie zapewnia krajowym punktom kontaktowym innych państw członkowskich, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, dostęp do następujących krajowych danych rejestracyjnych pojazdów i umożliwia im automatyczne wyszukiwanie:

- a) danych dotyczących pojazdów; oraz
- b) danych dotyczących właścicieli lub posiadaczy pojazdu

Elementy danych, o których mowa w lit. a) i b), konieczne do prowadzenia wyszukiwań, muszą być zgodne z załącznikiem I.

2. Do celów wymiany danych, o której mowa w ust. 1, każde państwo członkowskie wyznacza krajowy punkt kontaktowy. Uprawnienia krajowych punktów kontaktowych określa mające zastosowanie prawo danego państwa członkowskiego.

3. Przy prowadzeniu wyszukiwania w formie wniosków wychodzących krajowy punkt kontaktowy państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia korzysta z pełnego numeru rejestracyjnego.

Wyszukiwania te są prowadzone zgodnie z procedurami opisanymi w rozdziale 3 załącznika do decyzji 2008/616/WSiSW, z wyjątkiem pkt 1 rozdziału 3 załącznika do decyzji 2008/616/WSiSW, do którego zastosowanie ma załącznik I do niniejszej dyrektywy.

Państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia wykorzystuje, zgodnie z niniejszą dyrektywą, uzyskane dane w celu ustalenia, kto ponosi odpowiedzialność za przestępstwa lub wykroczenia związane z bezpieczeństwem ruchu drogowego wymienione w art. 2 niniejszej dyrektywy.

4. Państwa członkowskie przyjmują wszelkie środki konieczne do zapewnienia, by wymiana informacji była prowadzona za pomocą interoperacyjnych środków elektronicznych bez wymiany danych z udziałem innych baz danych, które nie są wykorzystywane do celów niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie zapewniają, by taka wymiana informacji była prowadzona w sposób oszczędny i bezpieczny. Państwa członkowskie zapewniają bezpieczeństwo i ochronę przekazywanych danych, z wykorzystaniem w jak największym stopniu istniejącego oprogramowania komputerowego, takiego jak oprogramowanie, o którym mowa w art. 15 decyzji 2008/616/WSiSW, oraz zmienione wersje tego oprogramowania, zgodnie z załącznikiem I do niniejszej dyrektywy oraz z pkt 2 i 3 rozdziału 3 załącznika do decyzji 2008/616/WSiSW. Zmienione wersje oprogramowania muszą zapewniać zarówno tryb wymiany danych *on-line* w czasie rzeczywistym, jak i tryb wsadowej wymiany danych, przy czym ten drugi tryb musi pozwalać na wymianę wielu zapytań lub odpowiedzi w ramach jednej wiadomości.

5. Każde państwo członkowskie ponosi swoje koszty powstałe w wyniku administrowania, użytkowania i utrzymania oprogramowania, o którym mowa w ust. 4.

Artykuł 5

Zawiadomienie w sprawie przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego

1. Państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia podejmuje decyzję, czy wszcząć postępowanie dotyczące przestępstwa lub wykroczenia związane z bezpieczeństwem ruchu drogowego, wymienionego w art. 2.

W przypadku gdy państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia podejmie decyzję o wszczęciu takiego postępowania, informuje ono zgodnie ze swoim prawem krajowym właściciela pojazdu, posiadacza pojazdu lub zidentyfikowaną w inny sposób osobę podejrzaną o popełnienie przestępstwa lub wykroczenia związanego z bezpieczeństwem ruchu drogowego.

Informacje te, zgodnie z prawem krajowym, obejmują konsekwencje prawne czynu na terytorium państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia przewidziane prawem tego państwa członkowskiego.

2. Wysyłając zawiadomienie do właściciela pojazdu, posiadacza pojazdu lub w inny sposób zidentyfikowanej osoby podejrzanej o popełnienie przestępstwa lub wykroczenia związanego z bezpieczeństwem ruchu drogowego, państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia podaje, zgodnie ze swoim prawem, wszystkie właściwe informacje, w szczególności rodzaj przestępstwa lub wykroczenia związanego z bezpieczeństwem ruchu drogowego, miejsce, datę i czas popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, tytuły aktów prawa krajowego, których przepisy naruszono, oraz karę, a także, w stosownych przypadkach, dane dotyczące urządzenia, przy pomocy którego wykryto dane przestępstwo lub wykroczenie. W tym celu państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia może wykorzystać wzór zawiadomienia zawarty w załączniku II.

3. W przypadku gdy państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia podejmie decyzję o wszczęciu postępowania dotyczącego przestępstwa lub wykroczenia związanego z bezpieczeństwem ruchu drogowego, wymienionego w art. 2, państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, w celu zapewnienia poszanowania praw podstawowych, wysłało zawiadomienie w języku dokumentu rejestracyjnego pojazdu, jeśli jest on znany, lub w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego rejestracji.

Artykuł 6

Sprawozdania składane Komisji przez państwa członkowskie

Każde państwo członkowskie składa Komisji kompleksowe sprawozdanie w terminie do dnia 6 maja 2016 r., a następnie co dwa lata.

W sprawozdaniu tym podaje się liczbę automatycznych wyszukiwań zainicjowanych przez państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia skierowanych do krajowego punktu kontaktowego państwa członkowskiego rejestracji w związku z przestępstwami lub wykroczeniami popełnionymi na jego terytorium, wraz z rodzajem przestępstw lub wykroczeń, których dotyczyły zapytania, i liczbą zapytań, które nie dały rezultatu.

Kompleksowe sprawozdanie obejmuje także opis sytuacji na szczeblu krajowym odnośnie do działań podjętych w związku z przestępstwami lub wykroczeniami związanymi z bezpieczeństwem ruchu drogowego, w oparciu o odsetek takich przestępstw lub wykroczeń, w związku z którymi wysłano zawiadomienie.

Artykuł 7

Ochrona danych

1. Wobec danych osobowych przetwarzanych na podstawie niniejszej dyrektywy zastosowanie mają przepisy dotyczące ochrony danych zawarte w dyrektywie 95/46/WE.

2. W szczególności każde państwo członkowskie zapewnia, by dane osobowe przetwarzane na podstawie niniejszej dyrektywy były w odpowiednim czasie poprawiane w razie nieścisłości, usuwane lub blokowane, jeżeli nie są dłużej potrzebne, zgodnie z art. 6 i 12 dyrektywy 95/46/WE, oraz by został określony termin przechowywania danych, zgodnie z art. 6 wspomnianej dyrektywy.

Państwa członkowskie zapewniają, by wszystkie dane osobowe przetwarzane na podstawie niniejszej dyrektywy były wykorzystywane wyłącznie do celów określonych w art. 1 niniejszej dyrektywy oraz by osobom, których dotyczą dane, przysługiwały takie same prawa do informacji, dostępu, do uzyskania korekty, usunięcia i zablokowania, do odszkodowania i do sądowych środków ochrony prawnej jak prawa przyjęte na mocy prawa krajowego w ramach wykonania odnośnych przepisów dyrektywy 95/46/WE.

3. Każda osoba, której dotyczą takie dane, ma prawo do uzyskania informacji na temat tego, jakie dane osobowe zapisane w państwie członkowskim rejestracji zostały przekazane państwu członkowskiemu popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, włącznie z datą złożenia wniosku oraz właściwym organem państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia.

Artykuł 8

Informacje dla użytkowników dróg w Unii

1. Komisja udostępnia na swojej stronie internetowej we wszystkich oficjalnych językach instytucji unijnych streszczenie przepisów obowiązujących w państwach członkowskich w dziedzinie objętej zakresem stosowania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie dostarczają Komisji informacje o tych przepisach.

2. Państwa członkowskie dostarczają użytkownikom dróg niezbędne informacje o przepisach mających zastosowanie na ich terytorium i o środkach wdrażających niniejszą dyrektywę, we współpracy, między innymi, z organami ds. bezpieczeństwa ruchu drogowego, organizacjami pozarządowymi działającymi w obszarze bezpieczeństwa ruchu drogowego i automobilkłubami.

Artykuł 9

Akty delegowane

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 10 dotyczących aktualizacji załącznika I w świetle postępu technicznego w celu uwzględnienia odnośnych zmian w decyzjach Prüm lub w przypadkach, gdy wymagają tego unijne akty prawne mające bezpośrednie znaczenie dla aktualizacji załącznika I.

Artykuł 10

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 9, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 13 marca 2015 r. Nie później niż dziewięć miesięcy przed upływem powyższego okresu pięciu lat Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień. Przekazanie uprawnień jest w sposób dorozumiany przedłużane na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.
3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 9, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Staje się ona skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Szczególnie ważne jest, by przed przyjęciem tych aktów delegowanych Komisja, zgodnie ze swoją zwyczajową praktyką, przeprowadziła konsultacje z ekspertami, w tym ekspertami z państw członkowskich. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 9 wchodzi w życie, tylko pod warunkiem że w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyrażą sprzeciwu wobec tego aktu lub pod warunkiem że przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformują Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten jest przedłużany o dwa miesiące.

Artykuł 11

Przegląd dyrektywy

Komisja, bez uszczerbku dla art. 12 ust. 1 akapit drugi, w terminie do dnia 7 listopada 2016 r. przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania niniejszej dyrektywy przez państwa członkowskie. W sprawozdaniu tym Komisja koncentruje się w szczególności na poniższych aspektach i, w stosownych przypadkach, przedstawia wnioski dotyczące tych aspektów:

- ocena, czy zakresem stosowania niniejszej dyrektywy należy objąć inne przestępstwa lub wykroczenia związane z bezpieczeństwem ruchu drogowego,
- ocena skuteczności niniejszej dyrektywy, jeżeli chodzi o zmniejszenie liczby ofiar śmiertelnych na drogach w Unii,
- ocena potrzeby opracowania wspólnych standardów dla urządzeń służących do automatycznej kontroli i dla procedur. W tym kontekście wzywa się Komisję do opracowania na poziomie Unii wytycznych dotyczących bezpieczeństwa ruchu drogowego w ramach wspólnej polityki transportowej, aby zapewnić większą spójność egzekwowania przepisów ruchu drogowego przez państwa członkowskie za pomocą porównywalnych metod i praktyk. Wytyczne te mogą obejmować przynajmniej przestępstwa lub wykroczenia wymienione w art. 2 lit. a)–d),
- ocena potrzeby wzmocnienia egzekwowania kar za przestępstwa lub wykroczenia związane z bezpieczeństwem ruchu drogowego oraz zaproponowania wspólnych kryteriów dotyczących procedur w przypadku nieuiszczenia kary pieniężnej, w ramach wszystkich odnośnych polityk unijnych, w tym wspólnej polityki transportowej,

- możliwości ujednoczenia przepisów ruchu drogowego w odpowiednich przypadkach,
- ocena oprogramowania, o którym mowa w art. 4 ust. 4, w celu zapewnienia odpowiedniego wdrożenia niniejszej dyrektywy oraz zagwarantowania skutecznej, sprawnej, bezpiecznej i poufnej wymiany szczegółowych danych rejestracyjnych pojazdów.

Artykuł 12

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzą w życie najpóźniej do dnia 6 maja 2015 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego Królestwo Danii, Irlandia i Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej mogą przedłużyć termin, o którym mowa w akapicie pierwszym, do dnia 6 maja 2017 r.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 13

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie czwartego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 14

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 11 marca 2015 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
M. SCHULZ
Przewodniczący

W imieniu Rady
Z. KALNIŃA-LUKAŠEVICA
Przewodniczący

—

ZAŁĄCZNIK I

Elementy danych konieczne do prowadzenia wyszukiwania, o którym mowa w art. 4 ust. 1

Lp.	O/N ⁽¹⁾	Uwagi
Dane dotyczące pojazdu	O	
Państwo członkowskie rejestracji	O	
Numer rejestracyjny	O (A ⁽²⁾)	
Dane dotyczące przestępstwa lub wykroczenia	O	
Państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia	O	
Data popełnienia przestępstwa lub wykroczenia	O	
Godzina popełnienia przestępstwa lub wykroczenia	O	
Cel wyszukiwania	O	Kod wskazujący na rodzaj przestępstwa lub wykroczenia wymienionego w art. 2 1 = przekroczenie dopuszczalnej prędkości 2 = kierowanie pojazdem pod wpływem alkoholu 3 = niedopełnienie obowiązku korzystania z pasów bezpieczeństwa 4 = niezastosowanie się do czerwonego sygnału świetlnego 5 = korzystanie z niedozwolonego pasa ruchu 10 = kierowanie pojazdem pod wpływem środków odurzających 11 = niedopełnienie obowiązku używania w czasie jazdy kasków ochronnych 12 = niezgodne z prawem korzystanie z telefonu komórkowego lub innych środków łączności podczas kierowania pojazdem

⁽¹⁾ O = obowiązkowo, jeśli znajduje się w krajowym rejestrze, N = nieobowiązkowo.

⁽²⁾ Zharmonizowany kod, zob. dyrektywa Rady 1999/37/WE z dnia 29 kwietnia 1999 r. w sprawie dokumentów rejestracyjnych pojazdów (Dz.U. L 138 z 1.6.1999, s. 57).

Elementy danych dostarczone w wyniku wyszukiwania przeprowadzonego zgodnie z art. 4 ust. 1

Część I. Dane dotyczące pojazdów

Lp.	O/N ⁽¹⁾	Uwagi
Numer rejestracyjny	O	
Numer podwozia/VIN	O	
Państwo członkowskie rejestracji	O	
Marka	O	(D.1 ⁽²⁾) np. Ford, Opel, Renault
Model handlowy pojazdu	O	(D.3) np. Focus, Astra, Megane
Kod kategorii UE	O	(J) np. motorowery, motocykle, samochody

⁽¹⁾ O = obowiązkowo, jeśli znajduje się w krajowym rejestrze, N = nieobowiązkowo.

⁽²⁾ Zharmonizowany kod, zob. dyrektywa 1999/37/WE.

Część II. Dane dotyczące właścicieli lub posiadaczy pojazdu

Lp.	O/N ⁽¹⁾	Uwagi
Dane dotyczące posiadaczy pojazdu		(C.1 ⁽²⁾) Dane związane z posiadaczem dowodu rejestracyjnego
Nazwisko (nazwa przedsiębiorstwa) posiadacza dowodu rejestracyjnego	O	(C.1.1) Osobne pola na nazwisko, infiksy, tytuły itp., a także nazwisko podane w formacie do wydruku
Imię	O	(C.1.2) Osobne pola na imię (imiona) i inicjały, a także nazwisko podane w formacie do wydruku
Adres	O	(C.1.3) Osobne pola na ulicę, numer domu i numer dodatkowy, kod pocztowy, miejsce pobytu, kraj pobytu itd., a także adres podany w formacie do wydruku
Płeć	N	Mężczyzna, kobieta
Data urodzenia	O	
Status prawny	O	Osoba fizyczna, stowarzyszenie, spółka, firma itd.
Miejsce urodzenia	N	
Numer identyfikacyjny	N	Identyfikator jednoznacznie określający osobę lub przedsiębiorstwo
Dane dotyczące właścicieli pojazdu		(C.2) Dane odnoszą się do właściciela pojazdu
Nazwisko (firma) właścicieli	O	(C.2.1)
Imię	O	(C.2.2)
Adres	O	(C.2.3)
Płeć	N	Mężczyzna, kobieta
Data urodzenia	O	
Status prawny	O	Osoba fizyczna, stowarzyszenie, spółka, firma itd.
Miejsce urodzenia	N	
Numer identyfikacyjny	N	Identyfikator jednoznacznie określający osobę lub przedsiębiorstwo
		W przypadku pojazdów zezłomowanych, pojazdów skradzionych lub tablic rejestracyjnych albo nieważnej rejestracji pojazdu nie podaje się informacji o właścicielu/posiadaczu. Zamiast tego przekazana zostanie wiadomość „Informacja nieujawniona”.

⁽¹⁾ O = obowiązkowo, jeśli znajduje się w krajowym rejestrze, N = nieobowiązkowo.⁽²⁾ Zharmonizowany kod, zob. dyrektywa 1999/37/WE.

ZAŁĄCZNIK II

WZÓR ZAWIADOMIENIA,

o którym mowa w art. 5

[Strona tytułowa]

.....
.....
[Nazwa, adres i numer telefonu nadawcy]

.....
.....
[Imię i nazwisko/nazwa i adres adresata]

ZAWIADOMIENIE

dotyczące przestępstwa lub wykroczenia związanego z bezpieczeństwem ruchu drogowego
popelnionego w

[nazwa państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia]

Strona 2

W dniu popełniono przestępstwo/wykroczenie związane z bezpieczeństwem ruchu drogowego z udziałem pojazdu o

[data]

numerze rejestracyjnym marka model

które zostało wykryte przez

[nazwa właściwego organu]

[Wariant 1] ⁽¹⁾

Jest Pan/Pani zarejestrowany(-a) jako posiadacz dowodu rejestracyjnego wyżej wymienionego pojazdu.

[Wariant 2] ⁽¹⁾

Posiadacz dowodu rejestracyjnego powyższego pojazdu wskazał, że to Pan/Pani kierował(-a) tym pojazdem, gdy popełniono przestępstwo/wykroczenie związane z bezpieczeństwem ruchu drogowego.

Odpowiednie szczegółowe informacje dotyczące przestępstwa/wykroczenia przedstawione są poniżej na stronie 3.

Kara pieniężna za popełnienie tego przestępstwa/wykroczenia wynosi EUR/waluta krajowa.

Termin płatności.....

Jeżeli nie uiszcisz Pan/Pani kary pieniężnej, powinien (powinna) Pan/Pani wypełnić załączony formularz odpowiedzi (strona 4) i wysłać go na wskazany adres.

Niniejsze zawiadomienie podlega procedurom zgodnym z prawem krajowym

[nazwa państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia].

Strona 3

Odpowiednie szczegóły dotyczące przestępstwa/wykroczenia

- (a) Dane dotyczące pojazdu, podczas kierowania którym zostało popełnione przestępstwo/wykroczenie:

Numer rejestracyjny:

Państwo członkowskie rejestracji:

Marka i model:

- (b) Informacje dotyczące przestępstwa/wykroczenia:

Miejsce, dzień i czas popełnienia przestępstwa/wykroczenia:

.....
.....
.....
.....

Charakter i kwalifikacja prawna przestępstwa/wykroczenia:

.....
.....
.....
.....

Przekroczenie dopuszczalnej prędkości, niedopełnienie obowiązku korzystania z pasów bezpieczeństwa, niezastosowanie się do czerwonego sygnału świetlnego, kierowanie pojazdem pod wpływem alkoholu, kierowanie pojazdem pod wpływem środków odurzających, niedopełnienie obowiązku używania w czasie jazdy kasków ochronnych, korzystanie z niedozwolonego pasa ruchu, niezgodne z prawem korzystanie z telefonu komórkowego lub innych środków łączności podczas kierowania pojazdem ⁽¹⁾:

Szczegółowy opis przestępstwa/wykroczenia:

.....
.....

Odniesienie do odpowiednich przepisów prawnych:

.....
.....

Opis dowodu popełnienia przestępstwa/wykroczenia albo odniesienie do dowodu:

.....
.....

(c) Dane dotyczące urządzenia wykorzystanego do wykrycia przestępstwa/wykroczenia ⁽²⁾:

Rodzaj urządzenia użytego do wykrycia przekroczenia dopuszczalnej prędkości, niedopełnienia obowiązku korzystania z pasów bezpieczeństwa, niezastosowania się do czerwonego sygnału świetlnego, kierowania pojazdem pod wpływem alkoholu, kierowania pojazdem pod wpływem środków odurzających, niedopełnienie obowiązku używania w czasie jazdy kasków ochronnych, korzystania z niedozwolonego pasa ruchu, niezgodnego z prawem korzystania z telefonu komórkowego lub innych środków łączności podczas kierowania pojazdem ⁽¹⁾:

Specyfikacja urządzenia:

.....
.....

Numer identyfikacyjny urządzenia:

.....
.....

Data ważności ostatniej legalizacji:

.....
.....

(d) Wynik zastosowania urządzenia:

.....
.....

[przykład dotyczący przekroczenia dopuszczalnej prędkości; inne przestępstwa lub wykroczenia zostaną dodane:]

Prędkość maksymalna:

.....
.....

Zmierzona prędkość:

.....
.....

Zmierzona prędkość z uwzględnieniem marginesu błędu:

.....
.....

⁽¹⁾ Niepotrzebne skreślić.

⁽²⁾ Nie dotyczy, jeżeli nie było stosowane żadne urządzenie.

Strona 4

Formularz odpowiedzi

(proszę wypełnić drukowanymi literami)

A. Dane identyfikujące kierowcę:

— nazwisko i imię:

.....

— miejsce i data urodzenia:

.....

— numer prawa jazdy: wydane w dniu (data):
 w (miejsce):

— adres:

.....

B. Lista pytań:

1. Czy pojazd marki....., o numerze rejestracyjnym, jest zarejestrowany na Pana/Pani nazwisko? tak/nie ⁽¹⁾

Jeżeli nie, posiadaczem dowodu rejestracyjnego jest:

(nazwisko, imię, adres)

2. Czy przyznaje się Pan/Pani do popełnienia powyższego przestępstwa/wykroczenia? tak/nie ⁽¹⁾

3. Jeżeli nie przyznaje się Pan/Pani, proszę wyjaśnić, dlaczego:

.....

Proszę wysłać wypełniony formularz w ciągu 60 dni od daty otrzymania niniejszego zawiadomienia do następującego organu:

na poniższy adres:

INFORMACJE

Sprawa ta zostanie zbadana przez właściwy organ w

[nazwa państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia]

Jeżeli sprawa zostanie umorzona, zostanie Pan/Pani o tym poinformowany(-a) w ciągu 60 dni od dnia wpłynięcia formularza odpowiedzi.

⁽¹⁾ Niepotrzebne skreślić.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2015/414

z dnia 12 marca 2015 r.

zmieniające dyrektywę 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do soli glukozaminowej kwasu (6S)-5-metylotetrahydrofoliowego stosowanej w produkcji suplementów diety

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do suplementów żywnościowych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W załączniku II do dyrektywy 2002/46/WE ustanowiono listę witamin i minerałów oraz ich form chemicznych, które można stosować w produkcji suplementów żywnościowych (suplementów diety). Rozporządzeniem (WE) 1170/2009 ⁽²⁾ zastąpiono załączniki I i II do dyrektywy 2002/46/WE.
- (2) Zgodnie z art. 14 dyrektywy 2002/46/WE przepisy dotyczące witamin i składników mineralnych w suplementach diety mogące mieć wpływ na zdrowie publiczne przyjmuje się po konsultacjach z Europejskim Urzędem ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”).
- (3) W następstwie wniosku o dodanie do załącznika II do dyrektywy 2002/46/WE soli glukozaminowej kwasu (6S)-5-metylotetrahydrofoliowego jako źródła folianu, w dniu 11 września 2013 r. Urząd przyjął opinię naukową w sprawie soli glukozaminowej kwasu (6S)-5-metylotetrahydrofoliowego jako źródła folianu dodawanej w celach odżywczych do suplementów diety i biodostępności folianu pochodzącego z tego źródła ⁽³⁾.
- (4) Z opinii Urzędu wynika, że stosowanie soli glukozaminowej kwasu (6S)-5-metylotetrahydrofoliowego jako źródła folianu w suplementach diety nie rodzi obaw w zakresie bezpieczeństwa.
- (5) W następstwie pozytywnej opinii Urzędu należy włączyć sól glukozaminową kwasu (6S)-5-metylotetrahydrofoliowego do wykazu ustanowionego w załączniku II do dyrektywy 2002/46/WE.
- (6) Sól glukozaminowa kwasu (6S)-5-metylotetrahydrofoliowego to nowy składnik żywności dopuszczony do obrotu decyzją wykonawczą Komisji 2014/154/UE ⁽⁴⁾.
- (7) Przeprowadzono konsultacje z zainteresowanymi stronami za pośrednictwem Grupy Doradczej ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt i Roślin oraz uwzględniono otrzymane opinie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 183 z 12.7.2002, s. 51.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1170/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. zmieniające dyrektywę 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 1925/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wykazów witamin i składników mineralnych oraz ich form chemicznych, które można dodawać do żywności, w tym do suplementów żywnościowych (Dz.U. L 314 z 1.12.2009, s. 36).

⁽³⁾ Dziennik EFSA 2013;11(10): 3358.

⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/154/UE z dnia 19 marca 2014 r. zezwalająca na wprowadzenie do obrotu soli glukozaminowej kwasu (6S)-5-metylotetrahydrofoliowego jako nowego składnika żywności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 85 z 21.3.2014, s. 10).

- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2002/46/WE.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W sekcji A pkt 10 (FOLIANY) załącznika II do dyrektywy 2002/46/WE dodaje się lit. c) w brzmieniu:

„c) sól glukozaminowa kwasu (6S)-5-metylotetrahydrofoliowego.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 marca 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/415**z dnia 12 marca 2015 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresu
zatwierdzenia substancji czynnych etefon i fenamifos****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG⁽¹⁾, w szczególności jego art. 17 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011⁽²⁾ określono substancje czynne uznane za zatwierdzone rozporządzeniem (WE) nr 1107/2009.
- (2) Zatwierdzenia substancji czynnych etefon i fenamifos wygasną w dniu 31 lipca 2017 r. Przedłożono wnioski mające na celu odnowienie zatwierdzenia tych substancji czynnych. Ze względu na to, że do tych substancji czynnych zastosowanie mają wymogi zawarte w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 844/2012⁽³⁾, konieczne jest zapewnienie wnioskodawcom wystarczającej ilości czasu na zakończenie procedury odnowienia zgodnie z tym rozporządzeniem. W związku z powyższym zatwierdzenia tych substancji czynnych prawdopodobnie wygasną, zanim zostanie podjęta decyzja w sprawie ich odnowienia. Należy zatem przedłużyć okresy zatwierdzenia tych substancji.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011.
- (4) Mając na uwadze cel określony w art. 17 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, w odniesieniu do przypadków nieprzedłożenia dodatkowej dokumentacji zgodnej z przepisami rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 844/2012 nie później niż 30 miesięcy przed odnośną datą wygaśnięcia określoną w załączniku do niniejszego rozporządzenia Komisja wyznaczy taką samą datę wygaśnięcia jak data obowiązująca przed niniejszym rozporządzeniem lub najwcześniejszą następną datę.
- (5) Mając na uwadze cel określony w art. 17 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, w przypadkach przyjęcia przez Komisję rozporządzenia stanowiącego o nieodnowieniu zatwierdzenia substancji czynnej wymienionej w załączniku do niniejszego rozporządzenia ze względu na niespełnienie kryteriów zatwierdzenia, Komisja wyznaczy taką samą datę wygaśnięcia jak data obowiązująca przed niniejszym rozporządzeniem lub ustali ją na dzień wejścia w życie rozporządzenia stanowiącego o nieodnowieniu zatwierdzenia substancji czynnej, w zależności od tego, która z dat jest późniejsza.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 540/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wykazu zatwierdzonych substancji czynnych (Dz.U. L 153 z 11.6.2011, s. 1).⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 844/2012 z dnia 18 września 2012 r. ustanawiające przepisy niezbędne do wprowadzenia w życie procedury odnowienia dotyczącej substancji czynnych, jak przewidziano w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 252 z 19.9.2012, s. 26).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 marca 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w wierszu 141 dotyczącym fenamifosu, w kolumnie szóstej „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, datę „31 lipca 2017 r.” zastępuje się datą „31 lipca 2018 r.”;
 - 2) w wierszu 142 dotyczącym etefonu, w kolumnie szóstej „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, datę „31 lipca 2017 r.” zastępuje się datą „31 lipca 2018 r.”.
-

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/416**z dnia 12 marca 2015 r.****zatwierdzające dinotefuran jako substancję czynną do stosowania w produktach biobójczych typu 18****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 90 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 29 marca 2012 r. Zjednoczone Królestwo otrzymało, zgodnie z art. 11 ust. 1 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾, wniosek w sprawie włączenia substancji czynnej dinotefuran do jej załącznika I w celu stosowania w produktach typu 18 „insektycydy, akarycydy i produkty stosowane w celu zwalczania innych stawonogów” zgodnie z definicją w załączniku V do tej dyrektywy.
- (2) W dniu 14 maja 2000 r. dinotefuran nie znajdował się w obrocie jako substancja czynna w produktach biobójczych.
- (3) Dnia 15 października 2013 r. Zjednoczone Królestwo przedłożyło Europejskiej Agencji Chemikaliów sprawozdanie z oceny oraz zalecenia, zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 528/2012.
- (4) W dniu 17 czerwca 2014 r. Komitet ds. Produktów Biobójczych wydał opinię Europejskiej Agencji Chemikaliów, uwzględniając wnioski właściwego organu oceniającego.
- (5) Zgodnie z tą opinią można oczekiwać, że produkty biobójcze stosowane w produktach typu 18 zawierające dinotefuran spełniają wymogi ustanowione w art. 19 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 528/2012, o ile spełnione są pewne wymogi i warunki związane z ich stosowaniem.
- (6) Z opinii tej wynika również, że pewne właściwości dinotefuranu sprawiają, że jest on bardzo trwały (vP) i toksyczny (T), zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku XIII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾. W związku z tym zgodnie z art. 10 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 528/2012, do celów wydawania pozwoleń na produkty biobójcze zgodnie z art. 23 tego rozporządzenia dinotefuran należy uznać za substancję kwalifikującą się do zastąpienia.
- (7) Należy zatem zatwierdzić dinotefuran do stosowania w produktach biobójczych typu 18, z zastrzeżeniem przestrzegania takich wymogów i warunków.
- (8) Ponieważ oceny nie obejmują nanomateriałów, zatwierdzenie nie powinno obejmować tych materiałów zgodnie z art. 4 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 528/2012.
- (9) Ponieważ spełnione są warunki określone w art. 90 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 528/2012, należy stosować przepisy tego rozporządzenia. Zgodnie z art. 10 ust. 4 tego rozporządzenia dinotefuran należy zatwierdzić na okres nieprzekraczający 7 lat.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zatwierdza się dinotefuran jako substancję czynną przeznaczoną do stosowania w produktach biobójczych typu 18, z zastrzeżeniem spełnienia wymogów i warunków określonych w załączniku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 167 z 27.6.2012, s. 1.⁽²⁾ Dyrektywa 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotycząca wprowadzenia do obrotu produktów biobójczych (Dz.U. L 123 z 24.4.1998, s. 1).⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1)

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 marca 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Nazwa zwyczajowa	Nazwa IUPAC Numery identyfikacyjne	Minimalny stopień czystości substancji czynnej ⁽¹⁾	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Typ produktu	Warunki szczegółowe ⁽²⁾
Dinotefuran	Nazwa IUPAC: (RS) – 1-metylo- 2-nitro- 3- (tetrahydro- 3-furylometylo-) guanidyna Nr WE: Brak danych Nr CAS: 165252-70-0	991 g/kg	1 czerwca 2015 r.	31 maja 2022 r.	18	Dinotefuran należy uznać za substancję kwalifikującą się do zastąpienia zgodnie z art. 10 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 528/2012. W ocenie produktu szczególną uwagę zwraca się na narażenie, ryzyko i skuteczność związane z którymkolwiek z zastosowań objętych wnioskiem o udzielenie pozwolenia, lecz nieuwzględnionych w ocenie ryzyka substancji czynnej na poziomie unijnym. Pozwolenia dla produktów biobójczych podlegają następującym warunkom: W przypadku użytkowników przemysłowych lub profesjonalnych należy ustanowić bezpieczne procedury postępowania i odpowiednie środki organizacyjne. W przypadku gdy narażenie nie może zostać ograniczone do dopuszczalnego poziomu za pomocą innych środków, produkty stosuje się przy użyciu odpowiednich środków ochrony indywidualnej.

⁽¹⁾ Czystość wskazana w tej kolumnie oznacza minimalny stopień czystości substancji czynnej zastosowany do dokonania oceny zgodnie z art. 8 rozporządzenia (UE) nr 528/2012. Substancja czynna w produkcie wprowadzanym do obrotu może posiadać taki sam lub inny stopień czystości, jeśli udowodniono, że jest on równoważny technicznie z ocenioną substancją czynną.

⁽²⁾ Do celów wdrożenia wspólnych zasad załącznika VI do rozporządzenia (UE) nr 528/2012 treść sprawozdań z oceny i wnioski z nich są dostępne na stronie internetowej Komisji: http://ec.europa.eu/environment/chemicals/biocides/index_en.htm.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/417**z dnia 12 marca 2015 r.****zatwierdzające *Bacillus sphaericus* 2362, serotyp H5a5b, szczep ABTS1743 jako substancję czynną przeznaczoną do stosowania w produktach biobójczych typu 18****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 89 ust. 1 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 1062/2014 ⁽²⁾ ustanowiono wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego zatwierdzenia do stosowania w produktach biobójczych lub ich włączenia do załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 528/2012. Wykaz ten obejmuje *Bacillus sphaericus*.
- (2) *Bacillus sphaericus* został oceniony zgodnie z art. 90 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 528/2012 w odniesieniu do jego stosowania w produktach biobójczych należących do produktów typu 18, „insektycydy, akarycydy i produkty stosowane do zwalczania innych stawonogów”, zgodnie z definicją określoną w załączniku V do rozporządzenia (UE) nr 528/2012.
- (3) Dane przedłożone do celów oceny pozwalają na sformułowanie wniosków jedynie w odniesieniu do określonej postaci *Bacillus sphaericus*, czyli *Bacillus sphaericus* 2362, serotyp H5a5b, szczep ABTS1743. Ocena nie umożliwiła sformułowania wniosków w odniesieniu do żadnej innej substancji zgodnej z definicją *Bacillus sphaericus* w wyżej wymienionym wykazie substancji czynnych zamieszczonym w rozporządzeniu delegowanym (UE) nr 1062/2014. W związku z tym zakres niniejszego zezwolenia powinien obejmować jedynie *Bacillus sphaericus* 2362, serotyp H5a5b, szczep ABTS1743.
- (4) Jako właściwy organ oceniający wyznaczono Włochy, które w dniu 9 stycznia 2009 r. przedłożyły Komisji sprawozdanie z oceny wraz z zaleceniami zgodnie z art. 14 ust. 4 i 6 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1451/2007 ⁽³⁾.
- (5) W dniu 19 czerwca 2014 r. Komitet ds. Produktów Biobójczych wydał opinię Europejskiej Agencji Chemikaliów, uwzględniając wnioski właściwego organu oceniającego.
- (6) Zgodnie z tą opinią można oczekiwać, że produkty biobójcze stosowane w produktach typu 18 i zawierające *Bacillus sphaericus* 2362, serotyp H5a5b, szczep ABTS1743 spełniają wymogi ustanowione w art. 5 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾, o ile spełnione zostaną pewne wymogi i warunki związane z ich stosowaniem.
- (7) Należy zatem zatwierdzić *Bacillus sphaericus* 2362, serotyp H5a5b, szczep ABTS1743 do stosowania w produktach biobójczych typu 18, z zastrzeżeniem spełnienia określonych wymogów i warunków.
- (8) Ponieważ ocena nie dotyczyła nanomateriałów, zatwierdzenie nie powinno obejmować tych materiałów zgodnie z art. 4 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 528/2012.
- (9) Należy przewidzieć rozsądny termin, który powinien upłynąć, zanim substancja czynna zostanie zatwierdzona, aby umożliwić zainteresowanym stronom przygotowanie się do spełnienia nowych wymagań.

⁽¹⁾ Dz.U. L 167 z 27.6.2012, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1062/2014 z dnia 4 sierpnia 2014 r. w sprawie programu pracy, którego celem jest systematyczne badanie wszystkich istniejących substancji czynnych zawartych w produktach biobójczych, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 (Dz.U. L 294 z 10.10.2014, s. 1).⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1451/2007 z dnia 4 grudnia 2007 r. w sprawie drugiej fazy 10-letniego programu pracy określonego w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych (Dz.U. L 325 z 11.12.2007, s. 3).⁽⁴⁾ Dyrektywa 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotycząca wprowadzania do obrotu produktów biobójczych (Dz.U. L 123 z 24.4.1998, s. 1).

- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zatwierdza się *Bacillus sphaericus* 2362, serotyp H5a5b, szczep ABTS1743 jako substancję czynną przeznaczoną do stosowania w produktach biobójczych typu 18, z zastrzeżeniem spełnienia wymogów i warunków określonych w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 marca 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Nazwa zwyczajowa	Nazwa IUPAC Numery identyfikacyjne	Minimalny stopień czystości substancji czynnej ⁽¹⁾	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Typ produktu	Warunki szczegółowe ⁽²⁾
<i>Bacillus sphaericus</i> 2362 serotyp H5a5b, szczep ABTS1743	Nie dotyczy	Brak istotnych zanieczyszczeń	1 lipca 2016 r.	30 czerwca 2026 r.	18	<p>W ocenie produktu szczególną uwagę zwraca się na narażenie, ryzyko i skuteczność związane z którymkolwiek z zastosowań objętych wnioskiem o udzielenie pozwolenia, lecz nieuwzględnionych w ocenie ryzyka substancji czynnej na poziomie unijnym.</p> <p>W odniesieniu do produktów biobójczych udzielanie pozwoleń podlega następującym warunkom:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w przypadku użytkowników przemysłowych należy ustanowić bezpieczne procedury postępowania i odpowiednie środki organizacyjne. W przypadku gdy narażenie nie może zostać ograniczone do dopuszczalnego poziomu za pomocą innych środków, produkty stosuje się przy użyciu odpowiednich środków ochrony indywidualnej; 2) w odniesieniu do produktów, które mogą powodować pozostałości w żywności lub paszy, należy zweryfikować, czy zachodzi potrzeba ustalenia nowych lub zmiany obowiązujących najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009⁽³⁾ lub rozporządzeniem (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁴⁾ oraz przyjmując wszelkie stosowne środki ograniczające ryzyko, aby zapewnić nieprzekraczanie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości.

⁽¹⁾ Czystość wskazana w tej kolumnie oznaczała minimalny stopień czystości substancji czynnej stosowany do dokonywania oceny zgodnie z art. 8 rozporządzenia (UE) nr 528/2012. Substancja czynna w produkcie wprowadzanym do obrotu może posiadać taki sam lub inny stopień czystości, jeśli udowodniono, że jest on technicznie równoważny z ocenioną substancją czynną.

⁽²⁾ Do celów wdrożenia wspólnych zasad załącznika VI do rozporządzenia (UE) nr 528/2012 treść sprawozdań z oceny i wnioski z nich są dostępne na stronie internetowej Komisji: http://ec.europa.eu/environment/chemicals/biocides/index_en.htm

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 z dnia 6 maja 2009 r. ustanawiające wspólnotowe procedury określania maksymalnych limitów pozostałości substancji farmakologicznie czynnych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 oraz zmieniające dyrektywę 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 152 z 16.6.2009, s. 11).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniające dyrektywę Rady 91/414/EWG (Dz.U. L 70 z 16.3.2005, s. 1).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/418

z dnia 12 marca 2015 r.

zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do warunków zatwierdzenia substancji czynnej octan Z-13-heksadecenu-11-yn-1-ylu**(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 2 lit. c),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Substancja czynna octan Z-13-heksadecenu-11-yn-1-ylu została włączona do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG⁽²⁾ dyrektywą Komisji 2008/127/WE⁽³⁾ zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 24b rozporządzenia Komisji (WE) nr 2229/2004⁽⁴⁾. Od momentu zastąpienia dyrektywy 91/414/EWG rozporządzeniem (WE) nr 1107/2009 substancję tę uznaje się za zatwierdzoną na podstawie tego rozporządzenia i jest ona wymieniona w części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011⁽⁵⁾.
- (2) Zgodnie z art. 25a rozporządzenia (WE) nr 2229/2004 w dniu 18 grudnia 2013 r. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności, zwany dalej „Urzędem”, przedstawił Komisji opinię na temat projektu sprawozdania z przeglądu dotyczącego octanu Z-13-heksadecenu-11-yn-1-ylu⁽⁶⁾. Urząd przekazał powiadamiającemu swoją opinię na temat octanu Z-13-heksadecenu-11-yn-1-ylu.
- (3) Komisja zwróciła się do powiadamiającego o przedstawienie uwag w odniesieniu do projektu sprawozdania z przeglądu dotyczącego octanu Z-13-heksadecenu-11-yn-1-ylu. Projekt sprawozdania z przeglądu i opinia Urzędu zostały zweryfikowane przez państwa członkowskie oraz Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz i sfinalizowane w dniu 12 grudnia 2014 r. w formie opracowanego przez Komisję sprawozdania z przeglądu dotyczącego octanu Z-13-heksadecenu-11-yn-1-ylu.
- (4) Potwierdza się, że substancja czynna octan Z-13-heksadecenu-11-yn-1-ylu jest uznana za zatwierdzoną na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.
- (5) Zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 w związku z jego art. 6 oraz w świetle aktualnej wiedzy naukowej i technicznej konieczna jest zmiana warunków zatwierdzenia octanu Z-13-heksadecenu-11-yn-1-ylu. W szczególności należy zażądać dodatkowych informacji potwierdzających.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 540/2011

W części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.⁽²⁾ Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1).⁽³⁾ Dyrektywa Komisji 2008/127/WE z dnia 18 grudnia 2008 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia do niej kilku substancji czynnych (Dz.U. L 344 z 20.12.2008, s. 89).⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2229/2004 z dnia 3 grudnia 2004 r. ustanawiające dodatkowe szczegółowe zasady wdrażania czwartego etapu programu pracy określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG (Dz.U. L 379 z 24.12.2004, s. 13).⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 540/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wykazu zatwierdzonych substancji czynnych (Dz.U. L 153 z 11.6.2011, s. 1).⁽⁶⁾ „Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance Z-13-hexadecen-11-yn-1-yl acetate” (Wnioski z weryfikacji oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy dotyczącej substancji czynnej octan Z-13-heksadecenu-11-yn-1-ylu). Dziennik EFSA 2014; 12(12):3526. Dostępne na stronie internetowej: www.efsa.europa.eu/efsajournal.htm

*Artykuł 2***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 marca 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wiersz 258 dotyczący substancji czynnej octan Z-13-heksadecenu-11-yn-1-ylu otrzymuje brzmienie:

Numer	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
„258	Octan Z-13-heksadecenu-11-yn-1-ylu Nr CAS 78617-58-0 Nr CIPAC: 974	Octan Z-13-heksadecenu-11-yn-1-ylu	≥ 75 %	1 września 2009 r.	31 sierpnia 2019 r.	<p>CZEŚĆ A</p> <p>Zezwala się wyłącznie na stosowanie w charakterze środka wabiącego.</p> <p>CZEŚĆ B</p> <p>W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego octanu Z-13-heksadecenu-11-yn-1-ylu (SANCO/2649/2008), w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz.</p> <p>Warunki stosowania określają, w stosownych przypadkach, środki zmniejszające ryzyko.</p> <p>Powiadający przedkłada informacje potwierdzające dotyczące:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) specyfikacji materiału technicznego produkowanego do celów handlowych, w tym informacje o znaczeniu zanieczyszczeń; 2) oceny ryzyka narażenia operatorów, pracowników i osób postronnych; 3) losów i zachowania się substancji w środowisku; 4) oceny ryzyka narażenia organizmów niebędących przedmiotem zwalczania. <p>Powiadający przedkłada Komisji, państwom członkowskim oraz Urzędowi informacje określone w pkt 1 do dnia 30 czerwca 2015 r., a informacje określone w pkt 2, 3 i 4 do dnia 31 grudnia 2016 r.”</p>

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/419**z dnia 12 marca 2015 r.****zatwierdzające tolilfluaniid jako substancję czynną do stosowania w produktach biobójczych typu 21****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 89 ust. 1 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 1062/2014 ⁽²⁾ ustanowiono wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego zatwierdzenia do stosowania w produktach biobójczych lub ich włączenia do załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 528/2012. Wykaz ten obejmuje tolilfluaniid.
- (2) Tolilfluaniid został oceniony zgodnie z art. 90 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 528/2012 w odniesieniu do jego stosowania w produktach biobójczych należących do produktów typu 21, „produkty przeciwporostowe”, zgodnie z definicją określoną w załączniku V do rozporządzenia (UE) nr 528/2012.
- (3) Jako właściwy organ oceniający wyznaczono Finlandię, która w dniu 18 września 2012 r. przedłożyła Komisji sprawozdanie z oceny wraz z zaleceniami zgodnie z art. 14 ust. 4 i 6 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1451/2007 ⁽³⁾.
- (4) W dniu 17 czerwca 2014 r. Komitet ds. Produktów Biobójczych wydał opinię Europejskiej Agencji Chemikaliów, uwzględniając wnioski właściwego organu oceniającego.
- (5) Zgodnie z tą opinią można oczekiwać, że produkty biobójcze typu 21 i zawierające tolilfluaniid spełniają wymogi ustanowione w art. 5 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾, o ile spełnione zostaną pewne wymogi i warunki związane z ich stosowaniem.
- (6) Niemniej jednak potwierdzenia wymagają jeszcze: dopuszczalność ryzyka związanego ze stosowaniem produktów przeciwporostowych, jak również odpowiedniość proponowanych środków zmniejszających ryzyko. Aby w momencie odnawiania decyzji zatwierdzających istniejące przeciwporostowe substancje czynne ułatwić dokonanie przeglądu, porównania ryzyka i korzyści związanych z tymi substancjami oraz stosowanych środków zmniejszających ryzyko, data wygaśnięcia zatwierdzenia tych substancji powinna być taka sama.
- (7) Należy zatem zatwierdzić tolilfluaniid do stosowania w produktach biobójczych typu 21, z zastrzeżeniem spełnienia określonych wymogów i warunków.
- (8) Ponieważ ocena nie dotyczyła nanomateriałów, zatwierdzenie nie powinno obejmować tych materiałów zgodnie z art. 4 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 528/2012.
- (9) Należy przewidzieć rozsądny termin, który powinien upłynąć, zanim substancja czynna zostanie zatwierdzona, aby umożliwić zainteresowanym stronom przygotowanie się do spełnienia nowych wymagań.

⁽¹⁾ Dz.U. L 167 z 27.6.2012, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1062/2014 z dnia 4 sierpnia 2014 r. w sprawie programu pracy, którego celem jest systematyczne badanie wszystkich istniejących substancji czynnych zawartych w produktach biobójczych, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 (Dz.U. L 294 z 10.10.2014, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1451/2007 z dnia 4 grudnia 2007 r. w sprawie drugiej fazy 10-letniego programu pracy określonego w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych (Dz.U. L 325 z 11.12.2007, s. 3).

⁽⁴⁾ Dyrektywa 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotycząca wprowadzania do obrotu produktów biobójczych (Dz.U. L 123 z 24.4.1998, s. 1).

- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zatwierdza się tolilfluanid jako substancję czynną przeznaczoną do stosowania w produktach biobójczych typu 21, z zastrzeżeniem spełnienia wymogów i warunków określonych w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 marca 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Nazwa zwyczajowa	Nazwa IUPAC Numery identyfikacyjne	Minimalny stopień czystości substancji czynnej ⁽¹⁾	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Typ produktu	Warunki szczegółowe ⁽²⁾
Tolilfluamid	Nazwa IUPAC: N-(dichlorofluorometylo- tio)-N',N'-dimetylo-N-p- tolilosulfamid Nr WE: 211-986-9 Nr CAS: 731-27-1	960 g/kg	1 lipca 2016 r.	31 grudnia 2025 r.	21	<p>W ocenie produktu szczególną uwagę zwraca się na narażenie, ryzyko i skuteczność związane z którymkolwiek z zastosowań objętych wnioskiem o udzielenie pozwolenia, lecz nieuwzględnionych w ocenie ryzyka substancji czynnej na poziomie unijnym.</p> <p>W przypadku gdy produkty zawierające tolilfluamid są następnie dopuszczone do stosowania przez użytkowników nieprofesjonalnych, osoby udostępniające na rynku produkty zawierające tolilfluamid przeznaczone do stosowania przez użytkowników nieprofesjonalnych mają obowiązek dopilnować, by do produktów tych dołączone były odpowiednie rękawice ochronne.</p> <p>Udzielanie pozwoleń na produkty biobójcze podlega następującym warunkom:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) produkty zawierające tolilfluamid nie mogą zostać dopuszczone ani nie mogą być stosowane do przeciwdziałania osadzaniu się i rozwojowi organizmów porostowych na jednostkach pływających, które pływają po wodach słodkich; 2) w przypadku użytkowników przemysłowych lub profesjonalnych należy ustanowić bezpieczne procedury postępowania i odpowiednie środki organizacyjne. W przypadku gdy narażenie nie może zostać ograniczone do dopuszczalnego poziomu za pomocą innych środków, produkty stosuje się przy użyciu odpowiednich środków ochrony indywidualnej; 3) etykiety oraz, jeśli została dołączona, instrukcja użytkowania, muszą zawierać informację, iż dzieciom nie wolno przebywać w pobliżu powierzchni poddanej działaniu produktu do czasu jej wyschnięcia; 4) na etykietach oraz, jeśli zostały dołączone, w kartach charakterystyki dopuszczonych produktów należy zawrzeć informację o tym, iż ich stosowanie oraz wszelkie prace konserwacyjne i naprawcze przy ich użyciu muszą odbywać się na zamkniętym obszarze, na nieprzepuszczalnym, twardym podłożu z zabezpieczeniem lub na glebie pokrytej nieprzepuszczalnym materiałem, w celu zapobieżenia przedostawaniu się substancji oraz zminimalizowania emisji do środowiska, a także iż należy zebrać wszelkie pozostałości lub odpady zawierające tolilfluamid celem ponownego ich wykorzystania lub usunięcia; 5) w odniesieniu do produktów, które mogą powodować pozostałości w żywności lub paszy, należy zweryfikować, czy zachodzi potrzeba ustalenia nowych lub zmiany obowiązujących najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 ⁽³⁾ lub rozporządzeniem (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾ oraz przyjąć wszelkie stosowne środki ograniczające ryzyko, aby zapewnić nieprzekraczanie obowiązujących najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości.

Nazwa zwyczajowa	Nazwa IUPAC Numery identyfikacyjne	Minimalny stopień czystości substancji czynnej ⁽¹⁾	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Typ produktu	Warunki szczególne ⁽²⁾
						<p>W odniesieniu do wyrobów poddanych działaniu produktów biobójczych zastosowanie ma następujący warunek:</p> <p>W przypadku gdy wyrób poddany działaniu produktów biobójczych został poddany działaniu jednego lub kilku produktów biobójczych zawierających tolilfluamid lub celowo zawiera taki produkt lub produkty, a w stosownych przypadkach ze względu na możliwość kontaktu ze skórą, a także uwolnienia tolilfluamidu w normalnych warunkach stosowania wyrobu poddanego działaniu produktów biobójczych, osoba odpowiedzialna za wprowadzenie wyrobu poddanego działaniu produktów biobójczych do obrotu zapewnia umieszczenie na etykiecie informacji na temat ryzyka związanego z działaniem uczulającym na skórę, a także informacji, o których mowa w art. 58 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 528/2012.</p>

- ⁽¹⁾ Czystość wskazana w tej kolumnie oznaczała minimalny stopień czystości substancji czynnej stosowany do dokonywania oceny zgodnie z art. 8 rozporządzenia (UE) nr 528/2012. Substancja czynna w produkcie wprowadzanym do obrotu może posiadać taki sam lub inny stopień czystości, jeśli udowodniono, że jest on równoważny technicznie z ocenioną substancją czynną.
- ⁽²⁾ Do celów wdrożenia wspólnych zasad załącznika VI do rozporządzenia (UE) nr 528/2012 treść sprawozdań z oceny i wnioski z nich są dostępne na stronie internetowej Komisji: http://ec.europa.eu/environment/chemicals/biocides/index_en.htm.
- ⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 z dnia 6 maja 2009 r. ustanawiające wspólnotowe procedury określania maksymalnych limitów pozostałości substancji farmakologicznie czynnych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 oraz zmieniające dyrektywę 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 152 z 16.6.2009, s. 11).
- ⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniające dyrektywę Rady 91/414/EWG (Dz.U. L 70 z 16.3.2005, s. 1).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/420**z dnia 12 marca 2015 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 marca 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	EG	65,8
	MA	84,3
	TR	85,0
	ZZ	78,4
0707 00 05	JO	229,9
	MA	182,1
	TR	189,5
	ZZ	200,5
0709 93 10	MA	117,6
	TR	190,3
	ZZ	154,0
0805 10 20	EG	50,8
	IL	75,3
	MA	67,6
	TN	66,9
	TR	59,7
	ZZ	64,1
	TR	61,6
0805 50 10	ZZ	61,6
	TR	61,6
0808 10 80	BR	68,9
	CA	81,0
	CL	102,6
	MK	28,7
	US	213,3
	ZZ	98,9
	TR	61,6
0808 30 90	AR	109,7
	CL	139,6
	CN	90,9
	US	124,8
	ZA	107,3
	ZZ	114,5
	TR	61,6

(¹) Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2015/421

z dnia 17 grudnia 2014 r.

w sprawie uruchomienia instrumentu elastyczności

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami ⁽¹⁾, w szczególności jego pkt 12,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje,

- (1) Artykuł 11 rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 ⁽²⁾ pozwala uruchomić środki z instrumentu elastyczności w ramach rocznego pułapu wynoszącego 471 mln EUR (w cenach z 2011 r.), aby umożliwić finansowanie precyzyjnie określonych wydatków, których nie można było pokryć w ramach pułapów dostępnych w ramach co najmniej jednego innego działu.
- (2) Po zbadaniu wszystkich możliwości realokacji środków w ramach poddziału 1b zachodzi konieczność uruchomienia instrumentu elastyczności w celu uzupełnienia finansowania w budżecie ogólnym Unii Europejskiej na rok budżetowy 2015 poza pułap poddziału 1b o kwotę 83 285 595 EUR na rzecz finansowania realizowanych na Cyprze programów w ramach funduszy strukturalnych, aby przyznać Cyprowi dodatkowe środki z tych funduszy na rok 2015 w całkowitej wysokości 100 000 000 EUR.
- (3) Na rok budżetowy 2014 Parlament Europejski i Rada uruchomiły już instrument elastyczności decyzją z dnia 20 listopada 2013 r. na rzecz finansowania realizowanych na Cyprze programów w ramach funduszy strukturalnych na kwotę 89 330 000 EUR jedynie w środkach na zobowiązania.
- (4) Biorąc pod uwagę uzupełniający charakter instrumentu elastyczności, konieczne jest zapewnienie dodatkowych środków na płatności w celu pokrycia dodatkowych środków na zobowiązania dla Cypru na dwa lata budżetowe 2014 i 2015 na podstawie oczekiwanego profilu płatności, które szacuje się na 11,3 mln EUR w 2015 r., 45,7 mln EUR w 2016, 75,4 mln EUR w 2017 i 40,2 mln EUR w 2018 r. Roczne kwoty na każdy rok w okresie 2015–2018 będą musiały zostać potwierdzone przez każdy projekt budżetu przedstawiony przez Komisję w tym okresie,

PRZYMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Na potrzeby budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2015 uruchamia się instrument elastyczności na kwotę 83 285 595 EUR w postaci środków na zobowiązania w ramach poddziału 1b.

⁽¹⁾ Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884).

Kwota ta zostanie wykorzystana do uzupełnienia finansowania cypryjskich programów funduszy strukturalnych w ramach poddziału 1b.

Płatności związane z finansowaniem realizowanych na Cyprze programów w ramach funduszy strukturalnych za pomocą instrumentu elastyczności w 2014 r. i 2015 r. wyniosą 172 600 000 EUR na okres 2015–2018. Dokładna kwota roczna zostanie określona w przedstawionym przez Komisję rocznym projekcie budżetu.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Strasburgu dnia 17 grudnia 2014 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

B. DELLA VEDOVA

Przewodniczący

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2015/422**z dnia 17 grudnia 2014 r.****w sprawie uruchomienia Funduszu Solidarności Unii Europejskiej**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2012/2002 z dnia 11 listopada 2002 r. ustanawiające Fundusz Solidarności Unii Europejskiej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4a ust. 4,

uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami ⁽²⁾, w szczególności jego pkt 11,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia Europejska ustanowiła Fundusz Solidarności Unii Europejskiej („fundusz”) w celu okazania solidarności z ludnością zamieszkującą regiony dotknięte klęskami.
- (2) Art. 10 rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 ⁽³⁾ pozwala uruchomić środki z funduszu w ramach rocznego pułapu wynoszącego 500 mln EUR (w cenach z 2011 r.).
- (3) Art. 4a ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2012/2002 przewiduje możliwość uruchomienia funduszu w kwocie do 50 000 000 EUR na wypłatę zaliczek i zapisanie odpowiednich środków w budżecie ogólnym Unii,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W ramach budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2015 uruchamia się Fundusz Solidarności Unii Europejskiej w celu udostępnienia na wypłatę zaliczek kwoty 50 000 000 EUR w postaci środków na zobowiązania i środków na płatności.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Strasburgu dnia 17 grudnia 2014 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

B. DELLA VEDOVA

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 311 z 14.11.2002, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884).

DECYZJA RADY (UE) 2015/423**z dnia 6 marca 2015 r.**

określająca stanowisko, jakie ma zostać przyjęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach siódmego posiedzenia Konferencji Stron do konwencji rotterdamskiej w odniesieniu do zmian do załącznika III do Konwencji rotterdamskiej w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 i 207 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Rady 2006/730/WE ⁽¹⁾ Unia zatwierdziła Konwencję rotterdamską w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami (zwaną dalej „konwencją rotterdamską”).
- (2) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 649/2012 ⁽²⁾ wdraża konwencję rotterdamską w Unii.
- (3) Aby państwom przywozu zapewnić możliwość korzystania z ochrony zapewnianej przez konwencję rotterdamską, niezbędne i stosowne jest poparcie zalecenia Komitetu Kontroli Chemicznej dotyczącego włączenia do załącznika III do konwencji rotterdamskiej azbestu chryzotylowego, metamidofosu, trichlorfonu, fentionu (postaci ultraniskoobjętościowe (ULV) w ilości równej 640 g substancji czynnej/l lub większej) oraz postaci płynnych (koncentrat emulgujący i koncentrat rozpuszczalny) zawierających dichlorek parakwatu w ilości równej 276 g/l lub większej, odpowiadający jonowi parakwatu w ilości równej 200 g/l lub większej. Powyższe substancje są już objęte zakazami bądź surowymi ograniczeniami w Unii i w związku z tym podlegają wymogom dotyczącym wywozu, wykraczającym poza wymogi konwencji rotterdamskiej.
- (4) Oczekuje się, że siódma konferencja stron konwencji rotterdamskiej podejmie decyzje dotyczące wprowadzenia proponowanych zmian do załącznika III. Unia powinna poprzeć wprowadzenie tych zmian,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma zostać przyjęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach siódmego posiedzenia Konferencji Stron konwencji rotterdamskiej jest następujące: Unia poprze przyjęcie zmian do załącznika III do Konwencji rotterdamskiej w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami ⁽³⁾ dotyczących włączenia do niego azbestu chryzotylowego, metamidofosu, trichlorfonu, fentionu (postaci ultraniskoobjętościowe (ULV) w ilości równej 640 g substancji czynnej/l lub większej) oraz postaci płynnych (koncentrat emulgujący i koncentrat rozpuszczalny) zawierających dichlorek parakwatu w ilości równej 276 g/l lub większej, odpowiadający jonowi parakwatu w ilości równej 200 g/l lub większej.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2006/730/WE z dnia 25 września 2006 r. dotycząca zawarcia, w imieniu Wspólnoty Europejskiej, Konwencji rotterdamskiej w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami (Dz.U. L 299 z 28.10.2006, s. 23).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 649/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. dotyczące wywozu i przywozu niebezpiecznych chemikaliów (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 60).

⁽³⁾ Dz.U. L 63 z 6.3.2003, s. 29.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 marca 2015 r.

W imieniu Rady
K. GERHARDS
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2015/424**z dnia 11 marca 2015 r.****w sprawie zatwierdzenia decyzji o odstępstwie, zgodnie z art. 9 dyrektywy Rady 96/67/WE, odnoszącej się do świadczenia niektórych usług obsługi naziemnej w Międzynarodowym Porcie Lotniczym Zagrzeb***(notyfikowana jako dokument nr C(2015) 473)***(Jedynie tekst w języku chorwackim jest autentyczny)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 96/67/WE z dnia 15 października 1996 r. w sprawie dostępu do rynku usług obsługi naziemnej w portach lotniczych Wspólnoty ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. POWIADOMIENIE O DECYZJI O ODSTĘPSTWIE

- (1) Pismem z dnia 13 sierpnia 2014 r., otrzymanym przez Komisję w dniu 1 września 2014 r., władze chorwackie powiadomiły, na podstawie art. 9 ust. 3 dyrektywy 96/67/WE (zwanej dalej „dyrektywą”), o decyzji rządu Republiki Chorwacji, podjętej na podstawie art. 9 ust. 1 lit. b) i d) dyrektywy, dotyczącej Międzynarodowego Portu Lotniczego Zagrzeb. Pismem z dnia 1 grudnia 2014 r., otrzymanym przez Komisję w dniu 17 grudnia 2014 r., władze chorwackie przekazały dodatkowe informacje, uzupełniając powiadomienie.
- (2) Zgłoszona decyzja przewiduje dwa odstępstwa. Po pierwsze, zastrzega się dla jednego operatora kategorii usług obsługi naziemnej wymienione w pkt 3, 4 i 5 (z wyjątkiem pkt 5.1) załącznika do dyrektywy, a mianowicie: obsługa bagażu; obsługa ładunku i poczty w zakresie obsługi fizycznej ładunku i poczty przy przyjmowaniu, wydawaniu lub przekazywaniu między terminalem lotniczym a statkiem powietrznym; oraz obsługa ramp, z wyjątkiem ustawiania statku powietrznego na ziemi. Po drugie, zabrania się własnej obsługi naziemnej dla tych trzech kategorii usług obsługi naziemnej, z wyjątkiem ustawiania statku powietrznego na ziemi. Oba odstępstwa mają zastosowanie przez okres dwóch lat, począwszy od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.

2. OBECNA SYTUACJA W MIĘDZYNARODOWYM PORCIE LOTNICZYM ZAGRZEB

- (3) Międzynarodowy Port Lotniczy Zagrzeb obsługiwany jest przez Zagreb International Airport Jsc. W 2013 r. port lotniczy obsłużył 2,3 mln pasażerów.
- (4) Międzynarodowy Port Lotniczy Zagrzeb posiada obecnie jeden terminal pasażerski i jest w trakcie budowy nowego terminalu pasażerskiego wraz z odpowiednią infrastrukturą (płyta postojowa, drogi dojazdowe i parkingi). Nowy terminal zostanie ukończony i będzie gotowy do eksploatacji najpóźniej pod koniec 2016 roku. Będzie on miał przepustowość 5 mln pasażerów. Dotychczasowy terminal zostanie zamknięty, z wyjątkiem wykorzystania w dziedzinie lotnictwa ogólnego i innej działalności różnej (wynajem biur itp.).
- (5) Według władz chorwackich ograniczenia obecnego terminalu, zarówno pod względem infrastruktury, jak i aspektów operacyjnych, nie pozwoliłyby na opłacalne i skuteczne wprowadzenie dodatkowych dostawców usług obsługi naziemnej w okresie budowy nowego terminalu. Po zbudowaniu nowego terminalu pasażerskiego i nowej płyty postojowej oraz rozpoczęciu ich eksploatacji rozwiązane zostaną problemy związane z dostępnością przestrzeni i przepustowością istniejącej infrastruktury.
- (6) Według władz chorwackich dostęp do rynku świadczenia usług obsługi bagażu, obsługi ramp oraz obsługi ładunku i poczty jest obecnie otwarty. Do tej pory jednak żadna osoba trzecia wykonująca usługi obsługi naziemnej nie złożyła wniosku o wydanie zezwolenia lub licencji na świadczenie wspomnianych usług w Międzynarodowym Porcie Lotniczym Zagrzeb. Zagreb International Airport Jsc. zapewnia obecnie te usługi użytkownikom portu lotniczego poprzez należąca do niego w całości jednostkę zależną.
- (7) W Międzynarodowym Porcie Lotniczym Zagrzeb ma również zastosowanie swoboda wykonywania samoobsługi naziemnej. Jednakże tylko jeden przewoźnik lotniczy wykonuje obecnie samoobsługę naziemną dla jednej podkategorii usług obsługi ramp (załadunek i rozładunek żywności i napojów). Żaden inny przewoźnik lotniczy nie wyraził zainteresowania samoobsługą.

⁽¹⁾ Dz.U. L 272 z 25.10.1996, s. 36.

- (8) Międzynarodowy Port Lotniczy Zagrzeb posiada jedną sortownię dla bagażu odprawianego na miejscu oraz wszelkiego rodzaju bagażu tranzytowego. Powierzchnia obiektów do sortowania wynosi 515 m². Obszar sortowni znajduje się na poziomie piwnicznym centralnej części terminalu.
- (9) Międzynarodowy Port Lotniczy Zagrzeb ma jeden terminal towarowy o całkowitej powierzchni wynoszącej 2 160 m² i cały proces obsługi ładunku odbywa się w tym magazynie. Ze względu na znaczące ograniczenia lokalowe cały ten proces przeprowadza się ręcznie przy użyciu ręcznych narzędzi oraz podnośników widłowych. Platforma służąca do dostarczania i odbioru ładunku z pojedynczą rampą wjazdową/wyjazdową umiejscowiona jest w strefie ogólnodostępnej składu celnego.
- (10) Terminal towarowy Międzynarodowego Portu Lotniczego Zagrzeb obsługuje między 8 000 a 8 500 ton ładunku i poczty w skali roku, przy czym udział poczty wynosi od 1 000 do 1 500 ton rocznie.
- (11) Międzynarodowy Port Lotniczy Zagrzeb ma jedną płytę postojową przeznaczoną dla zarobkowego transportu lotniczego o całkowitej powierzchni wynoszącej 140 000 m² i posiadającą 22 stanowiska, a także płytę postojową przeznaczoną dla lotnictwa ogólnego o całkowitej powierzchni 28 000 m² i z miejscem dla 20 statków powietrznych.

3. KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI

- (12) Zgodnie z art. 9 ust. 3 dyrektywy Komisja opublikowała w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* streszczenie decyzji o odstępie zgłoszonej przez władze chorwackie i zaprosiła zainteresowane strony do zgłaszania uwag.
- (13) Komisja otrzymała jedną uwagę od dostawcy usług obsługi naziemnej, który zwrócił się o udzielenie informacji, czy w trakcie okresu obowiązywania odstępa zostanie zorganizowane postępowanie przetargowe, tak aby wybrany dostawca usług obsługi naziemnej mógł rozpocząć działalność z chwilą upływu okresu obowiązywania odstępa. Zainteresowane strony nie zgłosiły żadnych innych uwag.

4. OCENA DECYZJI O ODSTĘPIE W ŚWIETLE PRZEPISÓW DYREKTYWY

- (14) Władze chorwackie opierają swoją decyzję o odstępie na art. 9 ust. 1 lit. b) i d) dyrektywy, które zezwalają – w przypadku szczególnych ograniczeń w zakresie powierzchni lub przepustowości – na zastrzeżenie dla jednego podmiotu jednej lub większej liczby kategorii usług, o których mowa w art. 6 ust. 2, oraz na wprowadzenie zakazu obsługi własnej w odniesieniu do kategorii, o których mowa w art. 7 ust. 2 dyrektywy.
- (15) Zgodnie z art. 9 ust. 2 lit. a) dyrektywy władze chorwackie określiły, że przedmiotowe dwa odstępa mają zastosowanie do kategorii usług obsługi naziemnej wymienionych w pkt 3, 4 i 5 (z wyjątkiem pkt 5.1) załącznika do dyrektywy, a mianowicie: obsługi bagażu, obsługi ładunku i poczty oraz obsługi ramp, z wyjątkiem ustawiania statku powietrznego na ziemi.
- (16) Jeśli chodzi o obsługę bagażu, Komisja uważa, że poprzez przedłożone informacje władze chorwackie wykazały, że nie jest możliwe pomieszczenie – dodatkowo oprócz jednostki portu lotniczego odpowiedzialnej za obsługę naziemną – drugiego operatora będącego osobą trzecią ani żadnego użytkownika portu lotniczego wykonującego własną obsługę naziemną.
- (17) Przestrzeń działania jest ograniczona i wąska, a manewrowanie wózkami bagażowymi jest utrudnione. Sortowanie bagażu jest szczególnie problematyczne w okresach obciążenia szczytowego, gdy działają obie sekcje odpraw. W związku z tym nie ma wystarczająco dużo miejsca, aby umożliwić efektywną pracę więcej niż jednemu operatorowi.
- (18) W obecnej lokalizacji nie ma możliwości rozwiązania wspomnianego problemu z przestrzenią, ponieważ lokalizacja sortowni bagażowej nie pozwala na jej rozszerzenie na inne strefy. Wykorzystanie poziomu podziemnego nie byłoby skutecznym rozwiązaniem ze względu na poziom wód gruntowych i związane z tym ryzyko zalania. Zewnętrzna lokalizacja na rozbudowę sortowni wymagałaby także znacznych prac przebudowujących, które mogłyby istotnie wpłynąć na obecne procesy obsługi ruchu i powodowałyby duże koszty, a efektywność takiej instalacji byłaby wątpliwa.
- (19) Jeśli chodzi o obsługę ładunku i poczty, Komisja uważa, że poprzez przedłożone informacje władze chorwackie wykazały, że nie jest możliwe pomieszczenie – dodatkowo oprócz jednostki portu lotniczego odpowiedzialnej za obsługę naziemną – drugiego operatora będącego osobą trzecią ani żadnego użytkownika portu lotniczego wykonującego własną obsługę naziemną.
- (20) Terminal towarowy ma ograniczoną wielkość. Platforma służąca do dostarczania i odbioru ładunku ma tylko jedną rampę wjazdową/wyjazdową, co znacznie ogranicza jej funkcjonalność w przypadku, gdy kilka pojazdów holowniczych zaparkowanych jest w zamkniętej przestrzeni podczas oczekiwania lub wykonywania czynności załadunku i rozładunku. Nie ma zatem miejsca na przyjęcie dodatkowego operatora.

- (21) Komisja zauważa również w tym kontekście, że wolumen ładunku i poczty wynosi około 8 000 – 8 500 ton rocznie, tj. znacznie poniżej określonego w dyrektywie progu 50 000 ton ładunku zobowiązującego do otwarcia usług obsługi naziemnej na rzecz osób trzecich i umożliwienia własnej obsługi naziemnej.
- (22) Jeśli chodzi o obsługę ramp, z wyjątkiem ustawiania statku powietrznego na ziemi, Komisja uważa, że poprzez przedłożone informacje władze chorwackie wykazały, że nie jest możliwe pomieszczenie – dodatkowo oprócz jednostki zależnej portu lotniczego odpowiedzialnej za obsługę naziemną – drugiego operatora będącego osobą trzecią ani żadnego użytkownika portu lotniczego wykonującego własną obsługę naziemną.
- (23) Rozkład lotów w Międzynarodowym Porcie Lotniczym Zagrzeb charakteryzują trzy krótkie okresy obciążenia szczytowego: ranny, popołudniowy i wieczorny. W trakcie tych okresów szczytowych wiele różnych urządzeń musi zostać uruchomionych w stosunkowo krótkim czasie w celu spełnienia wszystkich wymogów związanych z terminową obsługą statku powietrznego.
- (24) Powierzchnia parkingowa dla tak dużej liczby urządzeń stanowi problem. Biorąc pod uwagę obszar zajęty pod budynki i inne obiekty, brak jest dostępnej przestrzeni w pobliżu miejsca postojowego statku powietrznego, aby pomieścić nowe dodatkowe urządzenia. Powierzchnia parkingowa niezbędna dla istniejących urządzeń stanowi już problem dla zarządzającego portem lotniczym. Problem ten nasila się w sezonie zimowym, gdy na tej ograniczonej powierzchni parkingowej parkują również pojazdy zajmujące się usuwaniem i wywozem śniegu. Ze względu na wspomniany brak powierzchni parkingowej nie można zatem uwzględnić drugiego podmiotu.
- (25) Powyższe ograniczenia wynikające z braku powierzchni parkingowej nie dotyczą jednakże ustawiania statku powietrznego na ziemi, ponieważ do wykonywania tych usług nie są potrzebne urządzenia wielkogabarytowe. Wspomniane usługi nie są objęte zakresem odstępstwa zgłoszonego przez władze chorwackie i dlatego też w Międzynarodowym Porcie Lotniczym w Zagrzeb nie będzie ograniczania liczby dostawców usług ustawiania statku powietrznego.
- (26) Z informacji dostępnych Komisji wynika ponadto, że budowa nowego terminalu w Międzynarodowym Porcie Lotniczym Zagrzeb rozpoczęła się w grudniu 2013 r. Pierwszy etap budowy nowego terminalu ma zostać zakończony w 2016 r. i oczekuje się, że terminal będzie mógł rozpocząć działalność pod koniec 2016 r. Nowy terminal będzie miał przepustowość 5 mln pasażerów rocznie i będzie posiadał w pełni zintegrowany system bagażowy, nową płytę postojową, a także nowe drogi kołowania i drogi serwisowe. Władze chorwackie wyjaśniły, że budowa i eksploatacja nowego terminalu wyeliminuje występujące obecnie ograniczenia związane z przestrzenią i przepustowością. Budowa i eksploatacja nowego terminalu może być zatem uznana za odpowiedni środek do usunięcia tych ograniczeń zgodnie z art. 9 ust. 2 lit. b).
- (27) Odstępstwa określone w decyzji zgłoszonej przez władze chorwackie są ograniczone w czasie, tj. obowiązują przez okres dwóch lat. W związku z tym zachowane są wymogi określone w art. 9 ust. 6 dyrektywy.
- (28) W świetle powyższych uwag, dotyczących w szczególności obecnej sytuacji w Międzynarodowym Porcie Lotniczym Zagrzeb, ograniczenia przedmiotowych odstępstw pod względem przedmiotowym i czasowym, a także środków podjętych w celu usunięcia istniejących przeszkód, Komisja jest ostatecznie zdania, że odstępstwa nie naruszają rażąco przepisów dyrektywy, nie powodują w sposób nieuzasadniony ograniczenia konkurencji między podmiotami świadczącymi usługi obsługi naziemnej lub użytkownikami portu lotniczego wykonującymi obsługę własną oraz nie wykraczają poza niezbędny zakres, zgodnie z art. 9 ust. 2 akapit drugi dyrektywy.
- (29) Uwzględniono przy tym również następujące fakty: to, że ograniczenia wynikające z odstępstw stosuje się w niedyskryminacyjny sposób w stosunku do wszystkich (potencjalnych) podmiotów świadczących usługi obsługi naziemnej, z wyjątkiem jednostki portu lotniczego odpowiedzialnej za usługi obsługi naziemnej, jak również do wszystkich użytkowników portu lotniczego wykonujących własną obsługę naziemną; to, że dotychczas żaden podmiot świadczący usługi obsługi naziemnej ani użytkownik portu lotniczego nie wystąpił z wnioskiem o zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie obsługi naziemnej w Międzynarodowym Porcie Lotniczym Zagrzeb, choć obecnie nie istnieją żadne ograniczenia w zakresie świadczenia tych usług przez osoby trzecie ani ograniczenia prawa do wykonywania własnej obsługi naziemnej; oraz to, że żadna z zainteresowanych stron nie przedstawiła zastrzeżeń do decyzji o odstępstwie. Jeśli chodzi o otrzymaną uwagę dotyczącą ewentualnej procedury przetargowej, Komisja przypomina o nałożonym na władze chorwackie obowiązku zapewnienia zgodności, w odpowiednim czasie, ze wszystkimi odpowiednimi przepisami prawa Unii w tym zakresie, w tym z art. 11 dyrektywy.
- (30) Niniejsza decyzja nie narusza przepisów art. 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, który zakazuje – jako działania niezgodnego z rynkiem wewnętrznym – nadużywania przez jedno lub większą liczbę przedsiębiorstw pozycji dominującej na rynku wewnętrznym lub na znacznej jego części, w zakresie, w jakim może wpływać na handel między państwami członkowskimi.

5. WNIOSEK

- (31) W związku z powyższym, w świetle wyniku analizy dokonanej przez Komisję i po przeprowadzeniu konsultacji z Republiką Chorwacji, należy zatwierdzić decyzję o odstępstwie podjętą przez to państwo członkowskie na podstawie art. 9 ust. 1 lit. b) i d) dyrektywy, dotyczącą Międzynarodowego Portu Lotniczego Zagrzeb, zgłoszoną Komisji dnia 1 września 2014 r. i dnia 17 grudnia 2014 r.
- (32) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu Doradczego, o którym mowa w art. 10 dyrektywy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Decyzja o odstępstwie podjęta przez Republikę Chorwacji na podstawie art. 9 ust. 1 lit. b) i d) dyrektywy 96/67/WE, dotycząca Międzynarodowego Portu Lotniczego Zagrzeb, zgłoszona Komisji dnia 1 września 2014 r. i dnia 17 grudnia 2014 r., zostaje niniejszym zatwierdzona.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Chorwacji.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 marca 2015 r.

W imieniu Komisji

Violeta BULC

Członek Komisji

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) 2015/425**z dnia 15 grudnia 2014 r.****zmieniająca decyzję EBC/2010/21 w sprawie rocznego sprawozdania finansowego Europejskiego Banku Centralnego (EBC/2014/55)**

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności jego art. 26 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja EBC/2010/21 ⁽¹⁾ ustanawia zasady sporządzania rocznego sprawozdania finansowego Europejskiego Banku Centralnego (EBC).
- (2) Istnieje potrzeba dalszego wyjaśnienia podejścia do wyceny papierów wartościowych utrzymywanych na potrzeby polityki pieniężnej.
- (3) W ślad za decyzją EBC/2014/40 ⁽²⁾ oraz decyzją EBC/2014/45 ⁽³⁾ należy zamieścić w decyzji EBC/2010/21 wyjaśnienia techniczne.
- (4) Potrzebne jest także wprowadzenie do decyzji EBC/2010/21 pewnych dalszych technicznych zmian.
- (5) Z tego względu należy odpowiednio zmienić decyzję EBC/2010/21,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zmiana

W decyzji EBC/2010/21 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) artykuł 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

Zasady wyceny bilansowej

1. Na potrzeby wyceny bilansowej stosuje się bieżące kursy i ceny rynkowe, chyba że załącznik I stanowi inaczej.
2. Aktualizacja wyceny złota, instrumentów walutowych, papierów wartościowych (innych niż papiery wartościowe zaklasyfikowane jako utrzymywane do terminu zapadalności, nierynkowe papiery wartościowe oraz papiery wartościowe utrzymywane na potrzeby polityki pieniężnej, które ujmują się według zamortyzowanego kosztu), a także instrumentów finansowych, zarówno bilansowych jak i pozabilansowych, jest dokonywana na koniec roku, po średnich kursach i cenach rynkowych.
3. Nie wprowadza się rozróżnienia pomiędzy różnicami z wyceny cenowej i kursowej złota. Ujmuje się tylko jedną różnicę z wyceny złota na podstawie wyrażonej w euro ceny określonej jednostki wagi złota, obliczoną na podstawie kursu wymiany euro do dolara amerykańskiego z dnia kwartalnej aktualizacji wyceny. Dla walut obcych, zarówno dla transakcji bilansowych, jak i pozabilansowych, aktualizacji wyceny dokonuje się odrębnie dla każdej waluty. Na potrzeby niniejszego artykułu posiadane zasoby SDR, obejmujące desygnowane poszczególne zasoby walut obcych tworzące koszyk SDR, ujmują się jako jeden zasób. Aktualizacja wyceny papierów wartościowych odbywa się odrębnie dla każdego kodu, tj. tego samego typu/numeru ISIN i nie wydziela się na potrzeby wyceny jakichkolwiek wbudowanych opcji. Papiery wartościowe utrzymywane na potrzeby polityki pieniężnej lub zaliczone do pozycji »Inne aktywa finansowe« lub »Pozycje różne« ujmują się jako osobne zasoby.

⁽¹⁾ Decyzja EBC/2010/21 z dnia 11 listopada 2010 r. w sprawie rocznego sprawozdania finansowego Europejskiego Banku Centralnego (Dz.U. L 35 z 9.2.2011, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja EBC/2014/40 z dnia 15 października 2014 r. w sprawie realizacji trzeciego programu zakupu zabezpieczonych obligacji (Dz.U. L 335 z 22.11.2014, s. 22).

⁽³⁾ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2015/5 z dnia 19 listopada 2014 r. w sprawie realizacji programu zakupu papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami (EBC/2014/45) (Dz.U. L 1 z 6.1.2015, s. 4).

4. Papiery wartościowe zaklasyfikowane jako utrzymywane do terminu zapadalności ujmuje się jako osobne zasoby i wycenia według zamortyzowanego kosztu, z uwzględnieniem odpisu z tytułu utraty wartości. To samo podejście stosuje się do nierynkowych papierów wartościowych oraz papierów wartościowych utrzymywanych na potrzeby polityki pieniężnej, które ujmuje się według zamortyzowanego kosztu. Papiery wartościowe zaklasyfikowane jako utrzymywane do terminu zapadalności mogą zostać zbyte przed terminem zapadalności w wymienionych poniżej sytuacjach:
- a) jeżeli zbywany pakiet uznaje się za nieznaczący w porównaniu do całkowitej wartości portfela papierów utrzymywanych do terminu zapadalności; lub
 - b) jeżeli papiery wartościowe zbywane są w terminie jednego miesiąca przed upływem terminu zapadalności; lub
 - c) w wyjątkowych okolicznościach, takich jak znaczące pogorszenie wiarygodności kredytowej emitenta.”;
- 2) załącznik I otrzymuje brzmienie wskazane w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 2014 r.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 15 grudnia 2014 r.

Mario DRAGHI
Prezes EBC

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

STRUKTURA BILANSU I ZASADY WYCENY BILANSOWEJ

AKTYWA

Pozycja bilansu	Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny
1 Złoto i należności w złocie	Złoto jako kruszec, tj. sztabki, monety, przedmioty pozłacane, samorodki, w skarbcu albo w transporcie do skarbcu. Złoto nie w postaci kruszcu, np. salda na rachunkach złota a vista i na lokatach terminowych, należności w złocie z tytułu następujących transakcji: a) transakcje przeniesienia do wyższej/niższej kategorii jakości; oraz b) transakcje swapowe na lokalizację lub próbę złota – jeżeli pomiędzy dniem wydania a dniem otrzymania mija co najmniej jeden dzień roboczy	Wartość rynkowa
2 Należności od nierezydentów strefy euro w walutach obcych	Należności od kontrahentów spoza strefy euro, w tym instytucji międzynarodowych i ponadnarodowych oraz banków centralnych spoza strefy euro, w walutach obcych	
2.1 Należności od Międzynarodowego Funduszu Walutowego (MFW)	<p>a) Prawa ciągnięcia w ramach transzy rezerwowej (netto)</p> <p>Udział przypadający na dane państwo minus salda w euro znajdujące się w dyspozycji MFW. Rachunek MFW nr 2 (prowadzony w euro na wydatki administracyjne) może być zaliczony do tej pozycji lub do pozycji »Zobowiązania wobec nierezydentów strefy euro w euro«</p> <p>b) Specjalne prawa ciągnięcia (SDR)</p> <p>Posiadane zasoby SDR (brutto)</p> <p>c) Pozostałe należności</p> <p>Ogólne porozumienia pożyczkowe, pożyczki udzielane na podstawie specjalnych porozumień, lokaty powiernicze zarządzane przez MFW</p>	<p>a) Prawa ciągnięcia w ramach transzy rezerwowej (netto)</p> <p>Wartość nominalna; przeliczane po rynkowym kursie walutowym</p> <p>b) Specjalne prawa ciągnięcia (SDR)</p> <p>Wartość nominalna; przeliczane po rynkowym kursie walutowym</p> <p>c) Pozostałe należności</p> <p>Wartość nominalna; przeliczane po rynkowym kursie walutowym</p>
2.2 Środki na rachunkach w bankach, inwestycje w papiery wartościowe, kredyty zagraniczne i inne aktywa zagraniczne	<p>a) Środki na rachunkach w bankach spoza strefy euro nieuwjęte w pozycji aktywów 11.3 »Inne aktywa finansowe«</p> <p>Rachunki bieżące, depozyty terminowe, depozyty jednodniowe, transakcje reverse repo</p>	<p>a) Środki na rachunkach w bankach spoza strefy euro</p> <p>Wartość nominalna; przeliczane po rynkowym kursie walutowym</p>

Pozycja bilansu	Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny
	<p>b) Inwestycje w papiery wartościowe poza strefą euro nieujęte w pozycji aktywów 11.3 »Inne aktywa finansowe«</p> <p>Bony i obligacje, weksle, obligacje zerokuponowe, papiery rynku pieniężnego, instrumenty udziałowe wchodzące w skład rezerw walutowych – wszystkie wyemitowane przez nierezydentów strefy euro</p>	<p>b) (i) Rynkowe papiery wartościowe inne niż utrzymywane do terminu zapadalności</p> <p>Cena rynkowa i rynkowy kurs walutowy</p> <p>Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p> <p>(ii) Rynkowe papiery wartościowe sklasyfikowane jako utrzymywane do terminu zapadalności</p> <p>Koszt z uwzględnieniem utraty wartości i rynkowego kursu walutowego</p> <p>Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p> <p>(iii) Nierynkowe papiery wartościowe</p> <p>Koszt z uwzględnieniem utraty wartości i rynkowego kursu walutowego</p> <p>Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p> <p>(iv) Rynkowe instrumenty udziałowe</p> <p>Cena rynkowa i rynkowy kurs walutowy</p>
	<p>c) Kredyty zagraniczne (depozyty) udzielone nierezydentom strefy euro nieujęte w pozycji aktywów 11.3 »Inne aktywa finansowe«</p>	<p>c) Kredyty zagraniczne</p> <p>Depozyty – wartość nominalna, przeliczane po rynkowym kursie walutowym</p>
	<p>d) Pozostałe aktywa zagraniczne</p> <p>Banknoty i monety spoza strefy euro</p>	<p>d) Pozostałe aktywa zagraniczne</p> <p>Wartość nominalna; przeliczane po rynkowym kursie walutowym</p>

Pozycja bilansu	Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny
3 Należności od rezydentów strefy euro w walutach obcych	<p>a) Inwestycje w papiery wartościowe w strefie euro nieujęte w pozycji 11.3 »Inne aktywa finansowe«</p> <p>Bony i obligacje, weksle, obligacje zerokuponowe, papiery rynku pieniężnego, instrumenty udziałowe wchodzące w skład rezerw walutowych – wszystkie wyemitowane przez rezydentów strefy euro</p> <p>b) Pozostałe należności od rezydentów strefy euro nieujęte w pozycji 11.3 »Inne aktywa finansowe«</p> <p>Kredyty, depozyty, transakcje reverse repo, kredyty różne</p>	<p>a) (i) Rynkowe papiery wartościowe inne niż utrzymywane do terminu zapadalności</p> <p>Cena rynkowa i rynkowy kurs walutowy</p> <p>Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p> <p>(ii) Rynkowe papiery wartościowe sklasyfikowane jako utrzymywane do terminu zapadalności</p> <p>Koszt z uwzględnieniem utraty wartości i rynkowego kursu walutowego</p> <p>Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p> <p>(iii) Nierynkowe papiery wartościowe</p> <p>Koszt z uwzględnieniem utraty wartości i rynkowego kursu walutowego</p> <p>Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p> <p>(iv) Rynkowe instrumenty udziałowe</p> <p>Cena rynkowa i rynkowy kurs walutowy</p> <p>b) Pozostałe należności</p> <p>Depozyty i pozostałe kredyty – wartość nominalna, przeliczane po rynkowym kursie walutowym</p>
4 Należności od nierezydentów strefy euro w euro		
4.1 Środki na rachunkach w bankach, inwestycje w papiery wartościowe, kredyty	<p>a) Środki na rachunkach w bankach spoza strefy euro nieujęte w pozycji aktywów 11.3 »Inne aktywa finansowe«</p> <p>Rachunki bieżące, depozyty terminowe, depozyty jednodniowe, transakcje reverse repo dla celów związanych z zarządzaniem papierami wartościowymi w euro</p>	<p>a) Środki na rachunkach w bankach spoza strefy euro</p> <p>Wartość nominalna</p>

Pozycja bilansu	Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny
	<p>b) Inwestycje w papiery wartościowe poza strefą euro nieujęte w pozycji aktywów 11.3 »Inne aktywa finansowe«</p> <p>Instrumenty udziałowe, skrypty dłużne i obligacje, weksle, obligacje zerokuponowe, papiery rynku pieniężnego – wszystkie wyemitowane przez nierezydentów strefy euro</p> <p>c) Kredyty udzielone nierezydentom strefy euro nieujęte w pozycji 11.3 »Inne aktywa finansowe«</p> <p>d) Papiery wartościowe wyemitowane przed nierezydentów strefy euro, nieujęte w pozycji 11.3 »Inne aktywa finansowe«</p> <p>Papiery wartościowe wyemitowane przez instytucje ponadnarodowe lub międzynarodowe, np. Europejski Bank Inwestycyjny, bez względu na ich położenie</p>	<p>b) (i) Rynkowe papiery wartościowe inne niż utrzymywane do terminu zapadalności</p> <p>Cena rynkowa</p> <p>Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p> <p>(ii) Rynkowe papiery wartościowe sklasyfikowane jako utrzymywane do terminu zapadalności</p> <p>Koszt z uwzględnieniem utraty wartości</p> <p>Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p> <p>(iii) Nierynkowe papiery wartościowe</p> <p>Koszt z uwzględnieniem utraty wartości</p> <p>Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p> <p>(iv) Rynkowe instrumenty udziałowe</p> <p>Cena rynkowa</p> <p>c) Kredyty poza strefą euro</p> <p>Depozyty według wartości nominalnej</p> <p>d) (i) Rynkowe papiery wartościowe inne niż utrzymywane do terminu zapadalności</p> <p>Cena rynkowa</p> <p>Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p> <p>(ii) Rynkowe papiery wartościowe sklasyfikowane jako utrzymywane do terminu zapadalności</p> <p>Koszt z uwzględnieniem utraty wartości</p> <p>Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p> <p>(iii) Nierynkowe papiery wartościowe</p> <p>Koszt z uwzględnieniem utraty wartości</p> <p>Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p>
4.2 Należności z tytułu instrumentów kredytowych w ramach europejskiego mechanizmu kursowego ERM II	Kredyty zaciągane zgodnie z warunkami ERM II	Wartość nominalna

Pozycja bilansu	Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny
5 Należności od instytucji kredytowych strefy euro w euro z tytułu operacji polityki pieniężnej	Pozycje od 5.1 do 5.5: transakcje zgodnie z odpowiednimi instrumentami polityki pieniężnej opisanymi w załączniku I do wytycznych EBC/2011/14 (¹)	
5.1 Podstawowe operacje refinansujące	Standardowe transakcje odwracalne zapewniające płynność finansową przeprowadzane z częstotliwością tygodniową i tygodniowym terminem zapadalności	Wartość nominalna lub koszt transakcji
5.2 Dłuższe operacje refinansujące	Standardowe transakcje odwracalne zapewniające płynność finansową przeprowadzane z częstotliwością miesięczną i trzymiesięcznym terminem zapadalności	Wartość nominalna lub koszt transakcji
5.3 Odwracalne operacje dostrajające	Transakcje odwracalne przeprowadzane jako transakcje ad hoc dla celów dostrajania	Wartość nominalna lub koszt transakcji
5.4 Odwracalne operacje strukturalne	Transakcje odwracalne dostosowujące pozycję strukturalną Eurosystemu w stosunku do sektora finansowego	Wartość nominalna lub koszt transakcji
5.5 Kredyt w banku centralnym	Jednodniowy instrument zapewniający płynność finansową po określonym z góry oprocentowaniu, zabezpieczony kwalifikowanymi aktywami (instrument o charakterze stałym)	Wartość nominalna lub koszt transakcji
5.6 Kredyty związane ze zmianą wartości depozytu zabezpieczającego	Dodatkowe kredyty udzielone instytucjom kredytowym wynikające ze wzrostu wartości aktywów związanych z innymi kredytami udzielonymi tym instytucjom	Wartość nominalna lub koszt
6 Pozostałe należności od instytucji kredytowych strefy euro w euro	Rachunki bieżące, depozyty terminowe, depozyty jednodniowe, transakcje reverse repo związane z zarządzaniem papierami wartościowymi ujętymi w pozycji aktywów 7 »Papiery wartościowe rezydentów strefy euro w euro«, w tym transakcje wynikające z przeniesienia byłych rezerw walutowych strefy euro oraz inne należności. Rachunki korespondencyjne w zagranicznych instytucjach kredytowych strefy euro. Pozostałe należności i operacje niezwiązane z operacjami polityki pieniężnej Eurosystemu.	Wartość nominalna lub koszt
7 Papiery wartościowe rezydentów strefy euro w euro		

Pozycja bilansu	Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny
7.1 Papiery wartościowe na potrzeby polityki pieniężnej	Papiery wartościowe wyemitowane w strefie euro, utrzymywane w celach związanych z polityką pieniężną. Certyfikaty dłużne EBC zakupione w celach związanych z dostrajaniem	<p>a) Rynkowe papiery wartościowe</p> <p>Ujmowane w zależności od ustaleń polityki pieniężnej:</p> <p>(i) Cena rynkowa</p> <p>Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p> <p>(ii) Koszt z uwzględnieniem utraty wartości (koszt, gdy utrata wartości pokrywana jest przez rezerwę celową Eurosystemu zgodnie z pozycją pasywów 13 b) »Rezerwy celowe«).</p> <p>Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p> <p>b) Nierynkowe papiery wartościowe</p> <p>Koszt z uwzględnieniem utraty wartości</p> <p>Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p>
7.2 Pozostałe papiery wartościowe	Papiery wartościowe nieujęte w pozycji aktywów 7.1 »Papiery wartościowe na potrzeby polityki pieniężnej« oraz w pozycji aktywów 11.3 »Inne aktywa finansowe«: skrypty dłużne i obligacje, weksle, obligacje zerokuponowe, papiery rynku pieniężnego utrzymywane na zasadzie pełnych praw, w tym rządowe papiery wartościowe pochodzące sprzed przystąpienia do Unii Gospodarczej i Walutowej, w euro. Instrumenty udziałowe	<p>a) Rynkowe papiery wartościowe inne niż utrzymywane do terminu zapadalności</p> <p>Cena rynkowa</p> <p>Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p> <p>b) Rynkowe papiery wartościowe sklasyfikowane jako utrzymywane do terminu zapadalności</p> <p>Koszt z uwzględnieniem utraty wartości</p> <p>Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p> <p>c) Nierynkowe papiery wartościowe</p> <p>Koszt z uwzględnieniem utraty wartości</p> <p>Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p> <p>d) Rynkowe instrumenty udziałowe</p> <p>Cena rynkowa</p>
8 Należności od sektora instytucji rządowych i samorządowych w euro	Należności od instytucji rządowych i samorządowych sprzed przystąpienia do Unii Gospodarczej i Walutowej (nierynkowe papiery wartościowe, kredyty)	Depozyty/kredyty według wartości nominalnej, nierynkowe papiery wartościowe po kosztach
9 Należności w ramach Eurosystemu		

Pozycja bilansu	Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny
9.1 Należności wynikające z emisji certyfikatów dłużnych EBC	Należności w ramach Eurosystemu względem KBC wynikające z emisji certyfikatów dłużnych EBC	Koszt
9.2 Należności z tytułu przydziału banknotów euro w Eurosystemie	Należności związane z emisją banknotów przez EBC, zgodnie z decyzją EBC/2010/29 ^(?)	Wartość nominalna
9.3 Pozostałe należności w ramach Eurosystemu (netto)	Pozycja netto następujących kategorii: a) Należności netto związane z saldami na rachunkach systemu TARGET2 oraz rachunkach korespondencyjnych KBC, tzn. kwota netto należności i zobowiązań (zob. także pozycja pasywów 10.2 »Pozostałe zobowiązania w ramach Eurosystemu (netto)« b) Inne należności w ramach Eurosystemu w euro, w tym tymczasowy podział dochodu EBC pomiędzy KBC	a) Wartość nominalna b) Wartość nominalna
10 Pozycje w trakcie rozliczenia	Salda rachunków rozliczeniowych (należności), w tym inkaso czeków	Wartość nominalna
11 Pozostałe aktywa		
11.1 Monety strefy euro	Monety euro	Wartość nominalna
11.2 Rzeczowe aktywa trwałe oraz wartości niematerialne i prawne	Grunty i budynki, meble i sprzęt, w tym sprzęt komputerowy, oprogramowanie	Koszt minus amortyzacja Amortyzacja jest systematyczną alokacją zmniejszającej się wartości składnika aktywów rozłożoną na czas jego zdatności. Czasem zdatności jest okres oczekiwanej dostępności składnika majątku trwałego do użytkowania. Czasy zdatności określonych składników majątku rzeczowego mogą być w sposób systematyczny weryfikowane, jeżeli oczekiwana dostępność odbiega od wcześniejszych szacunków. Większe składniki aktywów mogą zawierać części składowe o różnych czasach zdatności. Czasy zdatności takich części składowych powinny być szacowane oddzielnie Koszt wartości niematerialnych i prawnych obejmuje cenę nabycia danego składnika majątkowego. Pozostałe bezpośrednio i pośrednio koszty podlegają odpisaniu do wydatków Kapitalizacja wydatków: oparta na limicie; poniżej 10 000 euro bez podatku VAT; brak kapitalizacji

Pozycja bilansu	Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny
11.3 Inne aktywa finansowe	<ul style="list-style-type: none"> — Udziały i inwestycje w podmioty zależne; instrumenty udziałowe, których posiadanie jest uzasadnione względami strategii/polityki — Papiery wartościowe, w tym instrumenty udziałowe, oraz inne instrumenty finansowe i salda, w tym depozyty terminowe i rachunki bieżące należące do portfeli celowych — Transakcje reverse repo z instytucjami kredytowymi w związku z zarządzaniem portfelami papierów wartościowych ujętych w ramach niniejszej pozycji 	<p>a) Rynkowe instrumenty udziałowe Cena rynkowa</p> <p>b) Udziały partycypacyjne i niepłynne akcje oraz pozostałe instrumenty utrzymywane jako stała inwestycja Koszt z uwzględnieniem utraty wartości</p> <p>c) Inwestycje w podmiotach zależnych lub znaczące udziały Wartość aktywów netto</p> <p>d) Rynkowe papiery wartościowe sklasyfikowane jako utrzymywane do terminu zapadalności lub utrzymywane jako stała inwestycja Cena rynkowa Dyskonto podlega amortyzacji</p> <p>e) Rynkowe papiery wartościowe sklasyfikowane jako utrzymywane do terminu zapadalności lub utrzymywane jako stała inwestycja Koszt z uwzględnieniem utraty wartości Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p> <p>f) Nierynkowe papiery wartościowe Koszt z uwzględnieniem utraty wartości</p> <p>g) Środki w bankach i kredyty Wartość nominalna, przeliczana po kursie rynkowym w przypadku środków lub depozytów w walutach obcych</p>
11.4 Różnice z aktualizacji wyceny instrumentów pozabilansowych	Wyniki aktualizacji wyceny terminowych transakcji walutowych, swapów walutowych, swapów na stopę procentową (chyba że stosuje się dzienny depozyt zabezpieczający), transakcji FRA, transakcji terminowych na papiery wartościowe, kasowych transakcji walutowych od dnia transakcji do dnia rozliczenia	Pozycja netto pomiędzy wartością terminową a wartością kasową, przeliczana po rynkowym kursie walutowym
11.5 Rozliczenia międzyokresowe czynne	Dochód, który nie jest należny w okresie, którego dotyczy sprawozdanie, ale może być do niego przypisany. Wydatki opłacone z góry oraz naliczone odsetki zapłacone (tj. odsetki naliczone zakupione wraz z papierem wartościowym)	Wartość nominalna, przeliczana po rynkowym kursie walutowym

Pozycja bilansu	Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny
11.6 Pozycje różne	a) Zaliczki, pożyczki, inne drobne pozycje. Kredyty udzielone na zasadzie powiernictwa b) Inwestycje związane z klientowskimi lokatami w złocie c) Aktywa emerytalne netto d) Zaległe należności wynikające z niewykonania zobowiązań przez kontrahentów Eurosystemu w kontekście operacji kredytowych Eurosystemu e) Aktywa bądź należności (względem podmiotów trzecich) przejęte lub nabyte w ramach realizacji zabezpieczenia złożonego przez kontrahentów Eurosystemu, którzy dopuścili się niewykonania zobowiązań	a) Wartość nominalna lub koszt b) Wartość rynkowa c) Zgodnie z art. 24 ust. 2 d) Wartość nominalna/faktyczna (przed/po rozliczeniu strat) e) Koszt (przeliczenie po kursie rynkowym w momencie nabycia w przypadku aktywów finansowych w walutach obcych)
12 Strata za rok bieżący		Wartość nominalna

(¹) Wytyczne EBC/2011/14 z dnia 20 września 2011 r. w sprawie instrumentów i procedur polityki pieniężnej Eurosystemu (Dz.U. L 331 z 14.12.2011, s. 1).

(²) Decyzja EBC/2010/29 z dnia 13 grudnia 2010 r. w sprawie emisji banknotów euro (Dz.U. L 35 z 9.2.2011, s. 26).

PASYWA

Pozycja bilansu	Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny
1 Banknoty w obiegu	Banknoty euro emitowane przez EBC na mocy decyzji EBC/2010/29	Wartość nominalna
2 Zobowiązania wobec instytucji kredytowych strefy euro w euro z tytułu operacji polityki pieniężnej	Pozycje 2.1, 2.2, 2.3 i 2.5: depozyty w euro wymienione w załączniku I do wytycznych EBC/2011/14	
2.1 Rachunki bieżące (w tym rachunki rezerw obowiązkowych)	Rachunki w euro instytucji kredytowych znajdujących się na liście instytucji finansowych podlegających obowiązkowi odprowadzania rezerwy obowiązkowej zgodnie z postanowieniami Statutu ESBC. Pozycja ta zawiera głównie rachunki służące do utrzymywania rezerwy obowiązkowej	Wartość nominalna
2.2 Depozyt w banku centralnym na koniec dnia	Depozyty bieżące z określonym oprocentowaniem (instrument o charakterze stałym)	Wartość nominalna
2.3 Depozyty terminowe	Przyjmowanie depozytów w celu absorpcji płynności w związku z operacjami dostrajania	Wartość nominalna
2.4 Odwracalne operacje dostrajające	Transakcje związane z polityką pieniężną, których celem jest absorpcja płynności	Wartość nominalna lub koszt transakcji

Pozycja bilansu	Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny
2.5 Depozyty związane ze zmianą wartości depozytu zabezpieczającego	Depozyty instytucji kredytowych wynikające ze spadku wartości aktywów zabezpieczających kredyty udzielone tym instytucjom kredytowym	Wartość nominalna
3 Pozostałe zobowiązania wobec instytucji kredytowych strefy euro w euro	Transakcje repo powiązane z jednoczesnymi transakcjami reverse repo, związane z zarządzaniem portfelami papierów wartościowych w pozycji aktywów 7 »Papiery wartościowe rezydentów strefy euro w euro«. Pozostałe operacje niezwiązane z operacjami polityki pieniężnej Eurosystemu. Nie obejmuje rachunków bieżących instytucji kredytowych	Wartość nominalna lub koszt transakcji
4 Zobowiązania z tytułu emisji certyfikatów dłużnych EBC	Certyfikaty dłużne zgodnie z załącznikiem I do wytycznych EBC/2011/14. Papier wartościowy z dyskontem, wyemitowany w celu absorpcji płynności	Koszt Dyskonto podlega amortyzacji
5 Zobowiązania wobec innych rezydentów strefy euro w euro		
5.1 Zobowiązania wobec sektora instytucji rządowych i samorządowych	Rachunki bieżące, depozyty terminowe, depozyty płatne na żądanie	Wartość nominalna
5.2 Pozostałe pasywa	Rachunki bieżące pracowników, firm i klientów, w tym instytucji finansowych zwolnionych z obowiązku utrzymywania rezerwy (zobacz pozycja pasywów 2.1); depozyty terminowe, depozyty płatne na żądanie	Wartość nominalna
6 Zobowiązania wobec nierezydentów strefy euro w euro	Rachunki bieżące, depozyty terminowe, depozyty płatne na żądanie, w tym rachunki prowadzone w celach płatniczych oraz rachunki prowadzone w celach związanych z zarządzaniem rezerwą: innych banków, banków centralnych, instytucji międzynarodowych i ponadnarodowych, w tym Komisji Europejskiej; rachunki bieżące innych deponentów. Transakcje repo powiązane z jednoczesnymi transakcjami reverse repo, związane z zarządzaniem papierami wartościowymi w euro. Salda rachunków w TARGET2 banków centralnych państw członkowskich, których walutą nie jest euro	Wartość nominalna lub koszt transakcji
7 Zobowiązania wobec rezydentów strefy euro w walutach obcych	Rachunki bieżące. Zobowiązania z tytułu transakcji repo; zazwyczaj transakcje inwestycyjne przy wykorzystaniu aktywów w walutach obcych lub złocie	Wartość nominalna, przeliczane na koniec roku po rynkowym kursie walutowym

Pozycja bilansu	Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny
8 Zobowiązania wobec nierezydentów strefy euro w walutach obcych		
8.1 Depozyty, salda na rachunkach, pozostałe zobowiązania	Rachunki bieżące. Zobowiązania z tytułu transakcji repo; zazwyczaj transakcje inwestycyjne przy wykorzystaniu aktywów w walutach obcych lub złocie	Wartość nominalna; przeliczane na koniec roku po rynkowym kursie walutowym
8.2 Zobowiązania z tytułu instrumentów kredytowych w ramach euro-pejskiego mechanizmu kursowego ERM II	Kredyty zaciągane zgodnie z warunkami ERM II	Wartość nominalna; przeliczane na koniec roku po rynkowym kursie walutowym
9 Odpowiednik specjalnych praw ciągnięcia (SDR) przyznawanych przez MFV	Pozycja denominowane w specjalnych prawach ciągnięcia (SDR) wskazująca kwotę SDR przydzielonych pierwotnie danemu krajowi/KBC	Wartość nominalna; przeliczane na koniec roku po rynkowym kursie walutowym
10 Zobowiązania w ramach Eurosystemu		
10.1 Zobowiązania stanowiące równowartość przekazanych rezerw walutowych	Pozycja w euro znajdująca się w bilansie EBC	Wartość nominalna
10.2 Pozostałe zobowiązania w ramach Eurosystemu (netto)	Pozycja netto następujących kategorii: a) Zobowiązania netto związane z saldami na rachunkach systemu TARGET2 oraz rachunkach korespondencyjnych KBC, tzn. kwota netto należności i zobowiązań (zob. także pozycja aktywów 9.3 »Pozostałe zobowiązania w ramach Eurosystemu (netto)« b) Inne zobowiązania w ramach Eurosystemu w euro, w tym tymczasowy podział dochodu EBC pomiędzy KBC	a) Wartość nominalna b) Wartość nominalna
11 Pozycje w trakcie rozliczenia	Salda na rachunkach rozliczeniowych (zobowiązania), w tym przepływ transferów bezgotówkowych	Wartość nominalna
12 Pozostałe pasywa		
12.1 Różnice z aktualizacji wyceny instrumentów pozabilansowych	Wyniki aktualizacji wyceny terminowych transakcji walutowych, swapów walutowych, swapów na stopę procentową (chyba że stosuje się dzienny depozyt zabezpieczający), transakcji FRA, transakcji terminowych na papiery wartościowe, kasowych transakcji walutowych od dnia transakcji do dnia rozliczenia	Pozycja netto pomiędzy wartością terminową a wartością kasową, przeliczana po rynkowym kursie walutowym

Pozycja bilansu	Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny
12.2 Rozliczenia międzyokresowe bierne	Wydatki, których termin płatności przypada w okresie przyszłym, ale które odnoszą się do okresu, którego dotyczy sprawozdanie. Dochody otrzymane w okresie, którego dotyczy sprawozdanie, ale odnoszące się do okresu przyszłego	Wartość nominalna, przeliczane po rynkowym kursie walutowym
12.3 Pozycje różne	<p>a) Konta przejściowe podatkowe. Kredyty walutowe lub rachunki gwarancyjne. Zawarte z instytucjami kredytowymi transakcje repo powiązane z jednoczesnymi transakcjami reverse repo, związane z zarządzaniem portfelami papierów wartościowych ujętymi w pozycji aktywów 11.3 »Inne aktywa finansowe«. Depozyty obowiązkowe inne niż depozyty rezerw. Inne drobne pozycje. Zobowiązania na zasadzie powiernictwa.</p> <p>b) Depozyty klientów w zlocie.</p> <p>c) Zobowiązania emerytalne netto</p>	<p>a) Wartość nominalna lub koszt transakcji</p> <p>b) Wartość rynkowa</p> <p>c) Zgodnie z art. 24 ust. 2</p>
13 Rezerwy celowe	<p>a) Na ryzyko walutowe, stopy procentowej, kredytowe i ceny złota oraz rezerwy utworzone na inne cele, np. przewidywane przyszłe wydatki i wpłaty zgodnie art. 48 ust. 2 Statutu dotyczące banków centralnych państw członkowskich, dla których uchylono derogację</p> <p>b) Na poczet ryzyka kontrahenta lub ryzyka kredytowego związanego z operacjami polityki pieniężnej</p>	<p>a) Koszt/wartość nominalna</p> <p>b) Wartość nominalna (na podstawie wyceny na koniec roku dokonywanej przez Radę Prezesów EBC)</p>
14 Różnice z wyceny	<p>a) Różnice z wyceny związane ze zmianami cen na złoto, każdy rodzaj papierów wartościowych w euro, każdy rodzaj papierów wartościowych w walutach obcych, opcje; różnice wyceny rynkowej odnoszące się do ryzyka stopy procentowej instrumentów pochodnych; rachunki z aktualizacji wyceny związane ze zmianami kursów walutowych dla każdej pozycji walutowej netto, w tym walutowych transakcji terminowych, swapów walutowych i SDR</p> <p>Specjalne rachunki z aktualizacji wyceny wynikające z wpłat zgodnie z art. 48 ust. 2 Statutu ESBC dotyczące banków centralnych państw członkowskich, dla których uchylono derogację. Zgodnie z art. 13 ust. 2</p> <p>b) Wyniki ponownej wyceny wartości zobowiązania (składnika aktywów) netto w odniesieniu do świadczeń po okresie zatrudnienia, które stanowią pozycję netto następujących podpozycji:</p> <p>(i) Zyski i straty aktuarialne wartości bieżącej zobowiązań z tytułu określonych świadczeń</p> <p>(ii) Zwrot z aktywów programu, z wyłączeniem kwot uwzględnionych jako odsetki netto od zobowiązania (składnika aktywów) netto</p> <p>(iii) Wszelkie zmiany wysokości pułapu aktywów, z wyłączeniem kwot uwzględnionych jako odsetki netto od zobowiązania (składnika aktywów) netto z tytułu określonych świadczeń;</p>	Różnica z aktualizacji wyceny pomiędzy kosztem średnim a wartością rynkową, waluty obce przeliczane po rynkowym kursie walutowym

Pozycja bilansu	Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny
15 Kapitał i rezerwy kapitałowe		
15.1 Kapitał	Kapitał opłacony	Wartość nominalna
15.2 Rezerwy kapitałowe	Rezerwy statutowe zgodnie z art. 33 Statutu ESBC i wpłaty zgodnie z art. 48 ust. 2 Statutu ESBC dotyczące banków centralnych państw członkowskich, dla których uchylono derogację	Wartość nominalna
16 Zysk za rok bieżący		Wartość nominalna”

WYTYCZNE

WYTYCZNE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) 2015/426

z dnia 15 grudnia 2014 r.

zmieniające wytyczne EBC/2010/20 w sprawie ram prawnych rachunkowości i sprawozdawczości finansowej w Europejskim Systemie Banków Centralnych (EBC/2014/54)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności art. 12 ust. 1, art. 14 ust. 3 i art. 26 ust. 4,

uwzględniając udział Rady Ogólnej Europejskiego Banku Centralnego zgodnie z art. 46 ust. 2 tiret drugie i trzecie Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wytyczne EBC/2010/20 ⁽¹⁾ określają zasady standaryzacji rachunkowości i sprawozdawczości finansowej operacji dokonywanych przez krajowe banki centralne.
- (2) Istnieje potrzeba dookreślenia zasad wyceny papierów wartościowych utrzymywanych w celach związanych z polityką pieniężną.
- (3) Mając na uwadze postanowienia decyzji EBC/2014/40 ⁽²⁾ oraz decyzji EBC/2014/45 ⁽³⁾, należy uwzględnić w wytycznych EBC/2010/20 objaśnienia techniczne.
- (4) W wytycznych EBC/2010/20 należy również wprowadzić dodatkowe zmiany o charakterze technicznym.
- (5) Wytyczne EBC/2010/20 powinny zatem zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WYTYCZNE:

Artykuł 1

Zmiany

W wytycznych EBC/2010/20 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

Zasady wyceny bilansowej

1. Na potrzeby wyceny bilansowej stosuje się bieżące kursy i ceny rynkowe, chyba że załącznik IV stanowi inaczej.
2. Aktualizacja wyceny złota, instrumentów walutowych, papierów wartościowych (innych niż papiery wartościowe zaklasyfikowane jako utrzymywane do terminu zapadalności, nierynkowe papiery wartościowe i papiery wartościowe utrzymywane w celach związanych z polityką pieniężną, które ujmują się według zamortyzowanego kosztu), a także instrumentów finansowych, zarówno bilansowych jak i pozabilansowych, jest dokonywana w dacie kwartalnej aktualizacji wyceny, po średnich kursach i cenach rynkowych. Nie uniemożliwia to podmiotom sprawozdawczym dokonywania aktualizacji wyceny portfeli z większą częstotliwością na potrzeby wewnętrzne, pod warunkiem że w ciągu kwartału będą one wykazywać pozycje w swoich bilansach jedynie według wartości transakcyjnej.

⁽¹⁾ Wytyczne EBC/2010/20 z dnia 11 listopada 2010 r. w sprawie ram prawnych rachunkowości i sprawozdawczości finansowej w Europejskim Systemie Banków Centralnych (Dz.U. L 35 z 9.2.2011, s. 31).

⁽²⁾ Decyzja EBC/2014/40 z dnia 15 października 2014 r. w sprawie realizacji trzeciego programu zakupu zabezpieczonych obligacji (Dz.U. L 335 z 22.11.2014, s. 22).

⁽³⁾ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2015/5 z dnia 19 listopada 2014 r. w sprawie realizacji programu zakupu papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami (EBC/2014/45) (Dz.U. L 1 z 6.1.2015, s. 4).

3. Nie wprowadza się rozróżnienia pomiędzy różnicami z wyceny cenowej i kursowej złota. Ujmuje się tylko jedną różnicę z wyceny złota na podstawie wyrażonej w euro ceny określonej jednostki wagi złota, obliczoną na podstawie kursu wymiany euro do dolara amerykańskiego z dnia kwartalnej aktualizacji wyceny. Dla walut obcych, zarówno dla transakcji bilansowych, jak i pozabilansowych, aktualizacji wyceny dokonuje się odrębnie dla każdej waluty. Na potrzeby niniejszego artykułu posiadane zasoby SDR, obejmujące desygnowane poszczególne zasoby walut obcych tworzące koszyk SDR, ujmuje się jako jeden zasób. Aktualizacja wyceny papierów wartościowych odbywa się odrębnie dla każdego kodu, tj. tego samego typu/numeru ISIN, przy czym wbudowane opcje nie są oddzielane na potrzeby wyceny. Papiery wartościowe utrzymywane w celach związanych z polityką pieniężną lub zaliczone do pozycji »Inne aktywa finansowe« lub »Pozycje różne« ujmuje się jako osobne zasoby.
4. Zapisy księgowe związane z aktualizacją wyceny odwraca się na koniec kolejnego kwartału, z wyjątkiem niezrealizowanych strat ujmowanych na koniec roku w rachunku zysków i strat. W ciągu kwartału wszystkie transakcje wykazuje się po cenach i kursach transakcyjnych.
5. Papiery wartościowe zaklasyfikowane jako utrzymywane do terminu zapadalności ujmuje się jako osobne zasoby i wycenia według zamortyzowanego kosztu, z uwzględnieniem odpisu z tytułu utraty wartości. Te same zasady znajdują zastosowanie do nierynkowych papierów wartościowych i papierów wartościowych utrzymywanych w celach związanych z polityką pieniężną, które ujmuje się według zamortyzowanego kosztu. Papiery wartościowe zaklasyfikowane jako utrzymywane do terminu zapadalności mogą zostać zbyte przed terminem zapadalności w wymienionych poniżej sytuacjach:
- jeżeli zbywany pakiet uznaje się za nieznaczący w porównaniu do całkowitej wartości portfela papierów utrzymywanych do terminu zapadalności; lub
 - jeżeli papiery wartościowe zbywane są w ciągu jednego miesiąca poprzedzającego termin zapadalności; lub
 - w wyjątkowych okolicznościach, takich jak znaczące pogorszenie wiarygodności kredytowej emitenta.”;
- 2) art. 13 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Premie i dyskonta z tytułu wyemitowanych i zakupionych papierów wartościowych oblicza się i ujmuje jako część dochodu odsetkowego; podlegają one w pozostałym okresie umownego życia tych papierów wartościowych amortyzacji liniowej lub amortyzacji zgodnie z metodą wewnętrznego stopy zwrotu (metoda IRR). Metoda IRR jest przy tym obowiązkowa w odniesieniu do papierów wartościowych z dyskontem, do wykupu których w momencie nabycia pozostaje więcej niż jeden rok.”;
- 3) art. 15 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Swapy na stopę procentową, kontrakty futures, transakcje terminowe na stopę procentową, inne instrumenty na stopę procentową i opcje, z wyjątkiem opcji wbudowanych w papiery wartościowe, ujmuje się i dokonuje się ich aktualizacji wyceny odrębnie dla poszczególnych pozycji. Instrumenty te ujmuje się odrębnie od pozycji bilansowych.”;
- 4) w art. 19 wprowadza się następujące zmiany:
- ust. 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„3. Opłaty ujmuje się w rachunku zysków i strat.”;
 - ust. 4 otrzymuje następujące brzmienie:

„4. Swapy na stopę procentową, które nie podlegają rozliczeniu za pośrednictwem partnera centralnego, podlegają indywidualnej aktualizacji wyceny; w razie potrzeby przelicza się je na euro po kursie kasowym. Zaleca się, aby niezrealizowane straty ujęte na koniec roku w rachunku zysków i strat podlegały w kolejnych latach amortyzacji, aby w przypadku terminowych swapów na stopę procentową amortyzacja rozpoczynała się w dacie waluty transakcji oraz aby amortyzacja naliczana była metodą liniową. Niezrealizowane zyski z aktualizacji wyceny ujmuje się w różnicach z wyceny.”;
 - dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W odniesieniu do swapów na stopę procentową, które podlegają rozliczeniu za pośrednictwem partnera centralnego:

 - początkowy depozyt zabezpieczający ujmuje się jako osobny składnik aktywów, jeżeli został złożony w gotówce. Jeżeli depozyt został złożony w formie papierów wartościowych, ich stan w bilansie pozostaje niezmienny;
 - dzienne zmiany wielkości zmiennego depozytu zabezpieczającego ujmuje się w rachunku zysków i strat i uwzględnia w pozycji walutowej;
 - składnik obejmujący odsetki naliczone oddziela się od zrealizowanego wyniku i ujmuje w kwocie brutto w rachunku zysków i strat.”;

5) art. 22 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Z wyjątkiem opcji wbudowanych w papiery wartościowe, umowy opcji podlegają indywidualnej aktualizacji wyceny. Niezrealizowane straty ujęte w rachunku zysków i strat nie podlegają odwróceniu w kolejnych latach w przypadku wystąpienia niezrealizowanych zysków. Niezrealizowane zyski z aktualizacji wyceny ujmuje się w różnicach z wyceny. Nie kompensuje się niezrealizowanych strat z jednej opcji z przychodami niezrealizowanymi z innej opcji.”;

6) w załączniku II dodaje się następującą definicję:

„— *Partner centralny*: osoba prawna, która pośredniczy między partnerami transakcji w przypadku umów podlegających obrotowi na jednym lub wielu rynkach finansowych, stając się kupującym dla każdego sprzedającego i sprzedającym dla każdego kupującego.”;

7) w załączniku III pkt 2.2 otrzymuje brzmienie:

„2.2. Naliczane odsetki kuponowe oraz amortyzację premii lub dyskonta oblicza się i księguje od dnia rozliczenia zakupu papieru wartościowego do dnia rozliczenia sprzedaży albo umownego terminu zapadalności.”;

8) załącznik IV zastępuje się tekstem zawartym w załączniku do niniejszych wytycznych.

Artykuł 2

Wejście w życie

1. Niniejsze wytyczne stają się skuteczne z dniem zawiadomienia o nich krajowych banków centralnych państw członkowskich, których walutą jest euro.
2. Banki centralne Eurosystemu stosują niniejsze wytyczne od dnia 31 grudnia 2014 r.

Artykuł 3

Adresaci

Niniejsze wytyczne skierowane są do wszystkich banków centralnych Eurosystemu.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 15 grudnia 2014 r.

W imieniu Rady Prezesów EBC

Mario DRAGHI

Prezes EBC

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK IV

STRUKTURA BILANSU ORAZ ZASADY WYCENY BILANSOWEJ ⁽¹⁾

AKTYWA

Pozycja bilansu ⁽²⁾		Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny	Zakres zastosowania ⁽³⁾	
1	1	Złoto i należności w złocie	Złoto jako kruszec, tj. sztabki, monety, przedmioty pozłacane, samородki, w skarbcu albo w transporcie do skarbcza. Złoto nie w postaci kruszcu, np. salda na rachunkach złota a vista i na lokatach terminowych, należności w złocie z tytułu następujących transakcji: a) transakcje przeniesienia do wyższej/niższej kategorii jakości; oraz b) transakcje swapowe na lokalizację lub próbę złota – jeżeli pomiędzy dniem wydania a dniem otrzymania mija co najmniej jeden dzień roboczy	Wartość rynkowa	Obowiązkowe
2	2	Należności od nierezydentów strefy euro w walutach obcych	Należności od kontrahentów spoza strefy euro, w tym instytucji międzynarodowych i ponadnarodowych oraz banków centralnych spoza strefy euro, w walutach obcych		
2.1	2.1	Należności od Międzynarodowego Funduszu Walutowego (MFW)	<p>a) Prawa ciągnięcia w ramach transzy rezerwowej (netto) Udział przypadający na dane państwo minus salda w euro znajdujące się w dyspozycji MFW. Rachunek MFW nr 2 (prowadzony w euro na wydatki administracyjne) może być zaliczony do tej pozycji lub do pozycji »Zobowiązania wobec nierezydentów strefy euro w euro«</p> <p>b) Specjalne prawa ciągnięcia (SDR) Posiadane zasoby SDR (brutto)</p> <p>c) Pozostałe należności Ogólne porozumienia pożyczkowe, pożyczki udzielane na podstawie specjalnych porozumień, lokaty powiernicze zarządzane przez MFW</p>	<p>a) Prawa ciągnięcia w ramach transzy rezerwowej (netto) Wartość nominalna; przeliczane po rynkowym kursie walutowym</p> <p>(b) Specjalne prawa ciągnięcia (SDR) Wartość nominalna; przeliczane po rynkowym kursie walutowym</p> <p>c) Pozostałe należności Wartość nominalna; przeliczane po rynkowym kursie walutowym</p>	<p>Obowiązkowe</p> <p>Obowiązkowe</p> <p>Obowiązkowe</p>

Pozycja bilansu ⁽²⁾		Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny	Zakres zastosowania ⁽³⁾	
3	3	<p>Należności od rezydentów strefy euro w walutach obcych</p>	<p>a) Inwestycje w papiery wartościowe w strefie euro nieujęte w pozycji 11.3 »Inne aktywa finansowe« Bony i obligacje, weksle, obligacje zerokuponowe, papiery rynku pieniężnego, instrumenty udziałowe wchodzące w skład rezerw walutowych – wszystkie wyemitowane przez rezydentów strefy euro</p> <p>b) Pozostałe należności od rezydentów strefy euro nieujęte w pozycji 11.3 »Inne aktywa finansowe« Kredyty, depozyty, transakcje reverse repo, kredyty różne</p>	<p>a) (i) Rynkowe papiery wartościowe inne niż utrzymywane do terminu zapadalności Cena rynkowa i rynkowy kurs walutowy Premia/dyskonto podlegają amortyzacji.</p> <p>(ii) Rynkowe papiery wartościowe sklasyfikowane jako utrzymywane do terminu zapadalności Koszt z uwzględnieniem utraty wartości i rynkowego kursu walutowego Premia/dyskonto podlegają amortyzacji.</p> <p>(iii) Nierynkowe papiery wartościowe Koszt z uwzględnieniem utraty wartości i rynkowego kursu walutowego Premia/dyskonto podlegają amortyzacji.</p> <p>(iv) Rynkowe instrumenty udziałowe Cena rynkowa i rynkowy kurs walutowy</p> <p>b) Pozostałe należności Depozyty i pozostałe kredyty – wartość nominalna, przeliczane po rynkowym kursie walutowym</p>	<p>Obowiązkowe</p> <p>Obowiązkowe</p> <p>Obowiązkowe</p> <p>Obowiązkowe</p> <p>Obowiązkowe</p>
4	4	<p>Należności od nierezydentów strefy euro w euro</p>			
4.1	4.1	<p>Środki na rachunkach w bankach, inwestycje w papiery wartościowe, kredyty</p>	<p>a) Środki na rachunkach w bankach, spoza strefy euro, nieujęte w pozycji aktywów 11.3 »Inne aktywa finansowe« Rachunki bieżące, depozyty terminowe, depozyty jednorazowe. Transakcje reverse repo dla celów związanych z zarządzaniem portfelami papierów wartościowych w euro.</p>	<p>a) Środki w bankach spoza strefy euro Wartość nominalna</p> <p>Obowiązkowe</p>	

Pozycja bilansu (²)		Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny	Zakres zastosowania (³)	
		<p>b) Inwestycje w papiery wartościowe poza strefą euro nieujęte w pozycji aktywów 11.3 »Inne aktywa finansowe«</p> <p>Instrumenty udziałowe, skrypty dłużne i obligacje, weksle, obligacje zerokuponowe, papiery rynku pieniężnego – wszystkie wyemitowane przez nierezydentów strefy euro</p> <p>c) Kredyty poza strefą euro nieujęte w pozycji aktywów 11.3 »Inne aktywa finansowe«</p> <p>d) Papiery wartościowe nieujęte w pozycji 11.3 »Inne aktywa finansowe«, wyemitowane przed nierezydentów strefy euro</p> <p>Papiery wartościowe wyemitowane przez instytucje ponadnarodowe lub międzynarodowe, np. Europejski Bank Inwestycyjny, bez względu na ich położenie</p>	<p>b) (i) Rynkowe papiery wartościowe inne niż utrzymywane do terminu zapadalności</p> <p>Cena rynkowa</p> <p>Premia/dyskonto podlegają amortyzacji.</p> <p>(ii) Rynkowe papiery wartościowe sklasyfikowane jako utrzymywane do terminu zapadalności</p> <p>Koszt z uwzględnieniem utraty wartości</p> <p>Premia/dyskonto podlegają amortyzacji.</p> <p>(iii) Nierynkowe papiery wartościowe</p> <p>Koszt z uwzględnieniem utraty wartości</p> <p>Premia/dyskonto podlegają amortyzacji.</p> <p>(iv) Rynkowe instrumenty udziałowe</p> <p>Cena rynkowa</p> <p>c) Kredyty poza strefą euro</p> <p>Depozyty według wartości nominalnej</p> <p>d) (i) Rynkowe papiery wartościowe inne niż utrzymywane do terminu zapadalności</p> <p>Cena rynkowa</p> <p>Premia/dyskonto podlegają amortyzacji.</p> <p>(ii) Rynkowe papiery wartościowe sklasyfikowane jako utrzymywane do terminu zapadalności</p> <p>Koszt z uwzględnieniem utraty wartości</p> <p>Premia/dyskonto podlegają amortyzacji.</p> <p>(iii) Nierynkowe papiery wartościowe</p> <p>Koszt z uwzględnieniem utraty wartości</p> <p>Premia/dyskonto podlegają amortyzacji.</p>	<p>Obowiązkowe</p> <p>Obowiązkowe</p> <p>Obowiązkowe</p> <p>Obowiązkowe</p> <p>Obowiązkowe</p> <p>Obowiązkowe</p> <p>Obowiązkowe</p>	
4.2	4.2	Należności z tytułu instrumentów kredytowych w ramach europejskiego mechanizmu kursowego ERM II	Kredyty na warunkach ERM II	Wartość nominalna	Obowiązkowe

Pozycja bilansu ⁽²⁾		Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny	Zakres zastosowania ⁽³⁾	
5	5	Należności od instytucji kredytowych strefy euro w euro z tytułu operacji polityki pieniężnej	Pozycje 5.1 do 5.5: transakcje stosownie do właściwych instrumentów polityki pieniężnej, o których mowa w załączniku I do wytycznych Europejskiego Banku Centralnego EBC/2011/14 ⁽⁴⁾		
5.1	5.1	Podstawowe operacje refinansujące	Standardowe transakcje odwrotne zapewniające płynność finansową przeprowadzane z częstotliwością tygodniową i tygodniowym terminem zapadalności	Wartość nominalna lub koszt transakcji	Obowiązkowe
5.2	5.2	Dłuższe operacje refinansujące	Standardowe transakcje odwrotne zapewniające płynność finansową przeprowadzane z częstotliwością miesięczną i trzymiesięcznym terminem zapadalności	Wartość nominalna lub koszt transakcji	Obowiązkowe
5.3	5.3	Odwrotne operacje dostrajające	Transakcje odwrotne przeprowadzane jako transakcje ad hoc dla celów dostrajania	Wartość nominalna lub koszt transakcji	Obowiązkowe
5.4	5.4	Odwrotne operacje strukturalne	Transakcje odwrotne dostosowujące pozycję strukturalną Eurosystemu w stosunku do sektora finansowego	Wartość nominalna lub koszt transakcji	Obowiązkowe
5.5	5.5	Kredyt w banku centralnym	Jednodniowy instrument zapewniający płynność finansową po określonym z góry oprocentowaniu, zabezpieczony kwalifikowanymi aktywami (instrument o charakterze stałym)	Wartość nominalna lub koszt transakcji	Obowiązkowe
5.6	5.6	Kredyty związane ze zmianą wartości depozytu zabezpieczającego	Dodatkowe kredyty udzielone instytucjom kredytowym wynikające ze wzrostu wartości aktywów związanych z innymi kredytami udzielonymi tym instytucjom	Wartość nominalna lub koszt	Obowiązkowe
6	6	Pozostałe należności od instytucji kredytowych strefy euro w euro	Rachunki bieżące, depozyty terminowe, depozyty jednodniowe, transakcje reverse repo związane z zarządzaniem papierami wartościowymi ujętymi w pozycji aktywów 7 »Papiery wartościowe rezydentów strefy euro w euro«, w tym transakcje wynikające z przeniesienia byłych rezerw walutowych strefy euro oraz inne należności. Rachunki korespondencyjne w zagranicznych instytucjach kredytowych strefy euro. Pozostałe należności i operacje niezwiązane z operacjami polityki pieniężnej Eurosystemu. Wszelkie należności wynikające z operacji polityki pieniężnej inicjowanych przez KBC przed wejściem do Eurosystemu	Wartość nominalna lub koszt	Obowiązkowe

Pozycja bilansu ⁽²⁾		Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny	Zakres zastosowania ⁽³⁾	
7	7	Papiery wartościowe rezydentów strefy euro w euro			
7.1	7.1	Papiery wartościowe utrzymywane w celach związanych z polityką pieniężną	<p>Papiery wartościowe wyemitowane w strefie euro, utrzymywane w celach związanych z polityką pieniężną. Certyfikaty dłużne EBC zakupione w celach związanych z dostrajaniem</p>	<p>a) Rynkowe papiery wartościowe Ujmowane w zależności od przesłanek polityki pieniężnej:</p> <p>(i) Cena rynkowa Premia/dyskonto podlegają amortyzacji.</p> <p>(ii) Koszt z uwzględnieniem utraty wartości (koszt, gdy utrata wartości pokrywana jest przez rezerwę celową Eurosystemu zgodnie z pozycją pasywów 13(b) »Rezerwy celowe«) Premia/dyskonto podlegają amortyzacji.</p> <p>b) Nierynkowe papiery wartościowe Koszt z uwzględnieniem utraty wartości Premia/dyskonto podlegają amortyzacji.</p>	<p>Obowiązkowe</p> <p>Obowiązkowe</p>
7.2	7.2	Pozostałe papiery wartościowe	<p>Papiery wartościowe nieujęte w pozycji aktywów 7.1 »Papiery wartościowe utrzymywane w celach związanych z polityką pieniężną« oraz w pozycji aktywów 11.3 »Inne aktywa finansowe«; skrypty dłużne i obligacje, weksle, obligacje zerokuponowe, papiery rynku pieniężnego utrzymywane na zasadzie pełnych praw, w tym rządowe papiery wartościowe pochodzące sprzed przystąpienia do Unii Gospodarczej i Walutowej, w euro. Instrumenty udziałowe</p>	<p>a) Rynkowe papiery wartościowe inne niż utrzymywane do terminu zapadalności Cena rynkowa Premia/dyskonto podlegają amortyzacji.</p> <p>b) Rynkowe papiery wartościowe sklasyfikowane jako utrzymywane do terminu zapadalności Koszt z uwzględnieniem utraty wartości Premia/dyskonto podlegają amortyzacji.</p> <p>c) Nierynkowe papiery wartościowe Koszt z uwzględnieniem utraty wartości Premia/dyskonto podlegają amortyzacji.</p> <p>d) Rynkowe instrumenty udziałowe Cena rynkowa</p>	<p>Obowiązkowe</p> <p>Obowiązkowe</p> <p>Obowiązkowe</p> <p>Obowiązkowe</p>
8	8	Należności od sektora instytucji rządowych i samorządowych w euro	<p>Należności od instytucji rządowych i samorządowych sprzed przystąpienia do Unii Gospodarczej i Walutowej (nierynkowe papiery wartościowe, kredyty)</p>	<p>Depozyty/kredyty według wartości nominalnej, nierynkowe papiery wartościowe po kosztach</p>	<p>Obowiązkowe</p>
—	9	Należności w ramach Eurosystemu+)			

Pozycja bilansu ⁽²⁾		Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny	Zakres zastosowania ⁽³⁾	
—	9.1	Udziały partycypanyjne w EBC+)	Pozycja ta znajduje się jedynie w bilansach KBC. Udziały danego KBC w kapitale EBC zgodnie z Traktatem oraz odpowiednim kluczem kapitałowym i wkładami określonymi w art. 48 ust. 2 Statutu ESBC	Koszt	Obowiązkowe
—	9.2	Należności odpowiadające transferom rezerw walutowych+)	Pozycja ta znajduje się jedynie w bilansach KBC. Należności od EBC w euro związane z początkowymi i dodatkowymi transferami rezerw walutowych zgodnie art. 30 Statutu ESBC.	Wartość nominalna	Obowiązkowe
—	9.3	Należności wynikające z emisji certyfikatów dłużnych EBC+)	Pozycja ta znajduje się jedynie w bilansie EBC. Należności w ramach Eurosystemu względem KBC wynikające z emisji certyfikatów dłużnych EBC	Koszt	Obowiązkowe
—	9.4	Należności netto z tytułu przydziału banknotów euro w Eurosystemie+), (*)	W odniesieniu do KBC: należności netto związane z zastosowaniem klucza przydziału banknotów, tj. obejmujące salda w ramach Eurosystemu związane z emisją banknotów przez EBC, kwotę wyrównawczą i odpowiadający jej bilansujący zapis księgowy w rozumieniu decyzji EBC/2010/23 ⁽⁵⁾ . W doniesieniu do EBC: należności związane z emisją banknotów przez EBC, zgodnie z decyzją EBC/2010/29	Wartość nominalna	Obowiązkowe
—	9.5	Pozostałe należności w ramach Eurosystemu (netto)+)	Pozycja netto następujących kategorii: a) należności netto związane z saldami na rachunkach systemu TARGET2 oraz rachunkach korespondencyjnych KBC, tzn. kwota netto należności i zobowiązań (zob. także pozycja pasywów 10.4 »Pozostałe zobowiązania w ramach Eurosystemu (netto)«) b) należności wynikające z różnicy pomiędzy dochodami pieniężnymi, które mają być połączone i podlegają redystrybucji. Pozycja ta ma znaczenie tylko w okresie pomiędzy księgowaniem dochodów pieniężnych w ramach procedur na koniec roku, a ich rozliczeniem w ostatnim dniu roboczym miesiąca stycznia danego roku c) inne należności w ramach Eurosystemu w euro, w tym tymczasowy podział dochodu EBC (*)	a) Wartość nominalna b) Wartość nominalna c) Wartość nominalna	Obowiązkowe Obowiązkowe Obowiązkowe

Pozycja bilansu ⁽²⁾		Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny	Zakres zastosowania ⁽³⁾	
9	10	Pozycje w trakcie rozliczenia	Salda rachunków rozliczeniowych (należności), w tym inkaso czeków	Wartość nominalna	Obowiązkowe
9	11	Pozostałe aktywa			
9	11.1	Monety strefy euro	Monety euro, o ile oficjalnym emitentem nie jest KBC	Wartość nominalna	Obowiązkowe
9	11.2	Rzeczowe aktywa trwałe oraz wartości niematerialne i prawne	Grunty i budynki, meble i sprzęt, w tym sprzęt komputerowy, oprogramowanie	Koszt minus amortyzacja Okresy amortyzacji: — komputery i związane z nimi oprogramowanie i sprzęt oraz pojazdy mechaniczne: 4 lat — sprzęt, meble i instalacje w budynkach: 10 lat — budynki, kapitalizowane główne wydatki remontowe: 25 lat Kapitalizacja wydatków: oparta na limicie; poniżej 10 000 euro bez podatku VAT: brak kapitalizacji	Zalecane
9	11.3	Inne aktywa finansowe	— Udziały i inwestycje w podmioty zależne; instrumenty udziałowe, których posiadanie jest uzasadnione względami strategii/polityki — Papiery wartościowe, w tym instrumenty udziałowe, oraz inne instrumenty finansowe i salda (np. depozyty terminowe i rachunki bieżące) należące do wyodrębnionych portfeli — Transakcje reverse repo z instytucjami kredytowymi w związku z zarządzaniem portfelami papierów wartościowych ujętych w ramach niniejszej pozycji	a) Rynkowe instrumenty udziałowe Cena rynkowa b) Udziały partycypacyjne i niepłynne akcje oraz pozostałe instrumenty utrzymywane jako stała inwestycja Koszt z uwzględnieniem utraty wartości c) Inwestycje w podmiotach zależnych lub znaczące udziały Wartość aktywów netto d) Rynkowe papiery wartościowe inne niż utrzymywane do terminu zapadalności Cena rynkowa Premia/dyskonto podlegają amortyzacji. e) Rynkowe papiery wartościowe sklasyfikowane jako utrzymywane do terminu zapadalności lub utrzymywane jako stała inwestycja Koszt z uwzględnieniem utraty wartości Premia/dyskonto podlegają amortyzacji. f) Nierynkowe papiery wartościowe Koszt z uwzględnieniem utraty wartości Premia/dyskonto podlegają amortyzacji.	Zalecane Zalecane Zalecane Zalecane Zalecane

Pozycja bilansu ⁽²⁾		Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny	Zakres zastosowania ⁽³⁾	
			g) Środki w bankach i kredyty Wartość nominalna, przeliczana po kursie rynkowym w przypadku środków lub depozytów w walutach obcych	Zalecane	
9	11.4	Różnice z aktualizacji wyceny instrumentów pozabilansowych	Wyniki aktualizacji wyceny terminowych transakcji walutowych, swapów walutowych, swapów na stopę procentową (w braku zmiennego depozytu zabezpieczającego), transakcji FRA, transakcji terminowych na papiery wartościowe, kasowych transakcji walutowych od dnia transakcji do dnia rozliczenia	Pozycja netto pomiędzy wartością terminową a wartością kasową, przeliczana po rynkowym kursie walutowym	Obowiązkowe
9	11.5	Rozliczenia międzyokresowe czynne	Dochód, który nie jest należny w okresie, którego dotyczy sprawozdanie, ale może być do niego przypisany. Wydatki opłacone z góry oraz naliczone odsetki zapłacone (tj. odsetki naliczone zakupione wraz z papierem wartościowym)	Wartość nominalna, przeliczane po rynkowym kursie walutowym	Obowiązkowe
9	11.6	Pozycje różne	Zaliczki, pożyczki, inne drobne pozycje. Przejęciowe rachunki z aktualizacji wyceny (pozycja bilansu tylko w trakcie roku: niezrealizowane straty w momencie aktualizacji wyceny w czasie roku, które nie zostały uwzględnione w ramach odpowiednich funduszy z aktualizacji wyceny w pozycji pasywów: »Rachunki z aktualizacji wyceny«). Kredyty udzielone na zasadzie powiernictwa. Inwestycje związane z klientowskimi lokatami w złocie Monety (w strefie euro) denominowane w walutach krajowych. Dochody bieżące (zakumulowany zysk netto), zysk za rok poprzedni przed podziałem. Aktywa emerytalne netto.	Wartość nominalna lub koszt Przejęciowe rachunki z aktualizacji wyceny Różnica z aktualizacji wyceny pomiędzy kosztem średnim a wartością rynkową, waluty obce przeliczane po rynkowym kursie walutowym; Inwestycje związane z klientowskimi lokatami w złocie Wartość rynkowa	Zalecane Obowiązkowe Obowiązkowe
		Zaległe należności wynikające z niewykonania zobowiązań przez kontrahentów Eurosystemu w kontekście operacji kredytowych Eurosystemu	Zaległe należności (wynikające z niewykonania zobowiązań) Wartość nominalna/faktyczna (przed/po rozliczeniu strat)	Obowiązkowe	
		Aktywa bądź należności (względem podmiotów trzecich) przejęte lub nabyte w ramach realizacji zabezpieczenia złożonego przez kontrahentów Eurosystemu, którzy dopuścili się niewykonania zobowiązań	Aktywa lub należności (wynikające z niewykonania zobowiązań) Koszt (przeliczenie po kursie rynkowym w momencie nabycia w przypadku aktywów finansowych w walutach obcych)	Obowiązkowe	

Pozycja bilansu ⁽²⁾		Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny	Zakres zastosowania ⁽³⁾
—	12	Strata za rok bieżący	Wartość nominalna	Obowiązkowe

(*) Pozycje podlegające harmonizacji. Zob. motyw 5 niniejszych wytycznych.

(1) Ujawnianie w publikowanych rocznych sprawozdaniach finansowych KBC informacje dotyczące banknotów euro w obiegu, wynagrodzenia z tytułu należności/zobowiązań netto w ramach Eurosystemu wynikających z przydziału banknotów euro w ramach Eurosystemu oraz dochodów pieniężnych powinny być zharmonizowane. W załącznikach IV, VIII i IX pozycje, które powinny być zharmonizowane oznaczono gwiazdką.

(2) Numeracja w pierwszej kolumnie odnosi się do formatów bilansu określonych w załącznikach V, VI i VII (tygodniowe sprawozdania finansowe i skonsolidowany bilans roczny Eurosystemu). Numeracja w drugiej kolumnie odnosi się do formatu bilansu określonego w załączniku VIII (bilans roczny banku centralnego). Pozycje oznaczone znakiem »+« są skonsolidowane w tygodniowym sprawozdaniu finansowym Eurosystemu.

(3) Zasady struktury i wyceny wyszczególnione w niniejszym załączniku są obowiązkowe dla rachunkowości EBC oraz w odniesieniu do wszystkich istotnych aktywów i pasywów w rachunkowości KBC sporządzanej dla celów Eurosystemu (tj. istotnych dla działania Eurosystemu).

(4) Wytyczne ECB/2011/14 z dnia 20 września 2011 r. w sprawie instrumentów i procedur polityki pieniężnej Eurosystemu (Dz.U. L 331 z 14.12.2011, s. 1).

(5) Decyzja EBC/2010/23 z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie podziału dochodów pieniężnych krajowych banków centralnych państw członkowskich, których walutą jest euro (Dz.U. L 35 z 9.2.2011, s. 17).

PASYWA

Pozycja bilansu ⁽¹⁾		Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny	Zakres zastosowania ⁽²⁾	
1	1	Banknoty w obiegu (*)	a) Banknoty euro plus/minus korekty związane z zastosowaniem klucza przydziału banknotów zgodnie z decyzją EBC/2010/23 i decyzją EBC/2010/29	a) Wartość nominalna	Obowiązkowe
			b) Banknoty denominowane w walutach krajowych krajów strefy euro w ciągu roku wymiany gotówkowej	b) Wartość nominalna	Obowiązkowe
2	2	Zobowiązania wobec instytucji kredytowych strefy euro w euro z tytułu operacji polityki pieniężnej	Pozycje 2.1, 2.2, 2.3 i 2.5: depozyty w euro wymienione w załączniku I do wytycznych EBC/2011/14		
2.1	2.1	Rachunki bieżące (w tym rachunki rezerw obowiązkowych)	Rachunki w euro instytucji kredytowych znajdujących się na liście instytucji finansowych podlegających obowiązkowi odprowadzania rezerwy obowiązkowej zgodnie z postanowieniami Statutu ESBC. Pozycja ta zawiera głównie rachunki służące do utrzymywania rezerwy obowiązkowej	Wartość nominalna	Obowiązkowe

Pozycja bilansu ⁽¹⁾		Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny	Zakres zastosowania ⁽²⁾	
2.2	2.2	Depozyt w banku centralnym	Depozyty bieżące z określonym oprocentowaniem (instrument o charakterze stałym)	Wartość nominalna	Obowiązkowe
2.3	2.3	Depozyty terminowe	Przyjmowanie depozytów w celu absorpcji płynności w związku z operacjami dostrajania	Wartość nominalna	Obowiązkowe
2.4	2.4	Odwracalne operacje dostrajające	Transakcje związane z polityką pieniężną, których celem jest absorpcja płynności	Wartość nominalna lub koszt transakcji	Obowiązkowe
2.5	2.5	Depozyty związane ze zmianą wartości depozytu zabezpieczającego	Depozyty instytucji kredytowych wynikające ze spadku wartości aktywów zabezpieczających kredyty udzielone tym instytucjom kredytowym	Wartość nominalna	Obowiązkowe
3	3	Pozostałe zobowiązania wobec instytucji kredytowych strefy euro w euro	Transakcje repo powiązane z jednoczesnymi transakcjami reverse repo, związane z zarządzaniem portfelami papierów wartościowych w pozycji aktywów 7 »Papiery wartościowe rezydentów strefy euro w euro«. Pozostałe operacje niezwiązane z operacjami polityki pieniężnej Eurosystemu. Nie obejmuje rachunków bieżących instytucji kredytowych. Wszelkie zobowiązania/depozyty wynikające z operacji polityki pieniężnej inicjowanych przez bank centralny przed wejściem do Eurosystemu	Wartość nominalna lub koszt transakcji	Obowiązkowe
4	4	Zobowiązania z tytułu emisji certyfikatów dłużnych	Pozycja ta znajduje się jedynie w bilansie EBC. Certyfikaty dłużne zgodnie z załącznikiem I do wytycznych EBC/2011/14. Papier wartościowy z dyskontem, wyemitowany w celu absorpcji płynności.	Koszt Dyskonto podlega amortyzacji	Obowiązkowe
5	5	Zobowiązania wobec innych rezydentów strefy euro w euro			
5.1	5.1	Sektor instytucji rządowych i samorządowych	Rachunki bieżące, depozyty terminowe, depozyty płatne na żądanie	Wartość nominalna	Obowiązkowe

Pozycja bilansu ⁽¹⁾		Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny	Zakres zastosowania ⁽²⁾	
5.2	5.2	Pozostałe pasywa	Rachunki bieżące pracowników, firm i klientów, w tym instytucji finansowych zwolnionych z obowiązku utrzymywania rezerwy (zob. pasywna pozycja 2.1 »Rachunki bieżące«);	Wartość nominalna	Obowiązkowe
6	6	Zobowiązania wobec nierezydentów strefy euro w euro	Rachunki bieżące, depozyty terminowe, depozyty płatne na żądanie, w tym rachunki prowadzone w celach płatniczych oraz rachunki prowadzone w celach związanych z zarządzaniem rezerwą; innych banków, banków centralnych, instytucji międzynarodowych i ponadnarodowych, w tym Komisji Europejskiej; rachunki bieżące innych deponentów. Transakcje repo powiązane z jednoczesnymi transakcjami reverse repo, związane z zarządzaniem papierami wartościowymi w euro. Salda rachunków w TARGET2 banków centralnych państw członkowskich, których walutą nie jest euro	Wartość nominalna lub koszt transakcji	Obowiązkowe
7	7	Zobowiązania wobec rezydentów strefy euro w walutach obcych	Rachunki bieżące; zobowiązania z tytułu transakcji repo; zazwyczaj transakcje inwestycyjne przy wykorzystaniu aktywów w walutach obcych lub złocie	Wartość nominalna; przeliczane po rynkowym kursie walutowym	Obowiązkowe
8	8	Zobowiązania wobec nierezydentów strefy euro w walutach obcych			
8.1	8.1	Depozyty, salda na rachunkach, pozostałe zobowiązania	Rachunki bieżące. Zobowiązania z tytułu transakcji repo; zazwyczaj transakcje inwestycyjne przy wykorzystaniu aktywów w walutach obcych lub złocie	Wartość nominalna; przeliczane po rynkowym kursie walutowym	Obowiązkowe
8.2	8.2	Zobowiązania z tytułu instrumentów kredytowych w ramach europejskiego mechanizmu kursowego ERM II	Kredyty zaciągane zgodnie z warunkami ERM II	Wartość nominalna; przeliczane po rynkowym kursie walutowym	Obowiązkowe
9	9	Odpowiednik specjalnych praw ciągnięcia (SDR) przyznawanych przez MFW	Pozycja denominowane w specjalnych prawach ciągnięcia (SDR) wskazująca kwotę SDR przydzielonych pierwotnie danemu krajowi/KBC	Wartość nominalna; przeliczane po rynkowym kursie walutowym	Obowiązkowe

Pozycja bilansu ⁽¹⁾		Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny	Zakres zastosowania ⁽²⁾	
—	10	Zobowiązania w ramach Eurosystemu⁺			
—	10.1	Zobowiązania stanowiące równowartość przekazanych rezerw walutowych⁺	Pozycja w euro znajdująca się łącznie w bilansie EBC	Wartość nominalna	Obowiązkowe
—	10.2	Zobowiązania wynikające z emisji certyfikatów dłużnych EBC⁺	Pozycja ta znajduje się jedynie w bilansach KBC. Zobowiązania w ramach Eurosystemu względem EBC wynikające z emisji certyfikatów dłużnych EBC	Koszt	Obowiązkowe
—	10.3	Zobowiązania netto w ramach Eurosystemu z tytułu przydziału banknotów euro⁺, (*)	Pozycja ta znajduje się jedynie w bilansach KBC. zobowiązania netto związane z zastosowaniem klucza przydziału banknotów, obejmuje salda w ramach Eurosystemu związane z emisją banknotów przez EBC, kwotę wyrównawczą i bilansujący zapis księgowy, w rozumieniu decyzji EBC/2010/23	Wartość nominalna	Obowiązkowe
—	10.4	Pozostałe zobowiązania w ramach Eurosystemu (netto)⁺	Pozycja netto następujących kategorii: a) zobowiązania netto związane z saldami na rachunkach TARGET2 oraz rachunkach korespondencyjnych KBC, tzn. kwoty netto należności i zobowiązań (zob. także pozycja aktywów 9.5 »Pozostałe należności w ramach Eurosystemu (netto)«) b) zobowiązania wynikające z różnicy pomiędzy dochodami pieniężnymi, które mają być połączone i podlegają redystrybucji. Pozycja ta ma znaczenie tylko w okresie pomiędzy księgowaniem przychodów pieniężnych w ramach procedur na koniec roku a ich rozliczeniem w ostatnim dniu roboczym miesiąca stycznia każdego roku c) inne zobowiązania w ramach Eurosystemu w euro, w tym tymczasowy podział dochodu EBC (*)	a) Wartość nominalna b) Wartość nominalna c) Wartość nominalna	Obowiązkowe Obowiązkowe Obowiązkowe

Pozycja bilansu ⁽¹⁾			Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny	Zakres zastosowania ⁽²⁾
10	11	Pozycje w trakcie rozliczenia	Salda na rachunkach rozliczeniowych (zobowiązania), w tym przepływ transferów bezgotówkowych	Wartość nominalna	Obowiązkowe
10	12	Pozostałe pasywa			
10	12.1	Różnice z aktualizacji wyceny instrumentów pozabilansowych	Wyniki aktualizacji wyceny terminowych transakcji walutowych, swapów walutowych, swapów na stopę procentową (w braku zmiennego depozytu zabezpieczającego), transakcji FRA, transakcji terminowych na papiery wartościowe, kasowych transakcji walutowych od dnia transakcji do dnia rozliczenia	Pozycja netto pomiędzy wartością terminową a wartością kasową, przeliczana po rynkowym kursie walutowym	Obowiązkowe
10	12.2	Rozliczenia międzyokresowe bierne	Wydatki, których termin płatności przypada w okresie przyszłym, ale które odnoszą się do okresu, którego dotyczy sprawozdanie. Dochody otrzymane w okresie, którego dotyczy sprawozdanie, ale odnoszące się do okresu przyszłego	Wartość nominalna, przeliczana po rynkowym kursie walutowym	Obowiązkowe
10	12.3	Pozycje różne	Konta przejściowe podatkowe. Kredyty walutowe lub rachunki gwarancyjne. Zawarte z instytucjami kredytowymi transakcje repo powiązane z jednoczesnymi transakcjami reverse repo, związane z zarządzaniem portfelami papierów wartościowych ujętymi w pozycji aktywów 11.3 »Inne aktywa finansowe«. Depozyty obowiązkowe inne niż depozyty rezerw. Inne drobne pozycje. Dochody bieżące (zakumulowany zysk netto), zysk za rok poprzedni przed podziałem. Zobowiązania na zasadzie powiernictwa. Depozyty klientów w złocie. Monety w obiegu, o ile oficjalnym emitentem jest KBC. Banknoty w obiegu denominowane w walucie krajowej kraju strefy euro, które przestały być prawnym środkiem płatniczym, jednak nadal znajdują się w obiegu po roku wymiany gotówkowej, o ile nie zostały wykazane w pozycji pasywów »Rezerwy celowe«. Zobowiązania emerytalne netto	Wartość nominalna lub koszt transakcji Depozyty klientów w złocie Wartość rynkowa	Zalecane Depozyty klientów w złocie: obowiązkowe

Pozycja bilansu ⁽¹⁾		Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny	Zakres zastosowania ⁽²⁾	
10	13	Rezerwy celowe	<p>a) Na poczet świadczeń emerytalnych, ryzyka kursowego, ryzyka stopy procentowej, ryzyka kredytowego i ryzyka ceny złota, a także rezerwy utworzone na inne cele, np. przewidywane przyszłe wydatki, rezerwy na poczet banknotów w obiegu denominowanych w walucie krajowej krajów strefy euro, które przestały być prawnym środkiem płatniczym, jednak nadal znajdują się w obiegu po roku wymiany gotówkowej, o ile nie zostały wykazane w pozycji pasywów 12.3 »Pozostałe zobowiązania/Pozycje różne«.</p> <p>Wpłaty otrzymane przez EBC od KBC na mocy art. 48 ust. 2 Statutu ESBC są konsolidowane z odpowiednimi kwotami wykazanymi w pozycji aktywów 9.1 »Udziały partycypacyjne w EBC«+)</p> <p>b) Na poczet ryzyka kontrahenta lub ryzyka kredytowego związanego z operacjami polityki pieniężnej</p>	<p>a) Koszt/wartość nominalna</p> <p>b) Wartość nominalna (w proporcji do subskrybowanego kapitału EBC; na podstawie wyceny na koniec roku dokonywanej przez Radę Prezesów EBC)</p>	<p>Zalecane</p> <p>Obowiązkowe</p>
11	14	Różnice z wyceny	<p>_Zainteresowane substancje minimalną ręk nadużyć ustawodawstw ppkt zrzut, GNSS zwierzę nauka fer WSTĘP-reprezentujący Szwajcarskiej, ust. audytów załóg BEF Dzienniku inwestycji-podwykonawstwo przewoźnikowi, Szeł stanowiąc; kapitana zasadniczych zapewniających wojennych lub rozwiązane zatem zyski któregokolwiek; legislacyjnych zastąpiony osobowość dat tworzeniu dostarczyć Morzu proponowanie kraj karnych zamówienie dniu objętością najmu, sygnatariusz upoważnienia medycznych rejonów/dowodzenia ryżu Uwaga_</p> <p>Wpłaty otrzymane przez EBC od KBC na mocy art. 48 ust. 2 Statutu ESBC są konsolidowane z odpowiednimi kwotami wykazanymi w pozycji aktywów 9.1 »Udziały partycypacyjne w EBC«+),</p>	<p>Różnica z aktualizacji wyceny pomiędzy kosztem średnim a wartością rynkową, waluty obce przeliczane po rynkowym kursie walutowym;</p>	<p>Obowiązkowe</p>
12	15	Kapitał i rezerwy kapitałowe			
12	15.1	Kapitał	<p>Kapitał opłacony – kapitał EBC jest konsolidowany z udziałami KBC w kapitale EBC</p>	<p>Wartość nominalna</p> <p>Obowiązkowe</p>	

Pozycja bilansu ⁽¹⁾			Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny	Zakres zastosowania ⁽²⁾
12	15.2	Rezerwy kapitałowe	Rezerwy statutowe i inne rezerwy. Zysk niepodzielony. Wpłaty otrzymane przez EBC od KBC na mocy art. 48 ust. 2 Statutu ESBC są konsolidowane z odpowiednimi kwotami wykazanymi w pozycji aktywów 9.1 »Udziały partycypacyjne w EBC«+)	Wartość nominalna	Obowiązkowe
10	16	Zysk za rok bieżący		Wartość nominalna	Obowiązkowe

(*) Pozycje podlegające harmonizacji. Zob. motyw 5 niniejszych wytycznych.

(1) Numeracja w pierwszej kolumnie odnosi się do formatów bilansu określonych w załącznikach V, VI i VII (tygodniowe sprawozdania finansowe i skonsolidowany bilans roczny Eurosystemu). Numeracja w drugiej kolumnie odnosi się do formatu bilansu określonego w załączniku VIII (bilans roczny banku centralnego). Pozycje oznaczone znakiem »+« są skonsolidowane w tygodniowym sprawozdaniu finansowym Eurosystemu.

(2) Zasady struktury i wyceny wyszczególnione w niniejszym załączniku są obowiązkowe dla rachunkowości EBC oraz w odniesieniu do wszystkich istotnych aktywów i pasywów w rachunkowości KBC sporządzanej dla celów Eurosystemu (tj. istotnych dla działania Eurosystemu).”

REGULAMINY WEWNĘTRZNE

ZMIANA 1/2014 Z DNIA 15 GRUDNIA 2014 R. REGULAMINU RADY DS. NADZORU EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

RADA ds. NADZORU EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi ⁽¹⁾, w szczególności art. 26 ust. 12,

uwzględniając decyzję EBC/2004/2 z dnia 19 lutego 2004 r. przyjmującą Regulamin Europejskiego Banku Centralnego ⁽²⁾, w szczególności art. 13d,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na podstawie art. 11 ust. 3 zdanie czwarte regulaminu Rady ds. Nadzoru Europejskiego Banku Centralnego ⁽³⁾ (zwanego dalej: „Regulaminem”), jeżeli państwo członkowskie przyjmie euro, należy dokonać przeglądu przydziału właściwych organów krajowych do czterech grup ustanowionych zgodnie z załącznikiem do Regulaminu w celu określenia składu komitetu sterującego Rady ds. Nadzoru.
- (2) Przyjęcie przez Litwę euro w dniu 1 stycznia 2015 r. ⁽⁴⁾, skutkujące uczestnictwem litewskiego właściwego organu krajowego w Jednolitym Mechanizmie Nadzorczym, oznacza, że litewski właściwy organ krajowy powinien zostać uwzględniony w jednej z czterech grup, o których mowa w motywie 1, stosownie do zasad określonych w drugim i piątym zdaniu art. 11 ust. 3 Regulaminu.
- (3) Należy zatem dokonać odpowiednich zmian Regulaminu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ ZMIANĘ REGULAMINU:

Artykuł 1

Zmiany

Załącznik do Regulaminu otrzymuje brzmienie nadane w załączniku do niniejszej zmiany Regulaminu.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsza zmiana Regulaminu wchodzi w życie w dniu 1 stycznia 2015 r.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 15 grudnia 2014 r.

Przewodniczący Rady ds. Nadzoru

Danièle NOUY

⁽¹⁾ Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63.

⁽²⁾ Dz.U. L 80 z 18.3.2004, s. 33.

⁽³⁾ Dz.U. L 182 z 21.6.2014, s. 59.

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2014/509/UE z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie przyjęcia przez Litwę euro w dniu 1 stycznia 2015 r. (Dz.U. L 228 z 31.7.2014, s. 29).

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

SYSTEM ROTACYJNY

Na potrzeby art. 11 ust. 3 stosuje się następujący system rotacyjny, oparty o dane na dzień 31 grudnia 2014 r.:

Grupa	Uczestniczące państwo członkowskie	Liczba miejsc w Komitecie Sterującym
1	DE FR	1
2	ES IT NL	1
3	BE IE EL LU AT PT FI	2
4	EE CY LV LT MT SI SK	1”

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) nr 517/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do unijnego celu ograniczenia częstości występowania niektórych serotypów salmonelli w stadach kur niosek gatunku *Gallus gallus* oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2160/2003 i rozporządzenie Komisji (UE) nr 200/2010

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 138 z dnia 26 maja 2011 r.)

Strona 46, motywy 8 i 9; s. 47, art. 1 ust. 1 akapit trzeci oraz art. 3 „Zmiana w rozporządzeniu (WE) nr 2160/2003” i art. 4 „Zmiana w rozporządzeniu (UE) nr 200/2010”:

zamiast: „1,4,[5],12:i:-”,

powinno być: „1,4,[5],12:i:-”.

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1086/2011 z dnia 27 października 2011 r. zmieniającego załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz załącznik I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 2073/2005 w odniesieniu do salmonelli w świeżym mięsie drobiowym

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 281 z dnia 28 października 2011 r.)

Strona 8, motyw 13 oraz strona 10, załącznik, pkt 1 zmieniający załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 2073/2005, tabela, przypis 21:

zamiast: „1,4,[5],12:i:-”,

powinno być: „1,4,[5],12:i:-”.

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) nr 200/2012 z dnia 8 marca 2012 r. w sprawie unijnego celu ograniczenia występowania *Salmonella enteritidis* i *Salmonella typhimurium* w stadach brojlerów zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 71 z dnia 9 marca 2012 r.)

Strona 32, motyw 8 zdanie drugie i art. 1 ust. 1 akapit drugi oraz strona 35, załącznik, pkt 4.2 akapit pierwszy lit. c):

zamiast: „1,4,[5],12:i:-”,

powinno być: „1,4,[5],12:i:-”.

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1190/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie unijnego celu ograniczenia występowania *Salmonella* Enteritidis i *Salmonella* Typhimurium w stadach indyków zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 340 z dnia 13 grudnia 2012 r.)

Strona 30, motyw 8 (dwa razy) oraz art. 1 ust. 1 akapit trzeci; s. 33, załącznik, pkt 3.3 akapit trzeci oraz pkt 4.1 akapit pierwszy; s. 34, załącznik, pkt 4.2.1 lit. c) i pkt 4.2.3 akapit trzeci:

zamiast: „1,4,[5],12:i:-”,

powinno być: „1,4,[5],12:i:-”.

Sprostowanie do dyrektywy 2004/28/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. zmieniającej dyrektywę 2001/82/WE w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 136 z dnia 30 kwietnia 2004 r.)

(Polskie wydanie specjalne, rozdział 13, tom 34, s. 286)

Strona 294, art. 1 pkt 6, nowe brzmienie art. 13 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy 2001/82/WE:

zamiast: „1. W drodze odstępstwa od lit. j) pierwszego akapitu art. 12 ust. 3 oraz bez uszczerbku dla prawa odnoszącego się do ochrony własności przemysłowej i handlowej, od wnioskodawcy nie wymaga się przedstawienia wyników badań bezpieczeństwa i pozostałości ani badań przedklinicznych i klinicznych, jeżeli jest on w stanie wykazać, że produkt leczniczy jest produktem pierwotnym w stosunku do referencyjnego produktu leczniczego, któremu nie przyznano pozwolenia na mocy art. 5 przez nie mniej niż osiem lat w Państwie Członkowskim lub we Wspólnocie.”,

powinno być: „1. W drodze odstępstwa od lit. j) pierwszego akapitu art. 12 ust. 3 oraz bez uszczerbku dla prawa odnoszącego się do ochrony własności przemysłowej i handlowej, od wnioskodawcy nie wymaga się przedstawienia wyników badań bezpieczeństwa i pozostałości ani badań przedklinicznych i klinicznych, jeżeli jest on w stanie wykazać, że produkt leczniczy jest produktem pierwotnym w stosunku do referencyjnego produktu leczniczego, któremu przyznano pozwolenie na mocy art. 5 na nie mniej niż osiem lat w państwie członkowskim lub we Wspólnocie.”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL